

— Adressförteckning —

å

myndigheter

för upptagande af anmälningar ang.

— Hvita Slas-handeln. —

Adressförteckning
i
myndigheter
för upptagande af anmälningar ang.
Hvita Slaghandelns

No 1. Belgien	La Direction Générale de la Sûreté Publique, Bruxelles.
No 2. Brasiliens För- enta Stater	Polischefen i "Districto Federal", Rio de Janeiro.
No 3. Danmark	Politidirektören i Köpenhamn.
No 4. Frankrike	3 ^{me} Bureau de la Direction de la Sûreté Général au Ministère de l'Intérieur, 11 Rue de Saussayes. ^{l'adresse}

no 5. Italien

2

Direction Générale de la Sécurité Publique
Ministère de l'Intérieur.

no 6. Nederlandens

Van den Heer Directeur van het Rijksbureau
O.Z. Achterburgwal 185, Amsterdam.
Telegrafadres: Rijksbureau, Amsterdam.

no 7 Norge

Kristiania Politikammer.

no 8. Portugal

L'Inspecteur de la Police d'inspection
administrative.

no 9. Ryssland

Kejsarl. Jurikesministeriets polisde-
partement.

no 10 Schweiz

Le Procureur Général de la Confédé-
ration Suisse, Turtshausgasse 16,
Berne.

Franken (Franken)

no 11 Spanien

Patronato Real para la Represion de la
Trata de Blancas. Ministerio de Gra-
cia y Justicia, Madrid.

- No 12. Storbritannien — ^{C.} Mr F. L. Bullock C.J.E. "Chief Constable
 in the Criminal Investigation Depart-
 ment of the Metropolitan Police."
 New Scotland Yard, London, S. W.
- No 13. Sverige — Polismästaren i Stockholm.
- No 14. Tyskland — Polispresident i Berlin.
- No 15. Österrike — K. K. Polizeidirektion in Wien.
- No 16. Ungern — le 3. me bureau (Bureau de Police) au
 Ministère Royal hongrois de l'Intérieur
 Budapest.

Till Herr Statsrådet och Chefen för Kungl. Civildepartementet.

Alltsedan midten af 1880-talet, då de öfver hela den civiliserade världen kända processerna i Belgien mot en hel förbrytarliga blottade den skamfläck på de moderna kultursamhällena, som fått namn af den hvita slafhandeln, har en ihärdig och energisk kamp fortgått för att befordra till straff de personer, som bedrifva det skändliga yrket, och skydda de unga kvinnor, som stå i fara att falla offer för dylik handtering. 1899 hölls i London den första internationella kongressen för bekämpande af den hvita slafhandeln. Dess arbete bestod delvis i att uppdraga kon-
turerna till en konvention mellan de olika länderna i hvad som rör hithörande frågor.

Sedan under sommaren 1902 en officiell konferens hållits i Paris, därvid tillstädesvarit ombud för samtliga europeiska länders regeringar - med undantag af Balkanhalvöns - afslöts under år 1904 ett internationellt aftal rörande åtgärder till bekämpande af den hvita slafhandeln, och detta aftal ratificerades för Sveriges del den 28 oktober 1904. (Svenk Författningssamling 1905 n:r 4).

Genom detta aftal förband sig enhvar af de fördragsslutande regeringarna, enligt artikel 1: att tillsätta eller utse en myndighet, med uppdrag att på en hand insamla alla uppgifter om värfning af kvinnor och minderåriga flickor för bedrifvande af otukt i utlandet;

enligt artikel 2: att särskildt på järnvägsstationer, i inskeppningshamnar och under resor låta utöfva uppsikt i syfte att efterspana personer, som bortföra kvinnor och minderåriga flickor för otuktigt ändamål, och förty lämna tjänstemän eller andra därtill lämpliga personer föreskrifter att anskaffa alla de upplysningar, som kunna leda till upptäckt af sådan brottslig rörelse;

enligt artikel 3: att, när anledning därtill förefinnes, låta inhämta förklaringar af kvinnor och minderåriga flickor af främmande nationalitet, som idka skörlefnad, för att fastställa deras identitet och civilstånd och utforska hvem som förmått dem att lämna sitt land, samt att låta de inhämtade upplysningarna delgifvas myndigheterna i bemälda kvinnors och minderåriga flickors hemland för att möjliggöra deras eventuella hemsändande; och

enligt artikel 6: att utöfva tillsyn öfver de byråer och agenter, hvilka sysselsätta sig med platsanskaffning åt kvinnor och minderåriga flickor i utlandet.

Genom nådigt cirkulär den 31 mars 1905 (Svensk Författningssamling 1905 n:r 23) meddelade sedermera Kungl. Maj:ts vissa bestämmelser i afseende å tillämpningen af omförmälda aftal. Sålunda förordnades, att Polismästaren i Stockholm skulle vara den i artikel 1 afsedda myndighet, och föreskräfs, hvad han i sådan egenskap hade att göra. Därjämte anbefalldes Kungl. Maj:ts Befallningshafvande att hvar inom sitt län vidtaga de åtgärder, som enligt artikel 2, 3 och 6 i aftalet ankomme på svensk myndighet och hvartill lag och författning i hvarje fall kunde gifva anledning äfvensom att ofördröjligen lämna Polismästaren i Stockholm meddelade ⁽ⁿ⁾ om alla de upplysningar, som inhämtas ^t rörande inom länet förekommande fall af värfning i otuktigt syfte för utlandet, och rörande alla de åtgärder, som i anledning af sådana upplysningar kunde hafva vidtagits.

Dessa äro de åtgärder, som från Regeringens sida vidtagits här i Sverige för den hvita slafhandelns bekämpande. På initiativ af intresserade enskilda personer har emellertid i nämnda syfte under en följd af år ett energiskt arbete bedrifvits i vårt land.

Sedan kongressen i London jämväl uppdragit grundlinjerna till en internationell kamp- och skyddsorganisation, de s.k. nationalkommittéerna, hafva sådana bildats i de flesta af Euro-

pas hufvudstäder och i Buenos Ayres, en af den hvita slafhandelns förnämsta importorter. För att stödja arbetet, anskaffa medel och i vida kretsar sprida kännedom om den kvinnliga emigrationens faror grundade den svenska nationalkommittén, som kom tillstånd 1902, föreningen Vaksamhet. Denna, som konstituerades 1904, har enligt de för densamma gällande stadgar till uppgift dels att söka förebygga att unga svenska kvinnor falla offer för den hvita slafhandeln; dels att söka hjälpa hem unga svenska kvinnor, som stå i fara att i utlandet hemfalla åt osedlighet eller redan sjunkit däruti och dels att söka verka för sådan ändring af nu gällande lagbestämmelser, att vid fall af kvinnas be- drägliga utlockande allmän åklagare må kunna ingripa och straff lättare följa än för närvarande. Föreningens öfverstyrelse utgör svensk nationalkommitté i den internationella organisationen.

Vaksamhets förebyggande arbete har bestått uti:

1. Införande i tidningarna af varningar, så snart misstänkta annonser eller personer därtill gifva anledning.
2. Uppåttande vid järnvägs- och ångbåtsstationer af varningsplanscher och adresser på föreningens byråer och Hem.
3. Meddelande af kostnadsfria upplysningar om i utlandet åt unga svenskor erbjudna platser samt kostnadsfritt tillhållande af boken "Rådgifvare för unga kvinnor".
4. Inrättande i Stockholm och i Göteborg af Hem eller hospita, där unga genomresande kvinnor kunna för billigt pris erhålla en skyddande tillfällig bostad.
5. Hållande af föredrag och utdelande af broschyrer och flygblad i syfte att sprida kännedom om den hvita slafhandeln och den kvinnliga emigrationens faror.

Vaksamhet har sin centralbyrå i Stockholm, Tunnelgatan 25, en lokalkrets med byrå i Göteborg och ett stort antal medlemmar spridda här och hvar i landet.

Under den tid som förflutit sedan Vaksamhet konstituerades har centralbyrån och lokalkretsens byrå i Göteborg tillsammans varit i tillfälle att meddela råd, upplysningar eller hjälp af det ena eller andra slaget åt närmare 800 unga kvinnor. Omkring

140 föredrag hafva hållits i Stockholm och i olika städer och orter på landsbygden om den hvita slafhandeln och om faran för den kvinnliga ungdomen att utan kännedom om en erbjuden plats obetänksamt lämna hem och fosterland.

Vaksamhets centralbyrå har gjort den iakttagelsen, att i Stockholm unga svenska kvinnor lockas till främmande land genom agenter eller bedrägliga annonser, hvilkas mål sedermera visat sig vara att direkt förvärfva de lättrogna och ovetande unga för osedligt syfte. Liknande förhållanden beträffande landsbygden har sekreteraren under sina föredragsresor varit i tillfälle att iakttaga. Ett enda fall bland många, ett fall som meddelats af en i landsorten stationerad polisman, må här anföras såsom typiskt för dylika agents tillvägagångssätt: En vacker, 19-årig flicka, som tjänade hos nämnde polisman, blef en dag tilltalad af en främmande herre, som talade svenska med utländsk brytning, På allt sätt sökte denne öfvertala flickan att fara till Amerika, dit hon skulle få fri resa och där hon skulle erhålla en plats med hög aflöning och ringa arbete, få gå klädd i de utsöktaste kläder o. s.v. Flickan omtalade saken för sin husbonde, som förbjöd henne att resa. Den främmande agenten, som såg sina planer korsade, lämnade nu orten lika plötsligt som han kommit. Kort tid därefter fick samma flicka från en för henne fullkomligt obekant person ett bref, däruti man ytterligare sökte värfva henne för utlandet. Denna gång gällde det en plats i Frankrike, där lysande förmåner erbjödos henne och dit fribiljett likaledes utlofvades. Att man här hade att göra med en den hvita slafhandels handtlångare är nog alldeles visst, äfven om det ej lyckats att skaffa fullt bevis härför. Tack vare husbondens vakenhet och påpasslighet hindrades den unga flickan från att falla i snaran, men att många andra låtit sig lockas genom dylika lysande förespeglingar torde vara utom all fråga.

Det synes ej heller vara ovanligt att flickor, som emigrerat för helt andra ändamål och varit på väg till ordentliga platser, under vägen uppsnappats af agenter, som genom falska

uppgifter om hotell eller adresser lockat dem in i otuktsnästen. Ett faktum är, att unga svenskor försvunnit, utan att man sedan om dem kunnat erhålla några som helst upplysningar. Nu berörda förhållanden mana till ett energiskt arbete för att söka rädda dem, som fallit offer för dylik oerhörd rättskränkning, och förebygga, att svenska kvinnor, på sätt nu nämnts, i främmande land offras i lastens tjänst.

För att ett dylikt arbete skall kunna blifva effektivt erfordras emellertid, förutom den verksamhet, som, på sätt ofvan nämnts, utöfvas af enskilda organisationer, att vederbörande myndigheter och tjänstemän hafva sin uppmärksamhet fäst å omfördälda förhållanden och genom vidtagande af alla på dem beroende åtgärder verksamt deltaga i detta arbete. Af stor betydelse är jämväl, att myndigheterna understödja och samverka med nysannämnda organisationer.

Detta har man ock insett i utlandet. I åtskilliga länder hafva genom särskilda beslut af Regeringarna vederbörande myndigheter, särskildt polisen, anbefallts att samarbeta med nationalkommittéerna. I flera länder, bland andra Danmark och Holland, utgå årligen anslag af statsmedel till vederbörande nationalkommittéer. I Tyskland har upprättats ett s.k. "Zentralpolizei-stelle" med uppgift att öfvervaka resande vid järnvägs- och ångbåtsstationer, öfva uppsikt öfver platsanskaffningsbyråer, besöka misstänkta ställen, gifva akt på annonser, o.s.v. och som af ministern för inrikes ärenden fått order att på allt sätt stödja nationalkommittén i dess arbete. Det kan tilläggas, att i flera länder beslutats skärpta straffbestämmelser för de brott, som här afses.

Med stöd af hvad ofvan anförts tillåter sig öfverstyrelsen för föreningen Vaksamhet väfdsamt hemställa, att Herr Statsrådet behagade genom cirkulär till vederbörande myndigheter eller på annat lämpligt sätt framhålla vikten däraf, att dessa och dem underlydande tjänstemän söka med uppmärksamhet följa den verksamhet för värfning i otuktigt syfte för utlandet, som faktiskt för närvarande äger rum här i Sverige, och genom vidtagande af

6.

de genom nådiga cirkuläret den 31 mars 1905 anbefallda åtgärder
bekämpa denna verksamhet.

De för föreningen Vaksamhet gällande stadgar och föreningens
senaste årsredogörelse näralutes.

Stockholm den 31 december 1909.

För öfverstyrelsen för föreningen Vaksamhet:

E. Bergman.
ordf.

Clara Wahlström
sekreterare.

Coll.

Bestyrkes
å tjänstens vägnar:
Carl Hedman.

Rom 29.3.13.

Angående

Hvita slafhandeln;
förför och hem-
skickande.

Tillåter mig härmed vördsamt till Edert Centralämbete öfversända ett exemplar af cirkuläret af den 20:de sistlidne februari, n:o 10900-21, hvarigenom hans excellens ministerpresidenten, i enlighet med artikel 3 i den internationella öfverenskommelsen i Paris angående hvita slafhandeln, ingången d. 18 maj 1904, enligt kungligt beslut trädd i laga kraft i Italien d. 9 april 1905, n:o 171, meddelat föreskrifter åt herrar regeringsprefekter för att sörja för hemsändande af offren för den skamliga trafiken äfvensom underlätta öfverfärden till hemlandet för dem, som kommit från utrikes ort.

Jämväl bifogas 1 exemplar af det därpå följande cirkuläret af den 7 dennes, n:o 10900-21, likaledes i enlighet med stadgandet i artikel 3 (1:sta punkten) i den internationella öfverenskommelsen i Paris, hvarigenom meddelats föreskrifter till prefekturerna äfven beträffande förför med främmande kvinnor, som antagits vara offer för hvit slafhandel.

Med utmärkt högaktning

(Namn)

Polischef.

REGNO D'ITALIA

MINISTERO DELL'INTERNO

Direzione Generale della Pubblica Sicurezza

DIVISIONE IV. - SEZIONE II.

N. { 10900-21

Indicare nella risposta la Sezione, i numeri e la data della presente.

OGGETTO

Tratta delle bianche
Interrogatori e rimpatri

Allegati due

M. Le Chef de la police a

STOCKHOLM

(Suède)

Roma, li 29 Marzo 1913.

Per opportuna notizia mi prego inviare a codesto ON. Ufficio Centrale una copia della circolare 20 Febbraio u.s. N° 10900-21, con cui S.E. il Presidente del Consiglio dei Ministri, in esecuzione dell'articolo 3 dell'accordo internazionale amministrativo di Parigi sulla Tratta delle bianche, in data 18 Maggio 1904, reso esecutivo in Italia col Regio Decreto 9 Aprile 1905 N° 171, ha impartito istruzioni ai signori Prefetti del Regno per provvedere al rimpatrio delle vittime del turpe traffico e per facilitare il transito nel territorio nazionale a quelle che provengono dall'estero.

Unisco altresì copia della successiva circolare 7 andante mese, N° 10900-21 emanata sempre in esecuzione del disposto dell'articolo 3 (primo comma) dell'accordo internazionale di Parigi, e con la quale sono state date istruzioni alle Prefetture anche circa l'interrogatorio delle donne straniere presunte vittime della Tratta.

Con distinta osservanza

IL DIRETTORE GENERALE DELLA P.S.

Di Giulianj

Inrikesdepartementet.

(Utdrag af Inrikesdepartementets officiella utlåtande af d. 11 mars 1913, n:r 8.)

Inrikesdepartementet - Polisens centralstyrelse. - Div. 4. - Sekt. 2.

Den 7 mars 1913, n:r 10900-21.

Till konungarikets hrr prefekter.

Hvita slafhandeln. - Förhör med utländska kvinnor, som utöfva offentlig skörlefnad.

Detta Departement har uppmärksammat, att då från prefekturerna inkomma förslag om utvisande ur riket eller hemvändande, med beviljande af resekostnader till gränsen, af utländska kvinnor, som i Italien utöfva offentlig skörlefnad, tämligen sällan vid vederbörliga förhör förfares enligt föreskriften i artikel 3 af internationella konventionen i Paris till hvita slafhandelns bekämpande; gillad och träd i laga kraft i konungariket genom Kungl. beslut d. 9 april 1905, n:r 171.

I det jag emellertid ytterligare bekräftar i hvarje del de föreskrifter, som gifvits i cirkuläret af d. 10 juli 1912, n:r 12985, 4, angående behandlingen af utlänningar och äfvenledes hänvisar till det tidigare cirkuläret af d. 17 mars 1911, n:r 10900-21, angående "Hvita slafhandeln - Internationell öfverenskommelse", finner jag lämpligt stadga följande förfarande:

- 1) Förhör med utländska prostituerade, som uppehålla sig i Italien, skall anställas icke blott i de fall häktning eller anhållande äger rum genom polisens försorg, utan äfven vid hvarje annat tillfälle, då, af hvad anledning det vara månde, ämbets- eller polismän hafva att göra med dylika kvinnor, såsom vid deras intagande på sjukhus, sändande till bordeller o.s.v.

2) Förhören böra hållas efter det formulär, som användes vid behandlingen af utlänningar i allmänhet, dock med tillägg af följande frågor till passus 12 i protokollsformuläret:

a) angående den eller de personer, genom hvilkas påverkan den prostituerade beslutit lämna hemlandet, samt hvilka tillfälligtvis åtföljt henne hit;

b) till hvilken eller hvilka personer hon blifvit hänvisad vid sin hitkomst, eller till hvilka hon begifvit sig;

c) huruvida hon händelsevis har kännedom eller vetskap om några personer, som idka hvit slafhandel, vare sig här i landet eller utrikes;

d) huruvida hon har kännedom eller vetskap om, att å offentliga bordeller eller i hemliga hus finnas kvinnor, vuxna eller minderåriga, mot sin vilja kvarhållna i osedligt syfte.

3) Förhörsprotokollen skola jämte lämpliga förslag insändas till detta Departement, division 4, sektion 2, och skall räddningsåtgärder vidtagas med största möjliga skyndsamhet, dels genom kriminalpolisens af omständigheterna betingade undersökningar och utredningar, dels genom tillfälligt upptagande, tills hemsändande möjliggjorts, af sådana prostituerade, som befunnits vara offer för hvit slafhandel, och med hvilka bör förfaras enligt bestämmelserna i tredje punkten af ofvannämnda artikel 3 i den internationella öfverenskommelsen.

För att uppnå möjligast effektiva resultat i bekämpandet af hvita slafhandeln och för att åstadkomma en samverkan mellan den offentliga ordningsmakten och allmänheten finner detta Departement slutligen lämpligt, att, i enlighet med den nämnda internationella öfverenskommelsens bestämmelser, jämte inrättandet af ett centralämbete, hrr prefekter i de olika provinserna må hafva att särskildt utse en erfaren polisman, om möjligt af högre grad, bosatt i provinsens hufvud-

ort, hvilken, under kontroll af öfverordnade i tjänsten, må hafva till uppgift att ägna uppmärksamhet åt alla underrättelser angående uppköp, i synnerhet af minderåriga, vare sig i in- eller utlandet, samt att stå i kontakt med sådana lokala institutioner, som arbeta för unga kvinnors skydd.

Jag väntar af hrr prefekter bekräftelse på verkställandet af ofvanstående.

Å Ministerns vägnar

Falcioni.

MINISTERO DELL'INTERNO

(Estratto dal *Bollettino ufficiale del Ministero dell'interno* del 1° marzo 1913, n. 7)

**Ministero dell'interno - Direzione generale della pubblica sicurezza
- Div. 4^a. - Sez. 2^a.**

20 febbraio 1913, n. 10900-21.

Ai signori prefetti del Regno.

Tratta delle bianche — Rimpatri.

L'articolo 3 dell'accordo internazionale di Parigi per la repressione della " tratta delle bianche ", reso esecutivo in Italia col R. decreto 9 aprile 1905, n. 171, dispone, tra l'altro, che i governi contraenti si impegnano a rimpatriare le vittime della tratta, quante volte esse, o le persone che sovra di esse abbiano autorità legale, ne facciano domanda, e che, in tali casi, ciascuno Stato deve *facilitarne il transito sul proprio territorio*.

Per soddisfare a quest'ultimo obbligo in modo uniforme e permanente, visto l'articolo 86 della legge sulla pubblica sicurezza, che dà facoltà di accordare i mezzi di viaggio gratuito agli indigenti " per motivi di pubblica sicurezza, o in casi eccezionali di pubbliche o *private* sventure ", e viste le lettere *c* e *d* dell'articolo 1°, capo I, delle istruzioni emanate in data 24 dicembre 1876, n. 14800, per l'applicazione del regola-

mento approvato con R. decreto 24 giugno 1860, n. 4152, circa il rimpatrio degli indigenti, ritengo di disporre:

1° I signori prefetti del Regno accorderanno alle vittime della tratta i mezzi di viaggio *gratuito*:

a) dal luogo di residenza nel Regno, fino alla frontiera, semprechè consti ch'esse non abbiano mezzi sufficienti per provvedere del proprio e questo Ministero abbia presi accordi pel loro ritorno in patria, a termini dell'art. 3 sovra ricordato;

b) da una frontiera all'altra, quando debbano attraversare il Regno per recarsi in patria, quante volte consti che non abbiano mezzi sufficienti per provvedere del proprio e sia pervenuta notizia ufficiale del transito da questo Ministero, ovvero, occasionalmente, da autorità consolari italiane o dalle autorità estere che provvedono al rimpatrio;

2° In entrambi i casi sarà da concedersi, occorrendo, anche l'indennità di via;

3° In attesa dell'espletamento dell'occorrente carteggio pel rimpatrio delle vittime della tratta dimoranti nel Regno sprovviste di mezzi, dovrà, quando ne sia il caso, curarsi il provvisorio collocamento delle medesime presso istituti pubblici o privati, o presso persone che offrano le necessarie garanzie, a termini del secondo comma dell'art. 3 dell'accordo.

All'uopo i signori prefetti vorranno coordinare l'azione degli uffici di pubblica sicurezza con quella della commissione provinciale di beneficenza e di assistenza pubblica, giovandosi anche delle eventuali spontanee offerte dei privati.

Le spese inerenti alle diarie graveranno sul capitolo del bilancio di questo Ministero concernente il rimpatrio degli indigenti e dovranno essere computate nelle relative contabilità;

4° Qualora, o per ragione della loro età, o per condizioni di salute, o per altre cause, occorra fare accompagnare le vittime della tratta durante il viaggio nel Regno, i signori prefetti disporranno perchè l'accompagnamento sia preferibilmente eseguito col mezzo di donne idonee e di specchiata moralità, in

conformità di quanto si stabiliva con la circolare del 17 marzo 1911, n. 10900/21 sulla tratta, e in analogia al disposto della circolare 22 settembre 1910, n. 14800/151604, relativa all'accompagnamento delle minorenni corrigende.

Sarà al riguardo opportuno prendere accordi cogli speciali comitati per la repressione della tratta delle bianche eventualmente esistenti nelle rispettive circoscrizioni, ovvero con le istituzioni che si occupano in generale della assistenza e della protezione delle giovani.

Quante volte poi non fosse possibile provvedere all'accompagnamento col mezzo di donne, saranno da scegliersi funzionari o impiegati di pubblica sicurezza, o, in mancanza anche di questi, graduati provetti delle guardie di città, possibilmente ammogliati.

Le donne accompagnatrici fruiranno del viaggio gratuito e, ove sia il caso, anche di un assegno giornaliero nella misura fissata dalla circolare 3 agosto 1911, n. 14800/136543, relativa all'accompagnamento delle minorenni corrigende.

Il Ministro
GIOLITTI.

MINISTERO DELL'INTERNO

Estratto dal *Bollettino ufficiale del Ministero dell'interno* dell'11 marzo 1913, n. 8.

Ministero dell'interno - Direzione generale della pubblica sicurezza
- Div. 4^a. - Sez. 2^a.

7 marzo 1913, n. 10900-21.

Ai signori prefetti del Regno.

Tratta delle bianche. — Interrogatori delle straniere che esercitano la prostituzione.

Questo Ministero ha rilevato che, allorquando vengono dalle prefetture fatte proposte per l'espulsione dal regno o per il rimpatrio, in seguito a concessione dei mezzi di viaggio fino alla frontiera, di donne straniere che esercitano la prostituzione in Italia, assai di rado risulta dai relativi interrogatori essersi tenuto conto del disposto dell'articolo 3 dell'accordo internazionale di Parigi sulla repressione della tratta delle bianche, approvato e reso esecutivo nel regno col R. decreto 9 aprile 1905, n. 171.

Riconfermando pertanto in ogni sua parte le istruzioni impartite colla circolare del 10 luglio 1912, n. 12985, 4, sul servizio degli stranieri, e con richiamo alla precedente circolare del 17 marzo 1911, n. 10900-21, sulla "Tratta delle bianche — Accordo internazionale „ ritengo opportuno disporre in via di massima:

1° Sarà provveduto all'interrogatorio delle prostitute straniere residenti in Italia non solo nei casi in cui si proceda al-

l'arresto o al fermo per misure di pubblica sicurezza, ma anche in ogni altra circostanza in cui, per qualsiasi motivo, i funzionari o gli agenti abbiano ad occuparsi di tali donne, come in occasione del loro ricovero negli ospedali, o dell'ammissione in locali di meretricio, ecc.

2° Per gli interrogatori si adopereranno i moduli attualmente in uso per il servizio degli stranieri, in generale, curando però di aggiungere al n. 12 del verbale le domande:

a) sulla persona o sulle persone da cui la prostituta sia stata determinata a lasciare il proprio paese, e da cui eventualmente sia stata accompagnata nel regno;

b) sulla persona o sulle persone presso cui essa sia stata indirizzata la prima volta che è entrata nel regno, o presso cui siasi diretta;

c) sulle persone di cui eventualmente abbia conoscenza o notizia, le quali esercitino la tratta delle bianche, nel regno o all'estero;

d) se abbia cognizione o notizia che presso pubblici locali di meretricio o in case clandestine siano, contro loro volontà, trattenute donne, maggiorenni o minorenni, per l'esercizio della prostituzione.

3° I verbali degli interrogatori, colle proposte opportune, saranno rimessi a questo Ministero, divisione 4^a, sezione 2^a, salvo a disporre subito, come di competenza, per le necessarie investigazioni ed accertamenti di polizia giudiziaria e pel ricovero temporaneo, in vista del rimpatrio, di quelle prostitute che siano state riconosciute vittime della tratta e per cui debba provvedersi a termini del comma terzo del citato articolo 3 dell'accordo internazionale.

Da ultimo, al fine di ottenere i maggiori risultati nella repressione della tratta, e di coordinare opportunamente i provvedimenti coercitivi con quelli di assistenza pubblica, questo Ministero ritiene opportuno che, a somiglianza di quanto è stato praticato in virtù del citato accordo internazionale, nei

singoli Stati, con la costituzione di un ufficio centrale, le SS. LL. abbiano a designare in modo speciale un provetto funzionario di pubblica sicurezza, possibilmente di grado superiore, residente nel capoluogo della provincia, il quale, alla dipendenza dei capi d'ufficio, abbia incarico di accentrare tutte le notizie relative all'incetta, specialmente delle minorenni, all'interno o all'estero e di stare in rapporto colle istituzioni locali che abbiano per iscopo la protezione della giovane.

Attendo dalle SS. LL. un cenno di assicurazione dell'adempimento di quanto sopra.

Pel Ministro

FALCIONI.

M. LE CHEF DE LA POLICE A

Stadsfiskal Lööfberg

STOCKHOLM

(S U E D E)

*Opportunitet till
W. Jansson!*

P. M.

I anledning af i Dagens Nyheter införd annons om att ett tjugotal unga, vackra, svenska damer samt ett tiotal yngre herrar kunde mot en månadslön af 150 tyska mark jämte förmån af fri resa fram och åter erhålla anställning såsom försäljare under fyra månader från den 1 instundande september vid en "Nordlandsutställning" i Berlin, har, enligt order, undersökning företagits, angående de omständigheter, under hvilka dessa engagement uppgjordes, villkoren för anställningen samt den berörda utställningens ändamål. Då i den ofvannämnda annonsen å platserna reflekterande sökande hänvisades till portieren å hotell Germania i huset n:r 20 vid Gustaf Adolfs torg för erhållande af närmare upplysningar i saken, har denne, hvilkens namn är Ludvig Lundkvist, blifvit i saken hörd, därvid han uppgifvit följande:

Annonsen hade införts i Dagens Nyheter af en fransk impressario vid namn Gerson, hvilken vid ifrågavarande tid vistats här i landet för att engagera dels ett lappläger dels äfven ofvannämnda män och kvinnor för en utställning, som gerson uppgifvit hafva till ändamål att göra nordisk kultur känd i Tyskland. Gerson hade under sin vistelse här i staden bott å hotell Germania. Han hade vid införandet af den ifrågavarande annonsen på förhand utbedt sig portieren Lundkvists bistånd till att bland de eventuella sökandena till anställningarna utvälja personer, om hvilkas redbarhet och anständighet skäl till tvifvel icke kunde tänkas föreligga. Ett 40-tal yngre damer och ett 20-tal yngre män hade äfven å hotellet anmält sig såsom sökande till de nämnda platserna; och hade Gerson med biträde af Lundkvist bland dessa utsett 20 damer och 10 män, med hvilka Gerson därpå uppgjort kontrakt om anställningarna i enlighet med formulär, som här närslutes. Damerna hade mestadels utgjorts af uppasserskor från olika restauranter, däribland ett flertal från Ström-

parterren och Skansens restaurant, men äfven af teaterstatister och en del andra damer, hvilkas foregående sysselsättning var obekant för Lundkvist. Flertalet af de män, som anställts, hade äfven varit kypare, hvarjämte ett par af männen tidigare haft anställningar vid teaterföretag, och en del troligen varit butiksbiträden. Lundkvist hade icke varit närvarande, då uppgörelserna med de platssökande afslutats, och visste icke hvad Gerson muntligen uppgifvit för sökandena, men hade en af de platssökande damerna, hvars namn var Lundkvist obekant, för Lundkvist uppgifvit, att hon frågat Gerson, hvad de i kontraktet omförmälda "profningarna" afsåge, och att Gerson härtill genmält, att han tänkt sig att de engagerade damerna och herrarna skulle inöfva en del svenska folkdanser, samt att "profningarna" afsåge repetitionerna för dessa dansföreläsningar. Lundkvist upplyste härjämte, att speditioonsfirman J. M. Böhm med kontor i huset n:r 34 vid Skeppsbron ombesörjt de ifrågavarande personernas afresa till Berlin.

Kontorschefen Knut Jöhncke hos nämnda firma har i anledning häraf hörts och uppgifvit, att firman för någon tid sedan af Robert Donats Artistagentur och Resebyrå i Berlin erhållit uppdrag att biträda de ifrågavarande männen och kvinnorna vid deras afresa till Berlin; och hade firman äfven för medel, som firman Donat ställt till firman Böhms förfogande, inköpt biljetter till Berlin för 19 damer och 10 herrar, hvilka därpå den 29 dennes afrest. Kontorschefen Jöhncke kände icke till Gerson och hade icke någon förbindelse med denne, utan hade han å firmans vägnar uteslutande förhandlat med firman Donat. Jöhncke hade sig bekant, att den ifrågavarande utställningen vore finansiellt stödd af Deutsche Bank, samt att förutom de nämnda damerna och herrarna till utställningen öfver Sverige afsändts 40 eskimåer, 45 lappar, 37 renar samt en del hundar.

Ett flertal af de uppapperskor i Strömparterren, hvilka reflekterat å de ifrågavarande platserna och som därför samtalat med Gerson, hafva uppgifvit, att Gerson meddelat dem,

att deras uppgift vid utställningen skulle blifva att i salu-
stånd försälja alster af svensk handslöjd.

En afskrift af en uppgift å de personer, hvilka i och
för tillträdande af de ifrågavarande platserna afrest häri-
från staden, närslutes likaledes.

Stockholm den 31 augusti 1911.

Jon Hultberg

J.H.

PRIVATE.

President:

THE RIGHT HON.
THE EARL OF ABERDEEN.

Chairman of Council:

THE REV.
JOHN B. BARRACLOUGH, M.A.

Chairman of Executive:

PERCY WM. BUNTING, ESQ., M.A.

Chairman of Bureau:

THE RIGHT REV.
THE LORD BISHOP OF SOUTHWARK.

Secretary:

WILLIAM ALEXANDER COOTE.

Assistant Secretary:

MISS BAKER.

NATIONAL VIGILANCE ASSOCIATION

AND

International Bureau,

For the Suppression of the White Slave Traffic.

HEAD OFFICE:—319, HIGH HOLBORN, LONDON, W.C.

District Offices—CARDIFF, MANCHESTER,

SUNDERLAND, NEWCASTLE, HULL.

Telegraphic Address: "CHIVALRY, LONDON."

Telephone No. 13135, Central.

International Guild of Service for Women.

question we are glad to be able to inform you that the Congress
December 10th, 1906.
was in every particular most successful.
I have the honour to be
Your obedient servant,
J.B.

Sir,

I am instructed by the International Bureau for the Suppression of the White Slave Traffic to forward you the enclosed copy of the Resolutions passed by the Third Congress called to deal with this question. The Congress was held in Paris, commencing on Monday, October 22nd, and terminating on the 25th.

The Resolutions were the outcome of much careful thought and deliberation on the part of the various National Committees, and the International Bureau was requested to draw your attention to them, and to bespeak for them the generous consideration of your Government. Knowing its great interest in the

Minister for Home Affairs,
Stockholm,
Sweden.

NATIONAL VIGILANCE ASSOCIATION

INTERNATIONAL BUREAU

For the Suppression of the White Slave Traffic

HEAD OFFICE--310, HIGH HOLBORN, LONDON, W.C.

BRANCH OFFICE--CANNON STREET, LONDON, E.C.

BRANCH OFFICE--NEWCASTLE, N.E.

INTERNATIONAL GUILD OF SERVICES FOR WOMEN

Telegraphic Address: "OHIVAIYRY, LONDON"
Telephone No. 18135, Central

question, we are glad to be able to inform you that the Congress
December 10th, 1908,
was in every particular most successful.

I have the honour to be,

Your obedient servant,

Edw. Southwick

Chairman of the International Bureau.

Wm. Alex. Cote

Secretary.

The
Minister for Home Affairs,

Stockholm,

Sweden.

RÉSOLUTIONS

VOTÉES PAR LE

Congrès International pour la Répression de la Traite des Blanches

Réuni à Paris, les 22-25 Octobre 1906

PREMIÈRE QUESTION

Utilité d'une entente à établir entre les divers Comités nationaux pour la communication réciproque des poursuites engagées et des condamnations prononcées pour faits de traite. — Rapports entre les Comités nationaux et les autorités chargées par les Gouvernements de centraliser tous les renseignements sur la Traite des Blanches.

Le Congrès émet le vœu :

1° Que, pour que la coopération des Comités nationaux entre eux et avec les Centrales d'Etat, si absolument nécessaire dans l'intérêt de l'œuvre, soit possible, il convient que tous les pays atteints par la Traite des Blanches aient des Comités nationaux et qu'en conséquence des démarches soient faites pour en créer partout où il n'en existe pas encore ;

2° Qu'une coopération fructueuse ne pouvant être atteinte que par une confiance mutuelle, il est désirable que les gouvernements fassent attention au choix de leurs employés, afin de nommer seulement des personnes qui, par leur caractère, leur tact et leurs connaissances, soient propres à cette mission, et que les Comités nationaux de leur côté évitent toute intervention dans les sphères qui ne sont pas de leur ressort, et facilitent par leur tact et leur discrétion la bonne entente si nécessaire ;

3° Que les Comités nationaux et les Centrales d'Etat aient leur siège dans la même ville, qu'ils soient reliés par téléphone et qu'ils aient des relations personnelles et orales dans les cas urgents, sans formalités bureaucratiques;

4° Que les directeurs des Centrales d'Etat participent, s'il y a lieu, aux séances de leur Comité national; que tous les cas et toutes les questions qui concernent la Traite des Blanches soient centralisés, s'il est possible, par une seule administration et que tous les cas de traite des blanches, venant à la connaissance de la police soient communiqués aux Comités nationaux, ceux-ci de leur côté devant en faire de même avec les Centrales d'Etat;

5° Que les Comités nationaux fortifient leur organisation par une agitation intensive, en appelant la Presse à leur aide, en faisant des conférences publiques, en organisant des congrès nationaux, en un mot qu'ils fassent tous leurs efforts pour gagner à cette œuvre si belle de nouveaux adhérents;

6° Que les Comités nationaux existants et ceux qui seront fondés à l'avenir se communiquent tout ce qui pourrait être intéressant pour un Comité étranger ou pour l'ensemble des autres Comités nationaux, par exemple : communications réciproques des condamnations et des recherches des trafiquants, de même que des acquittements et des ordonnances de non-lieu, puis communication des noms des trafiquants, signalements et photographies, description de leur façon de travailler et des détails sur leurs victimes, l'origine de celles-ci, les causes qui les ont fait tomber dans les mains des trafiquants, leur sort, puis communications sur l'efficacité des mesures prises par la police et les tribunaux;

7° Qu'il soit fait entre eux un échange régulier des procès-verbaux des séances, autant du moins que ceux-ci offrent un intérêt général, que toutes les mesures législatives et administratives concernant ce sujet soient communiquées et que des relations directes entre les personnes qui sont à la tête des Comités nationaux soient entretenues par des visites, des voyages et une participation nombreuse aux Congrès internationaux.

DEUXIÈME QUESTION

Création, dans les villes-frontières et dans les ports de mer, de Comités locaux ayant, autant que possible, des bureaux d'informations. — Echange réciproque des listes de ces Comités et de ces Bureaux. — Echange, entre les divers Comités nationaux, des extraits des procès-verbaux de leurs séances, pour autant, du moins, que ceux-ci offrent un intérêt général.

Le Congrès émet le vœu :

1° Que les Comités nationaux favorisent la création à la frontière et dans les ports de mer de comités locaux ayant, autant que possible, des bureaux d'informations;

2° Que partout où se formeront des bureaux d'informations locaux pour la répression de la Traite, spécialement dans les villes frontières et les ports de mer, une place soit faite dans ces Comités aux représentants des œuvres locales de protection féminine et des émigrants;

3° Qu'il soit établi : un échange réciproque des listes des comités et des bureaux d'informations locaux;

4° Que les Compagnies de Navigation transmettent par l'intermédiaire des capitaines de vaisseaux soit aux autorités publiques, soit aux Comités nationaux, toutes les informations concernant le trafic des Blanches qui pourraient venir à leur connaissance;

Création d'un bureau international d'informations.

5° Que le bureau international de Londres joigne à ses attributions actuelles, celles de centraliser les informations importantes recueillies par les Comités nationaux.

TROISIÈME QUESTION

Surveillance dans chaque pays des gares de chemins de fer et des ports de mer.

Le Congrès émet le vœu :

1° Qu'autant qu'il sera possible et que le permettront en

particulier leurs ressources, les différentes associations qui s'occupent de la surveillance des gares y organisent un service permanent ;

2° Qu'avant de fonder une œuvre des gares dans une localité, les Comités nationaux s'assurent qu'il n'existe pas de Société ou d'association capable de créer un service permanent de surveillance ;

3° Que conformément à ce qui a été fait en Suisse à la demande de la branche suisse de l'Association Internationale des Amies de la jeune fille, les compagnies de chemins de fer de tous pays donnent à leurs employés les instructions nécessaires pour l'application de l'article 2 de la Convention internationale pour la répression de la Traite des Blanches ;

4° Qu'une entente étroite s'établisse entre les Centrales d'Etat et les différentes œuvres ou missions des gares et ports de mer ;

5° Que les moyens d'avertissement à l'égard des jeunes filles, en particulier les affiches et les livrets de renseignements, soient généralisés ;

6° Qu'un insigne commun soit désigné pour, le cas échéant, pouvoir être ajouté aux insignes particuliers des œuvres, sociétés, etc., s'occupant de la protection de la femme et de la jeune fille ;

7° Que les Gouvernements prennent des mesures relativement au placement des mineures, en conformité avec les décisions de la Conférence de 1902 ;

8° Que les vœux émis dans le présent Congrès relativement aux œuvres des gares soient étudiés dans chaque pays par les Comités nationaux, en vue de rechercher les moyens de leur assurer une réalisation pratique.

Le Congrès recommande en outre à l'attention des Comités nationaux pour être soumise, s'il y a lieu, aux délibérations d'un prochain congrès, la question des pénalités appliquées à ceux qui aident, assistent ou protègent la prostitution d'autrui et en partagent les profits.

QUATRIÈME QUESTION

Etablissement et rédaction d'un code télégraphique, pour les correspondances échangées entre les Comités nationaux.

1° Le Congrès approuve le principe d'un code télégraphique international tel qu'il a été exposé dans le rapport qui lui a été soumis ;

2° Il confie au Comité français le soin de constituer une commission pour la rédaction du code télégraphique ;

3° Et décide que les formules de télégramme, arrêtées par cette commission seront mises en usage et serviront à la correspondance, dès qu'elles auront été notifiées aux Comités nationaux.

CINQUIÈME QUESTION

Interdiction de la délivrance aux mineurs des correspondances adressées poste restante.

Le Congrès émet le vœu :

Que les administrations postales prennent des mesures pour empêcher la délivrance, par la poste restante, des correspondances aux enfants non accompagnés ou non autorisés par leurs parents.

SIXIÈME QUESTION

Surveillance des agences théâtrales, des cafés-concerts ou des établissements analogues, dans leurs rapports avec la Traite des Blanches.

Le Congrès émet le vœu :

1° Que, dans tous les pays civilisés, les pouvoirs publics compétents prennent les mesures suivantes :

a) Suppression des quêtes, loteries ou tombolas, sauf dans le cas de représentations ayant un but réel de bienfaisance ;

b) Interdiction de la pose des artistes sur la scène ;

c) Interdiction aux directeurs, propriétaires, gérants des établissements sus-visés de nourrir ou faire nourrir soit chez eux, soit ailleurs, soit directement, soit indirectement, les artistes ; de les loger ou de les faire loger ; de les contraindre ou de les inviter, même tacitement, à souper ou à consommer dans leur établissement ;

d) Suppression de toute communication entre les spectateurs et les artistes pendant les représentations ou répétitions ;

2° Que les Comités nationaux réclament des pouvoirs publics la surveillance et la répression des agissements coupables des agences théâtrales et lyriques et des établissements publics qui, sous prétexte d'art, favorisent la prostitution et se livrent ainsi à la traite des blanches.

●

SEPTIÈME QUESTION

Rapatriement des prostituées fixées dans un autre pays que le leur.

Le Congrès émet le vœu :

Que les comités nationaux étudient comment ils pourraient, au moyen des institutions de sauvetage émanant de l'initiative privée et secondées par les autorités, empêcher dans leurs pays respectifs le recrutement du personnel féminin étranger de la prostitution et faciliter le relèvement des victimes de la Traite et de la Prostitution.

Julk. d. $\frac{11}{7}$ 05.

Konungens
Befallningshafvande

i
Hallands län.

Landskansliet.

Till

Polismästaren i Stockholm.

I anledning af Kungl. Majts värdiga
Cirkulär den 31 sistlidne mars angående
de närmare bestämmelser i afseende
af tillämpning af internationella af-
taket den 18 maj 1904 rörande åtgärder
till motarbetande af den s. k. "hvita
slaphandeln" har Konungens Befall-
ningshafvande från kronofogdarnas
och magistraternas i Hallands län in-
pfordrat upplysningar i ärendet och
därvid erhållit underättelse om, att
hittills inann länet icke förekom-
mit något känt fall af värfning
af kvinnor eller minderåriga flickor
för bedrifvande af akthet i utlandet,
hvarann Konungens Befallningshaf-
vande anser sig bära meddela eder
underättelse.

Kahustads slott i landskansliet den
8. juli 1905.

A. Arner

Oscar Klabau

Insk. d. 24 Juli 05.

Till polismästaren i Stockholm.

sedan Kungl. Maj:ts i nädligt cirkulär
den 31. sistlidne mars anbefallt Kungl.
Maj:ts befallningshafvande att lämna
Eder meddelande om alla de upplys-
ningar, som inhämtats rörande inom
länet förekommande fall af värfning
i otuktigt syfte för utlandet, äfvensom rö-
rande alla de åtgärder, som i anledning
af sådana upplysningar må hafva vid-
tagits, får Kungl. Maj:ts befallningshaf-
vande härigenom meddela, att enligt
hvad verkställd undersökning gifvit vid
handen, något fall af värfning i otuk-
tigt syfte för utlandet icke veterligen
förekommit inom detta län.

Karlshovna å landskansliet den
21. juli 1905.

Landshöfdingämbetet.

Förstöröleser; Albert Riga

Ink. d. 23 Aug. 1905.

3)

Till Herr Polismästaren i Stockholm.

På grund af nådig befallning i Kungl. Maj:ts cirkulärskrifvelse den 31 sistlidne Mars i anledning af ett internationellt aftal angående åtgärder till motarbetande af den så kallade "hvita slafhandeln" får Konungens Befallningshafvande härigenom meddela, att, enligt infordrade upplysningar och i öfrigt kända förhållanden, fall af värfning i otuktigt syfte för utlandet inom detta län icke förekommit.

Växjö, i Landskansliet, den 22 Augusti 1905.

L. H. E. von Olsson

Johannes Sandberg

1947.

1 Hardy Street

16 oktober 06.

Dyra vän

Stänga luck för ~~post~~ brevkort
och bref. och jag kommer att jag ^{oläsig}
till er för era besvär ni haft, men
när det är slut ni måste mig veta
beloppet jag är tacksam. Jag skall
göra upp med de 3 flickorna och om
de är ^{lika} kunniga i svensk bokning.

Jag skall såna hjälper till Wilson
hujen och 10 kronor till löghjeden så de
kan komma tillsammans. Jag vänder
Lisa hjälper nästa post och för närvarande
om ni kan finna en finst flicka så
blev det bra. Jag är ledsen ni ej kan
kan och sköta Nelson shop. Jag
har tänkt sälja det. Ni känner till hur
det är beläget, vackert möblerat, piano
och värde för 200 pund. vilket inberäknade
20 pund för era besvär jag vet och säga mera
sedan. Det är en ~~her~~ Stayer här som
Olsen här som lovar att skilja till er
Det är ganska ~~lira~~ ~~lilla~~ ~~kommit~~ ganska bra
med ~~lilla~~ ~~och~~ ~~min~~ ~~spara~~ ~~penningar~~

fakt och förkostan till er och må väl
och fullt göra är min tidigaste önskan
Er samma vän
Dor. Negros.

1 Hardy Street
Oct 16/06

Dear Friend

Many thanks for post card
and letter and I feel I am
indebted to you for all
the trouble you are taking
but when finished you
must let me know the
amount I owe. I shall
be made up with the
two girls and if they
can do a little cooking
in Swedish I should be
a help I shall send her
ticket on through Wilsons
and ten crowns for
train fare then they can
come together I send Lisa
ticket next mail and
in the mean time if you
can find a fine girl
that would be fine I am
so sorry you cannot come
to manage Nelson Street Shop

I have thought seriously of
selling it out. You know
all about its position. Nicely
furnished: Pianos. all as it
stands for £200) that means
£20 for your trouble I shall
know and say more later
there is a gentleman staying
here his name is Mr Olson
and as promised to write
you. There are very nice
people coming just now
will close with many
thanks and trusting you
are keeping well and
Dunsey is the earnest wish
of your true friend
W. Negro

1 Hardy Street
Guirpool
Sep 17, 06

Dear Friend

A line in answer
to the P.C. and your
welcome letter of
12th Glad. to hear from
you. And as you
know not one
person in the world
more pleased to
read the contents
than myself. And
may it continue
with the help of

Gone to America, it as
placed. We very sadly. Not having
anybody with the language.
And all the other ~~the~~ places
are let to Jews. is it possible
Mr Hunt & you. Could send
Me 1 or 2 girls you know
the home and place they are
coming to I would esteem
it a favor. Con. as been
and gone again tely is
still in the same boat
and wish to be remembered
to you the business all around
is the same come day go day
all still. fighting for a living
the usual rush for mail
and will close with
the warmest of best
wishes from your true
friends. W Negro -

our holy Redeemer
to carry you on to
the front and may
God spare you and
quick and lead
you on. do not look
back rest on him.
I should have answered
before. I have not been
to well for some time
and obliged to go
away the girls of
course done as they
liked Christina
the girl I had in
Nelson Street Shop
spoiled all the
others even my own
niece Mary they have

Liverpool Sep 23 / 1906

Dear Mr. Munnick

Your welcome letter
received this morning
Pleased to learn you
are keeping well I am
indeed very grateful
in you taking the
trouble in forming
the B. Girl. I have carefully
considered it might be
much better if the were
to come they would be
company for each
other and go out together
go to church and keep
away from the bad
ones here I will start
them at £10 per year
and advance £1 each
year after if they are
good girls I think

it best to sign an
agreement it would feel
we write for the time
and write by return
letting me know the
cheapest and best
course in getting
them over if I could
get a Swedish Lin
I could also do with
her having the two
places and there are
a great number of
fins coming through
I trust I am not troubling
you too much and by
next I shall try and
send photos. Glad to
say I am feeling much
better. The boys are grand
and at present away
I know close with very

Best wishes for a bright
and prosperous future
and remain your
true friend
- M Negro -

P.S. if any persons
passing through
Liverpool please dont
forget No 1
Many thanks for ID Card

M N

1 Hardy Street.

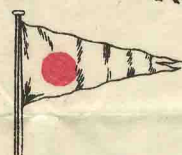
Liverpool
Tuesday Oct 23rd 06

Dear Lady
Yours to hand this morn
pleased to hear you are U.K.
By this you will have received
Lisas 10 Crown for Train fare
also Wilsons Ticket through
she will have no difficulty in
passing I should think please say
when may I expect them
in reference to Mr Olson to
me he is a bit of a mystery I do
not understand his movements
if he gives me the slightest
chance I shall find out for
myself what he is and if any
benefit to you. (I am there) up
to now he is awaiting money from
America. Now Mr Munch in
reference to this young lady
you have not let me know
what wage she requires and
what country woman she is
let me know at once and I
shall try my best if a business
woman all the better with best
wishes and a bright future from
Yours sincerely W. H. Croft.

Please send some
of your cards I
shall do my very
best to help

Telegrams: "WILSONS," HULL.
NATIONAL TELEPHONE No 2180.
CORPORATION TELEPHONE No 968.
POST OFFICE (FOR TRUNK CALLS ONLY) No 6.

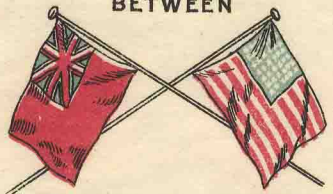
THOS. WILSON SONS & CO LTD

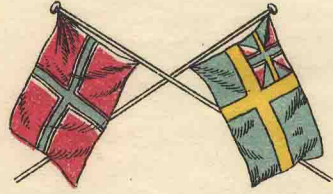
PASSENGER DEPARTMENT.

STEAMSHIP SERVICES

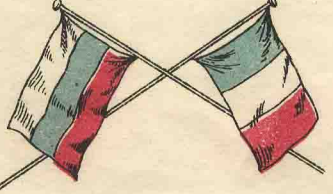
BETWEEN

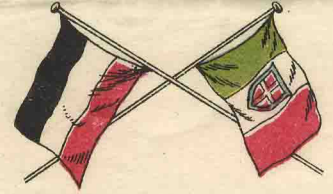
ENGLAND & AMERICA

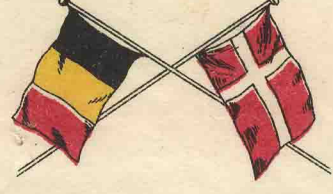
NORWAY SWEDEN

RUSSIA FRANCE

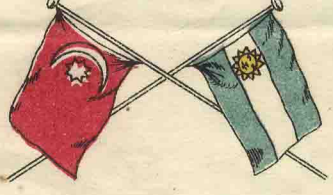
GERMANY ITALY

BELGIUM DENMARK

AUSTRIA SPAIN

TURKEY ARGENTINA

Hull 5th October 1906

Mrs M. Negros,
1 Hardy Street,
Liverpool

Dear Madam,

We are in receipt of yours of yesterday's date, enclosing remittance for a 3rd class ticket from Gothenburg to Liverpool for a girl named Sigri Erikson. We enclose the necessary ticket herewith, which you should send to her at Stockholm. We have left the date open so that it will be accepted on board either of our steamers sailing to Hull every Friday.

Yours truly,
FOR THOS. WILSON, SONS & CO. LD.
W. Moorley

1 Hardy Street
Oct 30 / 06

Dear friends
A line to say how
disappointed I am
in the girls not
coming of course
it cannot be helped
we are doomed to
these inconveniences
I am again fairly
run down through
work and worry
The Staff I have
all go home to

I am having set home
on Friday and can
not until Christmas
do you remember last year
happy days I am sending
your pretty view of
on to Calcutta trusting
this finds everything of
Anchorage sailing I am
dear friend as ever

Your sincere friend

— M Keppel —

Next I have one
Swedish Person.
She is a married
woman her name
is Annia Tjerrill
her husband is gone
to America.) I have
let Wilsons know
about the change
of name on the
Ticket I do not think
Miss H. Sengstoe will
have any trouble
I hope not by you.
yet this I hope she
is on her way

Wm. H. H. Hardy St
New York
Nov 6/06

Dear friend
Your post @ to
hand safe
Larry I am the
Cause of you having
any trouble over
the girls I saw
Mr Lasser and
he prepared to
write in Swedish
to Miss H Langyoke

explaining he had
worn me many
years and for her
not to fear anything
I am waiting for
her reply before
I can say more
I have also written
to Wilsons to
alter name on
tickets involving
this fine's things
better I am as ever
your true friend M.D.

37

Handwritten signature/initials

P. M. ~~Rapport.~~

DETEKTIVAFDELNINGEN.

~~688 H. 12~~

Fre. dagen den 23 augusti 1912.

Ang.

BERGER, Franz.

(Skrifvelse från Polisstyrelsen i
Wien.)

Från Kungl. och Kejsarl. Polisstyrelsen i Wien ingick torsdagen den 15 innevarande augusti till Öfverståthållareämbetet här närslutna i öfversättning så lydande skrifvelse:

"Till Herr Polisprefekten i Stockholm i egenskap af ledare för centralstället för bekämpande af kvinnohandeln i Sverige. Kungl. och Kejsarl. Polisstyrelsen har från privat håll uppmärksamgjorts på , att en direktör Franz Berger för truppen "D'Oberetschthaler", 1. Tyroler bondskrammeltrio och sångensemble, för tillfället i Stockholm, Kungl. Djurgården , Långa gatan 13, 22 trappor, genom en annons i en härvarande daglig tidning försökt värfva till sig flickor, hvilka han utlofvar en begynnelselöna af 20 mark, hvaremot de måste binda sig för tre år. Han skulle äfven i ett fall hafva velat engagera en flicka utan papper.

Det förmodas från nämnda privata håll, att truppens kvinnliga personal skulle kunna äfventyras i sedligt afseende.

Det anhålles om diskret undersökning rörande truppen och deras kvinnliga

medlemmars sysselsättning, särskildt med hänsyn till huruvida de synas äfventyras i sedligt afseende. Resultatet torde benäget hit meddelas. (Oläslig nammunderskrift)"

Öfverståthållareämbetet remitterade ärendet till dektivaafdelningen för utredning och rapport.

I anledning häraf får vördsamt rapporteras följande:

Det förenämnda kapellet uppehåller sig här i staden sedan 10 månader tillbaka, därunder detsamma under de sju första månaderna konserterat i Södra Varietés kafe samt de tre senaste månaderna och alltfortfarande å Novilla Varietés terass. Kapellet utgöres af förenämnde direktören, österrikiske undersåten Franz Berger samt ytterligare en manlig och fyra kvinnliga medlemmar. Tre af kappellets medlemmar uppträda äfven en gång hvarje kväll i ett tyrolskt folkdansnummer å Novilla Varieté. Kappellets medlemmar bo samtliga i huset n:o 13 vid Långa gatan, 2 trappor upp, där direktören Berger förhyr fyra rum. De kvinnliga medlemmarna af kapellet bo två och två tillsammans, under det att de manliga hafva hvar sitt rum. En af de kvinnliga medlemmarna är direktören Bergers trolofvade. Den öfrige manliga medlemmen af kapellet är, enligt uppgift, trolofvad med en af de kvinnliga medlemmarna, och lära de två sistnämnda inom kort komma att lämna kapellet för att afresa till hemorten i Tyrolen och ingå äktenskap, enär kvinnan ~~issa~~ råkat i grossess. Angående de kvinnliga medlemmarnas sedliga vandel ha förfrågningar gjorts hos kapellet närboende personer, äfvensom hos serveringspersonalen å Södra Varietés och Novilla Varieté, men har ingen som helst upplysning vunnits af sådant slag att anledning funnes att misstänka, det kvinnorna ifråga hängåfve sig åt yrkesmässig skörlefnad eller i sedligt afseende äfventyrades. Det hade visserligen förekommit, att kappellets medlemmar af nämnda varietéer besökande män låtit bjuda sig på förtäring, men hade de ständigt efter konsertens slut hela kapellet i sällskap lämnat lokalen och begifvit sig till bostaden. Direktören Berger lär sedan 20 år tillbaka haf-

va rest omkring i olika länder med dylika kapell, till hvilka han engagerat unga personer med musikaliska anlag, men i saknad af utbildning; och hvilka han under hand själf utbildat till musiker. Han lär äfven vara känd för att med stor stränghet öfvervaka de kvinnliga kapellmedlemmarnes sedliga vandel.

Kapellet har äfven med anledning af ofvanstående förfrågan öfvervakats genom detektivafdelningen, men har därvid ingenting iakttagits, som gifvit anledning till farhågor om att kapellets kvinnliga medlemmar genom denna sin anställning äfventyrades i sedligt afseende.

Direktören Berger har samtalsvis upplyst, att kontraktstiden för kapellets nuvarande medlemmar inom kort vore utgången; och att han af denna anledning i österrikiska tidningar annonserat efter nya medlemmar, då han ej kunde reengagera de nuvarande medlemmarna på grund af deras alltför höga löneanspråk. Kapellets medlemmar åtnjöto alltid en begynnelselön af 20 kronor i månaden jämte fri mat, bostad och undervisning samt fria kostymer och instrument. Denna lön höjdes under hand i den mån som eleverna blefvo nyttiga för kapellet; och uppgick lönen för två af kapellets medlemmar till 45 och 50 kronor i månaden respektive. Direktör Berger eftersåge alltid att kapellets samtliga medlemmar tillsammans efter konsertens slut begåfvo sig till bostaden, där måltiderna tillreddes af de kvinnliga medlemmarna och intogos gemensamt. Ingen af kapellets medlemmar tilläts lämna bostaden efter konserten. De kvinnliga medlemmarne af kapellet fingo ej ensamma gå ut i staden. Kapellets medlemmar engagerades i regel vid 17 års ålder och kontrakterades på tre år för att de ej, genast de blifvit utbildade, skulle kunna lämna kapellet. Rörande den i skrifvelsen omnämnda flickan, som Berger uppgifvits vilja engagera utan papper, berättade direktör Berger, att en ung kvinna från staden Zneim skrifvit svar på Bergers förutnämnda annons och uppgifvit,

att hon hade tjänst i ett privathus och af denna anledning icke kunde utfå och bilägga sina legitimationspapper till ansökningsen. Berger hade svarat, att han vid sådant förhållande ej kunde reflektera öfver hennes erbjudande. Flickan hade då skrivit ännu ett bref till Berger och förklarat, att hon under alla förhållanden måste rymma från sin tjänst, enär hon ej längre kunde utstå därmed, och bedt Berger af förbarmande taga sig an henne. Berger hade då svarat henne, att han i så fall hellre engagerade henne än lefde i medvetandet om, att hon utan resurser på vinst och förlust kastade sig ut i lifvet. Sedermera hade han emellertid icke afhört henne. Han hade däremot erhållit en stor mängd andra svar på annonserna.

Stockholm som ofvan.

Joh. Löwenstjerna

For Mathias

Rapport.

N. 99. H. D. 1. Onsdagen den 19 December 1906.

1906.

Ang.

Munck, Gerdt Magnus Eugen

Onsdagen den 7 sistlidne November meddelades per telefon till detektivstationen, att en herr Munck, som bor i huset n:o 26 Skepparegatan, på utlandet städslar qvinnor. Deribland har han till en fru i London städslat i huset n:o 38 Riddaregatan 3 trappor upp hos fru Sandberg boende fröken Alma Eriksson.

Med anledning häraf blef Eriksson hörd, dervid hon uppgifvit följande:

Någon dag i slutet af sistlidne Oktober månad hade Munck, som Eriksson icke förut kände, kommit hem till Erikssons bostad och tillfrågat Eriksson, om hon ville resa till Lifverpol och der taga anställning som hotellupper-ska. Ifrågavarande hotell besöktes endast af skandinavier, och i anledning deraf skulle derstädes anställas endast svenska flickor. Eriksson skulle till en början erhålla 16 kronor i månaden jemte mat och husrum. Om Eriksson vore villig att resa, så skulle hon resa den 1 sistlidne November. Eriksson skulle få penningar för resan till Göteborg samt biljett för resan från Göteborg till Lifverpol. Eriksson, som reflekterat å platsen, hade någon dag derefter besökt Muncki dennes bostad. Munck hade då yttrat, att han hade en biljett för en fröken Li-

sa Jonsson, som förklarar sig icke vilja resa. Munck hade föreslagit, att Eriksson skulle resa å denna biljett och under namnet Lisa Jonsson. Någon dag derefter hade Munck kommit upp i Erikssons bostad och till Erikssons lemnat den omnämnda biljetten med Lisa Jonssons namn. Någon dag derefter hade Eriksson begifvit sig till Engelska konsulatet och begärt, att de skulle telegrafera till Lifverpol och efterhöra, om den omnämnda platsen vore någon ordentlig plats. Å konsulatet hade de yttrat, att de icke kunde telegrafera om denna sak. Eriksson hade då begifvit sig till Muncks bostad och återlemnade biljetten. Munck hade vidtalat fem andra flickor, som lofvat att resa, men hade dessa flickor sedermera beslutat sig för att icke resa, enär de misstänkt, att platserna vore dåliga.

I anledning härpå blef Munck, som befunnits vara för förskingring dömd tolken Gerdt Magnus Eugen Munck, fredagen den 9 sistlidne November klockan 5,45 eftermiddagen införd å detektivstationen af öfverkonstapeln Johan Petter Frick och detektivkonstapeln Gustaf Henrik Lindmark, under rapport, att de kort förut anhållit Munck i dennes bostad.

Å detektivstationen hörd af förutnämnde öfverkonstapeln Frick i närvaro af förutnämnde detektivkonstapeln Lindmark, berättade Munck följande:

Han hade för 3 å 4 år sedan uppehållit sig i Lifverpol. Derstädes hade ^{han} blifvit bekant med fru Mary Negros, n:o 1 Hardy Street. Negros hade i nämnda hus klädes- och matvaruaffär samt café- och hotellrörelse. Hennes affärer besöktes mest af emigranter från skandinavien. I medio af sistlidne Oktober månad hade Munck från Negros erhållit ett bref, deri hon anmodat Munck att anskaffa två svenska qvinliga biträden till Negros café och matvaruaffär. I anledning härpå hade han vidtalat fröken Signe Eriksson, boende i huset n:o 41 Skepparegatan, om denne vore villig att antaga plats hos Negros mot en lön af 10 pund under första året samt mat och ^{fritt} husrum. Signe Eriksson hade förklarar sig villig att antaga platsen. Munck hade i bref meddelat Negros om, att Signe Eriksson vore villig

att resa. Kort derpå hade Munck från Negros erhållit en biljett utskrifven i Signe Erikssons namn. Signe Eriksson meddelade Munck kort derpå, att hon icke ville resa. Munck hade då uppsökt förutnämnde Alma Eriksson och tillfrågat denne, om hon ville resa på enahanda vilkor som Signe Eriksson erbjudits. Alma Eriksson, som förklarar sig villig härtill, hade blifvit erbjuden att resa på en biljett, som Munck förut innehade, och hvilken biljett utskrifvits och sändts till Munck för en annan flicka, hvilken sedermera förklarar, att hon icke ville resa. Munck hade yttrat, att han skulle lemna Alma Eriksson ett bref, deri han skulle förklara anledningen hvarför Alma Eriksson innehade en biljett, som vore påtecknat annan persons namn. Munck hade omedelbart derpå i bref meddelat Negros om det ofvannämnda. Munck erhöll omedelbart derpå från Negros meddelande om att hon å Vilson bolagets kontor i Lifverpol, derifrån den förut skickade biljetten vore utskrifven, erhållit upplysning om att det ingenting gjorde, om en person med annat namn reste å den förut skickade biljetten. Innan afresan, som skulle ske den 1 sistlidne November, hade jemväl Alma Eriksson ångrat sig och förklarar, att hon icke ville resa. Munck hade äfven vidtalat fröken Lisa Johansson, som bor i huset n:o 26 Storgatan, om att resa till Lifverpol och antaga plats hos Negros på enahanda vilkor, som erbjudits fröknarna Eriksson. Johansson hade förklarar sig villig härtill. Munck hade då i bref underrättat Negros om, att Johansson förklarar sig villig att resa. Negros hade då till Munck sändt en biljett, utfärdad i Lisa Johanssons namn för resa till Lifverpol. Johansson hade jemväl sedan förklarar, att hon icke ville resa. I huset n:o 44 Artillerigatan boende fröken H. Lemke hade jemväl förklarar sig villig att resa. Något aftal för resan ^{var} ~~vore~~ då icke bestämd. Alla dessa flickor, med undantag af Signe Eriksson, hade svarat å annons, som Munck låtit införa i tidningen Dagens Nyheter. Enligt annonsen skulle svaren lemnas till denna tidnings hufvudkontor. Munck hade å annonsen erhållit 16 svar. Munck hade emellertid endast meddelat sig med de här ofvannämnda flickor-

na. Då Munck insett att det varit omöjligt att anskaffa några biträden till Negros, hade han underrättat Negros om, att hon sjelf finge uppgöra med de omnämnda flickorna. Munck förklarade emellertid, att han vore öfvertygad om, att om flickorna antagit de omnämnda platserna, skulle flickorna fått det utmärkt bra. Munck förklarade likaledes, att Negros åtnjöte ett godt anseende.

Munck innehade vid anhållandet, bland annat, flere bref från Negros, deraf ett bref vore dagtecknat den 16 Oktober 1906. Detta bref innehöll, att Negros skulle uppgöra med de omskrifna flickorna, samt att Negros med nästa post skulle skicka biljett för Lisa Johansson för resa med Vilsonlinien samt 10 kronor till tågbiljett. I samma bref anmodades Munck att jemväl skaffa Negros en finak flicka. Dessa bref bifogas.

Munck fick efter förhörets slut klockan 8,30 eftermiddagen samma dag lemna detektivstationen.

Munck har om sig uppgifvit, att han är född den 27 April 1870 i Stockholm, son till kaptenen Karl Bror Ernst Salomon Eugen Munck och ogifta Judith Ulrika Karlsson, ogift, skriven i Canada, samt boende i huset n:o 26 Skepparegatan här i staden nedre botten hos modern. - Stockholm som ofvan.

Ghidburg

[Handwritten mark]

J. Lückzén

P. M.

I anledning af en i Nya Dagligt Allehanda tisdagen den 29 Juli intagen artikel, rubricerad " Hvit slafhandel eller hvad? " och ett telefonledes från strykerskan å hotell Exelcior i huset n:r 35 vid Birger Jarlsgatan, Ruth Eriksson, gjort meddelande till Detektivafdelningen om en svensk-amerikan, som under misstänkta omständigheter sökt förmå unga kvinnor att emigrera till Amerika, har enligt order undersökning hållits, därvid följande utrönts:

Ifrågavarande person har befunnits vara specerihandlanden Edmund Löfberg från staden Adrian i staten Michigan i Nordamerikas Förenta stater, hvilken den 19 innevarande juli till sammans med sin omkring 17-årige son Alfred och sin broder stadskamreraren Alfred Löfberg i Ystad tagit in å rummet n:r 503 å hotell Exelcior i huset n:r 35 vid Birger Jarlsgatan, där de samtliga fortfarande kvarbo. En annan broder till nämnde Löfberg är konsthandlanden Joel Löfberg, som bor i huset n:r 124 vid Birger Jarlsgatan och innehar Konstutställningen Salong Joel i huset n:r 16 vid Hamngatan.

Direktören för Hotell Exelcior, L. M. Karlsson, som hörts i saken, har uppgifvit, att han iakttagit det Löfberg allt sedan sin ankomst visat ett påfallande intresse för de af hotellets yngre kvinnliga tjänstepersonal, hvilka ägt ett fördelaktigt yttre, i det han ofta samtalat med dem, bjudit dem på frukt och sötsaker m. m. Direktör Karlsson hade emellertid ~~icke~~ fast närmare afseende därvid, enär han funnit Löfberg nervös och excentrisk och fått den bestämda uppfattningen af Löfbergs uppförande, att hans intresse för de unga kvinnorna varit af rent erotisk natur. Karlsson, som erhållit förfrågningar angående Löfberg från såväl Föreningen Vaksamhet som från tidningen Nya Dagligt Allehanda, hade äfven till dessa lämnat enahanda besked om Löfberg.

Strykerskorna Ruth Eriksson och Elsa Bergström, städer-

skan Elsa Ringvall och tvätterskan Olga Schmidt hafva hörts i saken, därvid de sammanstämmande berättat, att Löfberg efter sin ankomst till hotellet nästan dagligen plägat upp-söka dem under deras arbete och samtalat med dem, därvid han, enligt deras uppfattning, tydligen för att finna ett lämpligt samtalsämne, samtalat med dem om Amerika och därvid framhållit den goda arbetsförtjänst och de i öfrigt för-mänliga lefnadsomständigheter, hvilka kvinnorna åtnjoto i Amerika. Samtliga de nämnda kvinnorna hade hvar för sig på skämt framkastat, att de ville resa till Amerika, hvilket Löf-berg då liffligt tillrädt och tillagt, att han där skulle skaf-fa dem anställningar. Då kvinnorna emellertid invändt, att de ej kunde resa enär de saknade erforderliga res- och landstigi-ningsspenningar, hade Löfberg erbjudit sig att i form af lån fö-sträcka dem de nödiga penningarna. Ingen af dem hade emeller-tid trott, att Löfberg menat allvar med sitt erbjudande, sär-skildt som Löfberg i sitt bemötande mot dem, enligt deras uppfattning, visat sig alltför "vänlig" och uppvaktande, samt nästan dagligen erbjudit dem på frukt och sötsaker och velat bjuda dem på nöjen och förlustelseställen ute i staden.

Löfberg, som äfven själf å Hotell Ex-elcior blifvit hörd i saken af öfverkonstapeln Tor Wretholm i närvaro af detektivkonstapeln Carl Ström, har därvid afgifvit följande förklaring: Han hade för 33 år sedan emigrerat till staden Adrian i staten Michigan i Förenta staterna, där han allt sedan i samma hus innehåft speceriaffar samt vore väl känd af såväl stadens myn-digheter som innevånare. I början af innevarande månad hade han rest till Sverige för att besöka sina båda förenämnda bröder, med hvilka han äfven här i staden sammanträffat. Un-der sin vistelse å hotellet hade han ofta samtalat med ho-tellets yngre kvinnliga tjänstepersonal, särskildt med de fyra förenämnda kvinnorna; och hade dessa därvid uttryckt sin önskan att resa till Amerika. Löfberg hade ifrigt tillstyrkt detta, enär han vore af den åsikten, att de själförsörjande kvinnornas lefnadsvillkor vore bättre i Amerika än här, äf-vensom att de där hade större utsikter till förmänliga äk-tenskap. Löfberg hade aldrig själf erbjudit sig att betala

sig att betala deras öfverresa, men hade han väl lofvat att skriva till en rik vän i Amerika och bedja denne skaffa kvinnorna platser. Detta hade han äfven i dag gjort. Däremot hade han erbjudit sig att vid själfva landstigningen låna kvinnorna de nödiga landstigningspenningarna, därest de ej annorledes kunde skaffa sig dessa.

Löfberg försäkrade, utan att därom blifva tillspord, att han icke bedrefve någon som helst "hvit slafhandel", och att han endast på grund af de nämnda unga kvinnornas egen uttalade önskan velat förhjälpa dem till att komma till Amerika. Han medgaf äfven, att han visat sig uppvaktande mot de ifrågavarande kvinnorna, men påstod sig icke därmed hafva haft något särskildt syfte, när han vore gift i Amerika. Han hade ej heller varit fullt öfvertygad om, att kvinnorna hyste bestämda planer att emigrerera, när de ständigt skämtsamt talat härom.

Löfberg ämnade i morgon resa till sin broder i Ystad och kvarstanna där till den 18 instundande september samt därpå återvända till Amerika. Stockholm den 30 juli 1913.

The Tor Wetherby

44.

KUNGL. UTRIKES
DEPARTEMENTET.

Inkom i Öfverståth. Ämbetet
för Polisärenden

den 18 MAJ 1905

Stockholm den 16 maj 1905.

1 bil.

insamlande af uppgifter
ang. "hvita slafhandeln".

No 1037 A. D.
1905.

Till Öfverståthållareämbetet för Polisärenden.

Jag har äran härjante öfverlämna en promemoria uppta-
gande namn och adresser å de myndigheter utom de Förenade Rikena,
hvilka, jämlikt art. I af det i Paris den 18 maj 1904 undertecknade
aftal om åtgärder till undertryckande af den s.k. hvita slafhan-
deln, erhållit i uppdrag att insamla uppgifter om värfning af kvin-
nor och minderåriga flickor för bedrifvande af otukt i utlandet.

I Nederländerna och Belgien, som ännu icke ratificerat
ifrågavarande aftal, finnas för närvarande icke några myndigheter
af omförmälda art.

Aug. F. Mornöve

J. R. Amel

KUNGL. UTRIKES
DEPARTEMENTET.

insamlande af uppgifter
ang. "hvita slafhandeln."

N° 1037. *J. D.*
1905.

Ink. till Civil-Dep^t
d. 18 MAJ 1905

Stockholm den 16 maj 1905.

1 bil. Inkom i Öfverståth. Ämbetet
för Polisärenden
den 27 MAJ 1905

Från Polismästaren Hantke

Till Herr Statsrådet och Chefen för Kungl. Civildepartementet.

318.

Åberopande min skrifvelse den 12 nästlidne april har
jag äran härjämte öfverlämna en promemoria upptagande namn och
adresser å de myndigheter utom de Förenade Rikena, hvilka, jämlikt
art. I af det i Paris den 18 maj 1904 undertecknade aftal om åtgärder till undertryckande af den s.k. hvita slafhandeln, erhållit i uppdrag att insamla uppgifter om värfning af kvinnor och minderåriga flickor för bedrifvande af otukt i utlandet.

I Nederländerna och Belgien, som ännu icke ratificerat ifrågavarande aftal, finnas för närvarande icke några myndigheter af omförmälda art.

Aug. Thorell

J. L. Amel

Pat n: 728

- San F. St*
idg
✓ *Belgien*
✓ *Brasilien*
- ✓ Danmark: Politidirektören i Köpenhamn.
- ✓ Frankrike: 3:e byrån af "Direction de la Sûreté Générale"
Græckland i Inrikesministeriet, 11 rue des Saussaies.
- ✓ Italien: "Direction Générale de la Sûreté publique."
Japan Ministère de l'Intérieur.
Nederländerna Norge
- ✓ Portugal: "l'Inspecteur de la Police d'inspection administrative".
- ✓ Ryssland: Kejsarl. Inrikesministeriets polisdepartement
Schweiz
Serbien
- ✓ Spanien: "Patronato Real para la Represion de la Trata de Blancas". Ministerio de Gracia y Justicia Madrid.
- ✓ Storbri-
tannien. Mr.F.S.Bullock C.J.E. "Chief Constable in the Criminal Investigation Department of the Metropolitan police", adr.New Scotland Yard, London, S.W.
Sverige
- ✓ Tyskland: Polispresidiet i Berlin.
Österrike Ungern

- D a n m a r k : Politidirektören i Köpenhamn.
- F r a n k r i k e : 3:e byrån af "Direction de la Sûreté Générale" i Inrikesministeriet, 11 rue des Saussaies.
- I t a l i e n : "Direction Générale de la Sûreté Publique, Ministère de l'Intérieur".
- P o r t u g a l : "l'Inspecteur de la Police d'inspection administrative".
- R y s s l a n d : Kejsarl. Inrikesministeriets polisdepartement
- S p a n i e n : "Patronato Real para la Represion de la Trata de Blancas". Ministerio de Gracia y Justicia Madrid.
- S t o r b r i -
t a n n i e n . Mr.F.S.Bullock C.J.E. "Chief Constable in the Criminal Investigation Department of the Metropolitan police", adr.New Scotland Yard, London, S.W.
- T y s k l a n d : Polispresidiet i Berlin.

KUNGL. UTRIKES
DEPARTEMENTET.

rör. hvita slafhandeln.

Stockholm den 23 juli 1907.

1 bil.

Inkom i Överståth. Ämbetet
för Polisärenden
den 24 JUL. 1907

Nö D.
190.

Till Herr Polismästaren i Stockholm.

Åberopande kungl. utrikesdepartementets skrifvelse
/ den 26 september 1905 har jag äran härjämte öfverlämna afskrift
af en af härvarande franska beskickning insänd förteckning upp-
tagande de myndigheter, hvilka af de stater och kolonier som
biträdt Pariser-aftalet af den 18 maj 1904 rörande hvita slaf-
handeln jämlikt bestämmelserna i § 1 af sagda aftal utsetts
för att insamla uppgifter om värfning af kvinnor och minderåriga
flickor för bedrifvande af otukt i utlandet.

Enligt uppdrag:

C. Blomstedt

Överlöf.

L i s t e

des fonctionnaires et administrations désignés par les Puissances signataires de l'Arrangement du 18 mai 1904 pour assurer l'application des dispositions prévues à l'art. I dudit arrangement.

Allemagne. Président de police de Berlin

Belgique Direction générale de la sûreté publique à Bruxelles

Danemark Préfet de Police à Copenhague

Espagne Comité du Patronage Royal pour la répression de la traite des Blanches

France Ministère de l'Intérieur '3-ème Bureau de la Direction de la sûreté générale

Grande Bretagne Métropole: Mr F.C.Bullock, Chief Constable
in the Criminal investigation Département of the metropolitan Police

Colonies:

Australie Chief Commissioner of Police in the several states

Bahamas Commandant of Police

Barbados Inspector general of Police

Basutoland Government Secretary

Bechuanaland Protectorate Government Secretary

Bermudas Colonial Secretary

(British Central Africate
(Protectorate Mr A.K. Young, attorney general

Canada Lt Colonel Sherwood C.M.G. - Commissioner of Dominion Police

Cape Town Commissioner of Urban Police - Cape Town

Ceylan Inspector général of Police

Chypre Chief Commandant of Police

(Colonie de la Rivière
)Orange District Commandant of South African Constabulary
Bloemfontain

Côte d'Or	Commissioner of Police
Falklands (Iles)	Colonial Secretary
Fiji (do)	do. do.
Gambie	Superintendant of Police
Gibraltar	Chief of Police
Guyane Anglaise	Inspector General of Police
Honduras Anglais	Superintendant of Police
Hongkong	Captain Superintendant of Police
Jamaïque	Inspector General of Police
^{Karolin} Leeward (Iles)	M. Bell, chief inspector of Police
Malte	Superintendant of Police
Maurice	Inspector General of Police
Natal	Immigration restriction office
Northern Nigeria	Commissioner of Police
Ouganda	Secretary to the administration
Seychelles (Iles)	The Clerk of the Governor
St. Hélène	Inspector of Police
Sierra Leone	Superintendant of Police
Somaliland	Inspector of Police
Southern Nigeria	Head of the Police
Southern Rhodesia	Attorney General
Straits Settlements	Secretary of Chinese affairs
Terre Neuve	Inspector General of Constabulary
Transvaal	Commissioner of Police - Johannesburg
Trinidad	Inspector Gl. of Constabulary
Wei-hai-Wei	M. Walter Secretary of the Government
Windward:	
Grenade	Colonial Secretary
St. Louis	Chief of Police
St. Vincent	Colonial Secretary
Italie - Métropole	Direction générale de la sûreté publique
colonie - Erythrée	Gouverneur de la Colonie
Norvège	Chambre de police à Christiania
Pays-Bas	Commissaire central à Amsterdam
Suède	Chef de la Police à Stockholm
Suisse	Ministère public de la Confédération à Berne

KUNGL. UTRIKES
DEPARTEMENTET.

rör. hvita slafhandeln.

Inkom i Öfverståth. Ämbetet
för Polisärenden
den 12 AUG. 1907

Stockholm den 23 juli 1907.

1 bil.

Ink. till Civil-Dept
d. 25 JUL. 1907

313

Till Herr Statsrådet och t.f. Chefen för Kungl. Civildepartementet.

Åberopande kungl. utrikesdepartementets skrifvelse

/. den 26 september 1905 har jag äran härjämte öfverlämna afskrift af en af härvarande franska beskickning insänd förteckning upptagande de myndigheter, hvilka af de stater och kolonier, som biträdt Pariser-aftalet af den 18 maj 1904 rörande hvita slafhandeln, jämlikt bestämmelserna i § 1 af sagda aftal utsetts för att insamla uppgifter om värfning af kvinnor och minderåriga flickor för bedrifvande af otukt i utlandet.

Enligt uppdrag:

C. Blomstedt

Herr Polismästaren Hintze

Öfverlöf.

N:10.

Ink. till Civil-Dept
d. 25 JUL. 1907

L i s t e

des fonctionnaires et administrations désignés par les Puissances signataires de l'Arrangement du 18 mai 1904 pour assurer l'application des dispositions prévues à l'art. I dudit arrangement.

Allemagne.	Président de police de Berlin
Belgique	Direction générale de la sûreté publique à Bruxelles
Danemark	Préfet de Police à Copenhague
Espagne	Comité du Patronage Royal pour la répression de la traite des Blanches
France	Ministère de l'Intérieur '3-ème Bureau de la Direction de la sûreté générale
Grande Bretagne	Métropole: Mr F.C.Bullock, Chief Constable in the Criminal investigation Département of the metropolitan Police
	Colonies:
Australie	Chief Commissioner of Police in the several states
Bahamas	Commandant of Police
Barbados	Inspector general of Police
Basutoland	Government Secretary
Bechuanaland	Protectorate Government Secretary
Bermudas	Colonial Secretary
(British Central Africate (Protectorate	Mr A.K. Young, attorney general
Canada	Lt Colonel Sherwood C.M.G. - Commissioner of Dominion Police
Cape Town	Commissioner of Urban Police - Cape Town
Ceylan	Inspector général of Police
Chypre	Chief Commandant of Police
(Colonie de la Rivière)Orange	District Commandant of South African Constabulary Bloemfontain

Côte d'Or	Commissioner of Police
Falklands (Iles)	Colonial Secretary
Fiji (do)	do. do.
Gambie	Superintendent of Police
Gibraltar	Chief of Police
Guyane Anglaise	Inspector General of Police
Honduras Anglais	Superintendent of Police
Hongkong	Captain Superintendent of Police
Jamaïque	Inspector Général of Police
Leeward (Iles)	M. Bell, chief inspector of Police
Malte	Superintendent of Police
Maurice	Inspector General of Police
Natal	Immigration restriction office
Northern Nigeria	Commissioner of Police
Ouganda	Secretary to the administration
Seychelles (Iles)	The Clerk of the Governor
St. Hélène	Inspector of Police
Sierra Leone	Superintendent of Police
Somaliland	Inspector of Police
Southern Nigeria	Head of the Police
Southern Rhodesia	Attorney General
Straits Settlements	Secretary of Chinese affairs
Terre Neuve	Inspector General of Constabulary
Transvaal	Commissioner of Police - Johannesburg
Trinidad	Inspector Gl. of Constabulary
Wei-hai-Wei	M. Walter Secretary of the Government
Windward:	
Grenade	Colonial Secretary
St. Louis	Chief of Police
St. Vincent	Colonial Secretary
Italie - Métropole	Direction générale de la sûreté publique
colonie - Erythrée	Gouverneur de la Colonie
Norvège	Chambre de police à Christiania
Pays-Bas	Commissaire central à Amsterdam
Suède	Chef de la Police à Stockholm
Suisse	Ministère public de la Confédération à Berne

KUNGL. UTRIKES
DEPARTEMENTET.

Inkom i Överståth. Ämbetet
för Polisärenden
den 5 NOV. 1907
Stockholm den 4 november 1907.

rör. hvita slafhandeln.

Till Polismästaren i Stockholm.

Åberopande utrikesdepartementets skrifvelse den 23
sistlidne juli med förteckning öfver de myndigheter, hvilka,
jämligt bestämmelserna i § 1 af Pariseraftalet den 18 maj 1904
rörande hvita slafhandeln, i de olika staterna utsetts för att
insamla uppgifter om värfning af kvinnor och minderåriga flic-
kor för bedrifvande af otukt i utlandet, har jag äran meddela,
att, enligt tillkännagifvande från härvarande franske minister,
följande myndigheter äro för nedan angifna områden behöriga uti
ifrågavarande afseende :

för Uganda - the secretary to the administration of Uganda,
för New Zealand, hvilket land lär komma att tillträda ifrågava-
rande aftal - poliskommässarien i Wellington.

Enligt uppdrag:

C. W. Löwenstam

Olwerlöf

KUNGL. UTRIKES
DEPARTEMENTET.

Stockholm den 4 november 1907.

rör. hvita slafhandeln.

Ink. till Civil-Dept
d. -5 NOV.1907

3B

Till Herr Statsrådet och Chefen för Kungl. Civildepartementet.

Åberopande utrikesdepartementets skrifvelse den 23
sistlidne juli med förteckning öfver de myndigheter, hvilka,
jämlikt bestämmelserna i § 1 af Pariseraktalet den 18 maj 1904
rörande hvita slafhandeln, i de olika staterna utsetts för att
insamla uppgifter om värfning af kvinnor och minderåriga flic-
kor för bedrifvande af otukt i utlandet, har jag äran meddela
att, enligt tillkännagifvande från härvarande franske minister,
följande myndigheter äro för nedan angifna områden behöriga uti
ifrågavarande afseende :

för Uganda - the secretary to the administration of Uganda,
för New Zealand, hvilket land lär komma att tillträda ifrågava-
rande aftal, - poliskommässarien i Wellington.

Enligt uppdrag:

C. Blomstedt

Arverlöf

KUNGL. UTRIKES
DEPARTEMENTET.

Stockholm den 7 januari 1908.

Inkom i Öfverståth. Ämbetet
för Polisärenden
den 10 JAN. 1908

Ang. anslutning till
konv. mot hvita slaf-
handeln.

Till Polismästaren i Stockholm.

Åberopande Kungl. Utrikesdepartementets skrifvelse
den 4 sistlidne november angående de myndigheter, hvilka jäm-
likt bestämmelserna i § 1 af Pariseraftalet den 18 maj 1904 rö-
rande hvita slafhandeln i vissa stater utsetts för att insamla
uppgifter om värfning af kvinnor och minderåriga flickor för be-
drifvande af otukt i utlandet, har jag äran meddela, att enligt
tillkännagifvande från härvarande franske minister, den brittiska
kolonien Fidji-öarne beslutit att tillträda nämnda aftal och att
kolonialsekreteraren för Fidji-öarne Sava vore behörig att insam-
la ifrågavarande uppgifter.

Enligt uppdrag:

Albert Mennings

Öfverlöf.

KUNGL. UTRIKES
DEPARTEMENTET.

Stockholm den 7 januari 1908.

ang. anslutning till konv.
mot hvita slafhandeln.

Ink. till Civil-Dept
d. 10 JAN. 1908

3A

Till Herr Statsrådet och Chefen för Kungl. Civildepartementet.

Åberopande Kungl. Utrikesdepartementets skrifvelse
den 4 sistlidne november angående de myndigheter, hvilka jämlikt
bestämmelserna i § 1 af Pariseraftalet den 18 maj 1904 rörande
hvita slafhandeln i vissa stater utsetts för att insamla uppgif-
ter om värfning af kvinnor och minderåriga flickor för bedrifvan-
de af otukt i utlandet, har jag äran meddela, att enligt tillkänna-
gifvande från härvarande franske minister den brittiska koloni-
en Fidji-öarne beslutit att tillträda nämnda aftal och att kolo-
nialsekreteraren för Fidji-öarne Sava vore behörig att insamla
ifrågavarande uppgifter.

Enligt uppdrag:

Robert Sverin

Olverlöf.

nr 75.

KUNGL. UTRIKES
DEPARTEMENTET.

Stockholm den 5 november 1912.

Inkom i Öfverståth. Ämbetet
för Polisärenden
den 6 - NOV. 1912
Polismästaren.

insamlande af uppgifter
på Mauritius ang. hvita
slafhandeln.

Till Öfverståthållareämbetet för Polisärenden.

Åberopande utrikesdepartementets skrifvelse den 24
november 1908 har jag äran meddela, att enligt från härvarande
franska beskickning ingången underrättelse ön Mauritius' regering
anslutit sig till arrangementet af den 18 maj 1904 rörande be-
kämpande af den hvita slafhandeln och utsett polischefen på ön
att vara den myndighet, som skall insamla uppgifter om värfning
af kvinnor och minderåriga flickor för bedrifvande af otukt i
utlandet.

Enligt uppdrag:

J. P. Camel

Olveriof

Inkom i Öfverståth. Ämbetet
för Polisärenden
den 13 JUL. 1905

KUNGL. UTRIKES
DEPARTEMENTET.

Stockholm den 12 juli 1905.

belgisk myndighet för in-
samlande af uppgifter rör.
"hvita slafhandeln".

N° 1037 A. D.
1905.

Till Öfverståthållareämbetet för Polisärenden.

Åberopande min skrifvelse den 21 nästlidne juni har jag
äran meddela, att, enligt en af härvarande belgiske minister läm-
nad upplysning, generaldirektionen för allmänna säkerheten (la
direction générale de la sûreté publique) i Bryssel erhållit i
✓ uppdrag att för Belgiens del, jämlikt Pariseraktalet af den 18
maj 1904, insamla uppgifter om värfning af kvinnor och minder-
åriga flickor för bedrifvande af otukt i utlandet.

Aug. Immortuus

Li. Hallin

Ink. till Civil-Dep.
d. 13 JUL. 1905

KUNGL. UTRIKES
DEPARTEMENTET.

Stockholm den 12 juli 1905.

Inkom i Öfverståth. Ämbetet
för Polisärenden
den 28 SEP. 1905

belgisk myndighet för insam-
lande af uppgifter rör. "hvita
slafhandeln".

N° 1037. *J. D.*
1905.

Till Herr Statsrådet och Chefen för Kungl. Civildepartementet.

38.

Åberopande min skrifvelse den 21 nästlidne juni har jag äran meddela, att, enligt en af härvarande belgiske minister lämnad upplysning, generaldirektionen för allmänna säkerheten (la direction générale de la sûreté publique) i Bryssel erhållit i uppdrag att för Belgiens del, jämlikt Pariseraftalet af den 18 maj 1904, insamla uppgifter om värfning af kvinnor och minderåriga flickor för bedrifvande af otukt i utlandet.

Aug. Munro

Li. Hallin

Di n° 728.

2
KUNGL. UTRIKES
DEPARTEMENTET.

Stockholm den 26 september 1905.

Inkom i Öfverståth. Ämbetet
för Polisärenden
den 27 SEP. 1905

brasiliansk myndighet för
insamlande af uppgifter rör.
hvita slafhandeln.

N° 1037. *A. D.*
1905.

Till Öfverståthållareämbetet för Polisärenden.

Åberopande utrikesdepartementets skrifvelse den 31 sist-
lidne juli har jag äran meddela, att enligt af brasilianske utri-
kesministern till svenske och norske generalkonsuln i Rio de
Janeiro lämnad upplysning, polischefen i "Districto Federal" i
nyss nämnda stad erhållit i uppdrag att för Brasiliens Förenta
Staters del, jämlikt Pariseraftalet den 18 maj 1904, insamla upp-
gifter om värfning af kvinnor och minderåriga flickor för bedrif-
vande af otukt i utlandet.

S. Jönsson

S. Jönsson

KUNGL. UTRIKES
DEPARTEMENTET.

Stockholm den 26 september 1905.

brasiliansk myndighet för
insamlande af uppgifter
rör. hvita slafhandeln.

Ink. till Civil-Dept
d. 27 SEP. 1905

Inkom i Öfverståth. Ämbetet
för Polisärenden
den 29 SEP. 1905

N° 1037 *A. D.*
1905.

Polismästare Hentze

3 B

Till Herr Statsrådet och Chefen för Kungl. Civildepartementet.

Åberopande utrikesdepartementets skrifvelse den 31
sistlidne juli har jag äran meddela, att enligt af brasilianske
utrikesministern till svenske och norske generalkonsuln i Rio de
Janeiro lämnad upplysning, polischefen i "Districto Federal" i
nyss nämnda stad erhållit i uppdrag att för Brasiliens Förenta
Staters del, jämligt Pariseraftalet den 18 maj 1904, insamla upp-
gifter om värfning af kvinnor och minderåriga flickor för bedrif-
vande af otukt i utlandet.

J. A. von Kallenberg

L. H. Hallin

Adm. 728.

KUNGL. UTRIKES
DEPARTEMENTET.

med Brasiliens adhesionsakt
till 1904 års arrangement mot
hvita slafhandeln.

N° 1037 *A. D.*
1905.

Ink. till Civil-Dep.
d. 30 MAJ 1905

Stockholm den 24 maj 1905.

1 bil.

Inkom i Öfverståth. Ämbetet
för Polisärenden
den 31 MAJ 1905

Polismästare Hultze

3M.

Till Herr Statsrådet och Chefen för Kungl. Civildepartementet.

Åberopande utrikesdepartementets skrifvelse den 31

/.
U
sistlidne januari har jag äran härjämte öfverlämna afskrift af
den akt, hvarigenom Brasiliens Förenta Stater under den 12 inne-
varande månad anslutit sig till det internationella arrangementet
af den 18 maj 1904 angående åtgärder till bekämpande af den s.k.
hvita slafhandeln.

Enligt uppdrag:

Hultze

J. Ramel

A c t e d ' a d h é s i o n .

S.Exc. le Président des Etats-Unis du Brésil, désirant user de la faculté qui lui est réservée par l'article 7 de l'Arrangement International conclu à Paris, le 18 mai 1904, et destiné à réprimer la "Traite des Blanches", après avoir eu communication du dit Arrangement a résolu d'y accéder.

S.Exc. le Président des Etats-Unis du Brésil a nommé à cet effet pour Plénipotentiaire M. Gabriel de Piza, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire du Brésil près le Président de la République Française, lequel après avoir déposé ses pleins pouvoirs trouvés en bonne et due forme a déclaré ce qui suit:

S.Exc. le Président des Etats-Unis du Brésil adhère à l'Arrangement International conclu à Paris, le 18 mai 1904, en s'engageant à concourir à son application.

Le Ministre des Affaires Etrangères de la République Française, M. Th. Delcassé, prend acte, au nom des Puissances signataires de l'Arrangement précité, de cette déclaration d'adhésion.

En foi de quoi, les soussignés ont dressé le présent acte qu'ils ont revêtu de leurs cachets.

Fait en double à Paris, le 12 mai 1905.

(L.S.) signé: Delcassé.

(L.S.) " Gabriel de Piza.

4
KUNGL. UTRIKES
DEPARTEMENTET.

Stockholm den 24 november 1908.

Inkom i Öfverståth. Ämbetet
för Polisärenden
den 26 NOV. 1908

insamlande af uppgifter
ang. hvita slafhandeln

Till Öfverståthållareämbetet för Polisärenden.

Med skrifvelse den 23 juli 1907 öfverlämnade kungl. utrikesdepartementet afskrift af en af härvarande franska beskickning insänd förteckning, upptagande de myndigheter, hvilka af de stater, som biträdt Pariseraftalet af den 18 maj 1904 rörande hvita slafhandeln, utsetts att insamla uppgifter om värfning af kvinnor och minderåriga flickor för bedrifvande af otukt i utlandet.

Såsom fransk myndighet angafs å ifrågavarande förteckning: "Ministère de l'Intérieur - 3-me Bureau de la Direction de la Sûreté générale."

Enligt skrifvelse den 16 innevarande månad från härvarande franske chargé d'affaires skola meddelanden angående hvita slafhandeln hädanefter i stället sändas till "Ministère de l'Intérieur 3:me Bureau de la Direction de l'Administration générale." Såsom chef för denna byrå tjänstgör herr Hennequin.

Bemälda chargé d'affaires har vidare meddelat, att den myndighet, som i Nordamerikas Förenta Stater erhållit uppdrag att insamla ifrågavarande uppgifter är: "Commissioner of Immigration, Department of Commerce and Labor" i Washington, D.C.

Enligt uppdrag:

Zamel

Olveröf

KUNGL. UTRIKES
DEPARTEMENTET.

Stockholm den 24 november 1908.

insamlande af uppgifter
ang. hvita slafhandeln

Ink. till Civil-Dept
d. 26 NOV. 1908

Öfverlämnas till *Polis-mästaren*
M. J. Jönsson
till kännedom.
Kungl. Civildepartementet.

Till Herr Statsrådet och Chefen för Kungl. Civildepartementet.

Med skrifvelse den 23 juli 1907 öfverlämnade kungl. utrikesdepartementet afskrift af en af härvarande franska beskickning insänd förteckning, upptagande de myndigheter, hvilka af de stater, som biträdt Pariseraftalet af den 18 maj 1904 rörande hvita slafhandeln, utsetts att insamla uppgifter om värfning af kvinnor och minderåriga flickor för bedrifvande af otukt i utlandet.

Såsom fransk myndighet angafs å ifrågavarande förteckning: "Ministère de l'Intérieur - 3-me Bureau de la Direction de la Sûreté générale."

Enligt skrifvelse den 16 innevarande månad från härvarande franske chargé d'affaires skola meddelanden angående hvita slafhandeln hädanefter i stället sändas till "Ministère de l'Intérieur 3:me Bureau de la Direction de l'Administration générale." Såsom chef för denna byrå tjänstgör herr Hennequin.

n° 2470.

Bemälda chargé d'affaires har vidare meddelat, att den

myndighet, som i Nordamerikas Förenta Stater erhållit uppdrag att

insamla ifrågavarande uppgifter är: "Commissioner of Immigration,

Department of Commerce and Labor" i Washington, D.C.

Enligt uppdrag:

Zramel

Olveröf

4/
KUNGL. UTRIKES
DEPARTEMENTET.

Stockholm den 21 juni 1905.

Inkom i Öfverståth. Ämbetet
för Polisärenden
den 23 JUN. 1905

fransk myndighet för in-
samlande af uppgifter rör.
"hvita slafhandeln".

N° 1037. A. D.
1905.

Till Öfverståthållareämbetet för Polisärenden.

Åberopande min skrifvelse den 20 nästlidne maj har jag
äran meddela, att, enligt en af härvarande franske chargé d'affaires
meddelad upplysning, Franska Republikens regering uppdragit
åt tredje byrån i afdelningen för öfverinseendet öfver all-
männa säkerheten uti franska ^{ins.)} utrikesministeriet (3:me bureau de
la Direction de la Sûreté Générale au Ministère de l'Intérieur)
att för Frankrikes del, jämlikt Pariseraftalet af den 18 maj 1904
insamla uppgifter om värfning af kvinnor och minderåriga flickor
för bedrivande af otukt i utlandet.

Aug. Furumstone

Holsten

Ink. till Civil-Dep.
d. 23 JUN. 1905

KUNGL. UTRIKES
DEPARTEMENTET.

Stockholm den 21 juni 1905.

Inkom i Öfverståth. Ämbetet
för Polisärenden
den 28 SEP. 1905

fransk myndighet för insam-
lande af uppgifter rör."hvita
slafhandeln.

N° 1037. A. D.
1905.

Till Herr Statsrådet och Chefen för Kungl. Civildepartementet.

M.

Åberopande min skrifvelse den 20 nästlidne maj har jag äran meddela, att, enligt en af härvarande franske chargé d'affaires meddelad upplysning, Franska Republikens regering uppdragit åt tredje byrån i afdelningen för öfverinseendet öfver allmänna säkerheten uti franska inrikesministeriet (3:me bureau de la Direction de la Sûreté Générale au Ministère de l'Intérieur) att för Frankrikes del, jämlikt Pariseraftalet af den 18 maj 1904 insamlia uppgifter om värfning af kvinnor och minderåriga flickor för bedrifvande af otukt i utlandet.

Aug. Hummel

Holsten

Di n° 728

5

KUNGL. UTRIKES
DEPARTEMENTET.

Ink. till Civil-Dep.
d. 25 MAJ. 1905

Stockholm den 22 maj 1905.

1 bil. Inkom i Öfverståth. Ämbetet
för Polisärenden
den 27 MAJ 1905

med italienskt dekret om
aftalet ang. "hvita slaf-
handeln".

Hultze

N. 1037. d. D.
1905.

3 B.

Till Herr Staterådet och Chefen för Kungl. Civildepartementet.

Åberopande min skrifvelse den 20 innevarande månad har jag äran härjämte öfverlämna ett af Kungl. Maj:ts minister i Rom insändt exemplar af "Gazzetta Ufficiale" innehållande ett kungl. dekret af den 9 nästlidne april, rörande ikraftträdande för Italiens del af aftalet om åtgärder till undertryckande af de s.k. hvita slafhandeln.

Enligt uppdrag:

W. Hultze

J. Ramel

Bilag til Legationen i Rom's Skrivelse No. 87 15/5-05.

INK. UTRIKES DEP:T		
D. N ^o 10 87		
20 MAJ. 1905		
GR:	AFD.	MAL
53	P	8

Gazzetta Ufficiale

DEL REGNO D'ITALIA

Anno 1905

Roma — Sabato 13 maggio

Numero 113

DIREZIONE

in Via Larga nel Palazzo Baleani

Si pubblica in Roma tutti i giorni non festivi

AMMINISTRAZIONE

in Via Larga nel Palazzo Baleani

Abbonamenti

In Roma, presso l'Amministrazione: anno L. 33; semestre L. 17; trimestre L. 9
 > a domicilio e nel Regno: > 30; > 19; > 10
 Per gli Stati dell'Unione postale: > 30; > 19; > 10
 Per gli altri Stati si aggiungono le tasse postali

Gli abbonamenti si prendono presso l'Amministrazione e gli Uffici postali; decorrono dal 1° d'ogni mese.

Un numero separato in Roma cent. 10 — nel Regno cent. 15 — arretrato in Roma cent. 20 — nel Regno cent. 30 — all'Estero cent. 35
 Se il giornale si compone d'oltre 16 pagine, il prezzo si aumenta proporzionalmente.

Inserzioni

Atti giudiziari L. 0.25 } per ogni linea o spazio di linea.
 Altri annunci 0.30 }

Dirigere le richieste per le inserzioni esclusivamente alla
 Amministrazione della Gazzetta.

Per le modalità delle richieste d'inserzioni vedansi le avvertenze in testa al foglio degli annunci.

SOMMARIO**PARTE UFFICIALE**

Leggi e decreti: R. decreto n. 171 che dà piena ed intera esecuzione all'accordo internazionale per la repressione della « tratta delle bianche » — R. decreto n. XCIV (parte supplementare) riflettente erezione in ente morale — Ministeri di grazia e giustizia e dei culti e d'agricoltura, industria e commercio: Disposizioni fatte nei personali dipendenti — Ministero delle poste e dei telegrafi: Avviso — Direzione generale della Cassa depositi e prestiti e delle gestioni annesse: Situazione al 31 dicembre 1904 — Ministero del tesoro - Direzione generale del Debito pubblico: Rettifiche d'intestazione — Smarrimento di ricevuta — Direzione generale del tesoro: Prezzo del cambio nei certificati di pagamento dei dazi doganali d'importazione — Ministero d'agricoltura, industria e commercio - Ispettorato generale dell'industria e del commercio: Media dei corsi del consolidato a contanti nelle varie Borse del Regno.

PARTE NON UFFICIALE

Senato del Regno e Camera dei deputati: Sedute del 12 maggio — Diario estero — S. M. il Re a Grosseto — Notizie varie — Telegrammi dell'Agenzia Stefani — Bollettino meteorico — Inserzioni.

Parte Ufficiale

LEGGI E DECRETI

Il numero 171 della raccolta ufficiale delle leggi e dei decreti del Regno contiene il seguente decreto:

VITTORIO EMANUELE III

per grazia di Dio e per volontà della Nazione
 RE D'ITALIA

Visto l'art. 5 dello statuto fondamentale del Regno;
 Udito il Consiglio dei ministri;

Sulla proposta del Nostro ministro segretario di Stato per gli affari esteri, di concerto col presidente del Consiglio dei ministri, ministro dell'interno, e col ministro di grazia e giustizia e dei culti;

Abbiamo decretato e decretiamo:

Articolo unico.

Piena ed intera esecuzione è data all'accordo per la repressione della « Tratta delle bianche », firmato a Parigi, tra l'Italia e vari Stati, il 18 maggio 1904, le cui ratifiche furono scambiate nella stessa città il 18 gennaio 1905.

Ordiniamo che il presente decreto, munito del sigillo dello Stato, sia inserto nella raccolta ufficiale delle leggi e dei decreti del Regno d'Italia, mandando a chiunque spetti di osservarlo e di farlo osservare.

Dato a Roma, addì 9 aprile 1905.

VITTORIO EMANUELE.

A. FORTIS.

TITTONI.

C. FINOCCHIARO-APRILE.

Visto, Il guardasigilli: C. FINOCCHIARO-APRILE.

ACCORDO internazionale per la repressione della « Tratta delle bianche ».

(18 maggio 1904).

Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse, au nom de l'Empire allemand; Sa Majesté le Roi des Belges; Sa Majesté le Roi de Danemark; Sa Majesté le Roi d'Espagne; le Président de la République Française; Sa Majesté le Roi du Royaume-Uni de la Grande-Bretagne et d'Irlande et des possessions britanniques au delà des mers, Empereur des Indes; Sa Majesté le Roi d'Italie; Sa Majesté la Reine des Pays-Bas; Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves; Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies; Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège, et le Conseil Fédéral Suisse, désireux d'assurer aux femmes majeures, abusées ou contraintes, comme aux femmes et filles mineures, une protection efficace contre le trafic criminel connu sous le nom de « Traite des Blanches », ont résolu de conclure un Arrangement à l'effet de concerter des mesures propres à atteindre ce but, et ont nommé pour leurs Plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse:

S. A. S. le Prince de Radolin, Son Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire près le Président de la République Française;

Sa Majesté le Roi des Belges :

M. A. Leghait, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près le Président de la République Française ;

Sa Majesté le Roi de Danemark :

M. le Comte F. Reventlow, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près le Président de la République Française ;

Sa Majesté le Roi d'Espagne :

S. Exc. M. F. de Leon y Castillo, Marquis del Muni, Son Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire près le Président de la République Française ;

Le Président de la République Française ;

S. Exc. M. Th. Delcassé, Député, Ministre des Affaires Etrangères de la République Française ;

Sa Majesté le Roi du Royaume-Uni de la Grande-Bretagne et d'Irlande et des possessions britanniques au delà des mers, Empereur des Indes :

S. Exc. Sir Edmund Monson, Son Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire près le Président de la République Française ;

Sa Majesté le Roi d'Italie :

S. Exc. M. le Comte Tornielli Brusati di Vergano, Son Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire près le Président de la République Française ;

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas :

M. le Chevalier de Stuers, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près le Président de la République Française ;

Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves :

M. T. de Souza-Roza, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près le Président de la République Française ;

Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies :

S. Exc. M. de Nelidow, Son Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire près le Président de la République Française ;

Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège :

Pour la Suède et pour la Norvège :

M. Akerman, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près le Président de la République Française ;

Et le Conseil Fédéral Suisse :

M. Charles-Édouard Lardy, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de la Confédération Suisse près le Président de la République Française ;

Lesquels, ayant échangé leurs pleins pouvoirs trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes :

Article 1.

Chacun des Gouvernements contractants s'engage à établir ou à désigner une autorité chargée de centraliser tous les renseignements sur l'embauchage des femmes et filles en vue de la débauche à l'étranger ; cette Autorité aura la faculté de correspondre directement avec le Service similaire établi dans chacun des autres Etats contractants.

Art. 2.

Chacun des Gouvernements s'engage à faire exercer une surveillance en vue de rechercher, particulièrement dans les gares, les ports d'embarquement et en cours de voyage, les conducteurs de femmes et filles destinées à la débauche. Des instructions se-

ront adressées dans ce but aux fonctionnaires ou à toutes autres personnes ayant qualité à cet effet, pour procurer, dans les limites légales, tous renseignements de nature à mettre sur la trace d'un trafic criminel.

L'arrivée de personnes paraissant évidemment être les auteurs, les complices ou les victimes d'un tel trafic sera signalée, le cas échéant, soit aux Autorités du lieu de destination, soit aux agents diplomatiques ou consulaires intéressés, soit à toutes autres Autorités compétentes.

Art. 3.

Les Gouvernements s'engagent à faire recevoir, le cas échéant, et dans les limites légales, les déclarations des femmes ou filles de nationalité étrangère qui se livrent à la prostitution, en vue d'établir leur identité et leur état civil, et de rechercher qui les a déterminées à quitter leur pays. Les renseignements recueillis seront communiqués aux Autorités du pays d'origine des dites femmes ou filles, en vue de leur rapatriement éventuel.

Les Gouvernements s'engagent, dans les limites légales et autant que faire se peut, à confier, à titre provisoire et en vue du rapatriement éventuel, les victimes d'un trafic criminel, lorsqu'elles sont dépourvues de ressources, à des institutions d'assistance publique ou privée ou à des particuliers offrant les garanties nécessaires.

Les Gouvernements s'engagent aussi, dans les limites légales et autant que possible, à renvoyer dans leur pays d'origine celles de ces femmes ou filles qui demandent leur rapatriement ou qui seraient réclamées par les personnes ayant autorité sur elles. Le rapatriement ne sera effectué qu'après entente sur l'identité et la nationalité, ainsi que sur le lieu et la date de l'arrivée aux frontières. — Chacun des Pays contractants facilitera le transit sur son territoire.

La correspondance relative aux rapatriements se fera, autant que possible, par la voie directe.

Art. 4.

Au cas où la femme ou fille à rapatrier ne pourrait rembourser elle-même les frais de son transfert et où elle n'aurait ni mari, ni parents, ni tuteur qui payeraient pour elle, les frais occasionnés par le rapatriement seront à la charge du pays sur le territoire duquel elle réside, jusqu'à la prochaine frontière ou port d'embarquement dans la direction du pays d'origine, - et à la charge du pays d'origine pour le surplus.

Art. 5.

Il n'est pas dérogé, par les dispositions des articles 3 et 4 ci-dessus, aux Conventions particulières qui pourraient exister entre les Gouvernements contractants.

Art. 6.

Les Gouvernements contractants s'engagent, dans les limites légales, à exercer, autant que possible, une surveillance sur les bureaux ou agences qui s'occupent du placement de femmes ou filles à l'étranger.

Art. 7.

Les Etats non signataires sont admis à adhérer au présent Arrangement. À cet effet, ils notifieront leur intention, par la voie diplomatique, au Gouvernement français qui en donnera connaissance à tous les Etats contractants.

Art. 8.

Le présent Arrangement entrera en vigueur six mois après la date de l'échange des ratifications. Dans le cas où l'une des parties contractantes le dénoncerait, cette dénonciation n'aurait d'effet qu'à l'égard de cette Partie, et cela douze mois seulement à dater du jour de ladite dénonciation.

Art. 9.

Le présent Arrangement sera ratifié et les ratifications seront échangées à Paris, dans le plus bref délai possible.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires respectifs ont signé le présent Arrangement et y ont apposé leurs cachets.

Fait à Paris, le 18 mai 1904, en un seul exemplaire qui restera déposé dans les Archives du Ministère des Affaires Etrangères de la République Française, et dont une copie, certifiée conforme, sera remise à chaque Puissance contractante.

(L. S.) Signé: Radolin.	(L. S.) Signé: T. de Souza-Roza.
(L. S.) Signé: A. Leghait.	(L. S.) Signé: Nelidow.
(L. S.) Signé: F. Reventlow.	Pour la Suède et pour la Nor-
(L. S.) Signé: F. de Leon y Ca-	vège:
stillo.	Le Ministre de Suède et Nor-
(L. S.) Signé: Delcassé.	vège:
(L. S.) Signé: Edmund Monson.	(L. S.) Signé: Akerman.
(L. S.) Signé: G. Tornielli.	(L. S.) Signé: Lardy.
(L. S.) Signé: A. de Stuers.	

PROCÈS-VERBAL DE SIGNATURE

Les Plénipotentiaires soussignés, réunis ce jour à l'effet de procéder à la signature de l'Arrangement ayant pour but d'assurer une protection efficace contre la « Traite des Blanchés », ont échangé la déclaration suivante en ce qui concerne l'application dudit Arrangement aux Colonies respectives des États contractants.

Art. 1.

Les Pays signataires de l'Arrangement susmentionné ont le droit d'y accéder en tout temps pour leurs Colonies ou Possessions étrangères.

Ils peuvent, à cet effet, soit faire une déclaration générale par laquelle toutes leurs Colonies ou Possessions sont comprises dans l'accession, soit nommer expressément celles qui y sont comprises, soit se borner à indiquer celles qui en sont exclues.

Art. 2.

Le Gouvernement Allemand déclare réserver ses résolutions au sujet de ses Colonies.

Le Gouvernement Danois déclare qu'il se réserve le droit d'adhérer à l'Arrangement pour les Colonies Danoises.

Le Gouvernement Espagnol déclare réserver ses résolutions au sujet de ses Colonies.

Le Gouvernement Français déclare que l'Arrangement s'appliquera à toutes les Colonies Françaises.

Le Gouvernement de Sa Majesté Britannique déclare se réserver le droit d'adhérer à l'Arrangement et de le dénoncer pour chacune des Colonies ou Possessions Britanniques, séparément.

Le Gouvernement Italien déclare que l'Arrangement s'appliquera à la Colonie de l'Erythrée.

Le Gouvernement des Pays-Bas déclare que l'Arrangement s'appliquera à toutes les Colonies Néerlandaises.

Le Gouvernement Portugais déclare se réserver de décider ultérieurement si l'Arrangement sera mis en vigueur dans quelque'une des Colonies Portugaises.

Le Gouvernement Russe déclare que l'Arrangement sera applicable intégralement à tout le territoire de l'Empire en Europe et en Asie.

Art. 3.

Les Gouvernements qui auraient ensuite à faire des déclarations au sujet de leurs Colonies les feront dans la forme prévue à l'art. 7 de l'Arrangement.

Au moment de procéder à la signature de l'Arrangement, S.

A. S. le Prince de Radolin, Ambassadeur d'Allemagne, demande, au nom de son Gouvernement, à faire la déclaration suivante:

De l'avis du Gouvernement Allemand, les règlements qui pourraient exister entre l'Empire Allemand et le pays d'origine, concernant l'assistance mutuelle d'indigents, ne sont pas applicables aux personnes qui seront rapatriées, en vertu du présent Arrangement, en passant par l'Allemagne.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires ont signé le présent Procès-Verbal.

Fait à Paris, le 18 mai 1904.

Signé: Radolin.	Signé: A. de Stuers.
Signé: A. Leghait.	Signé: T. de Souza-Roza.
Signé: F. Reventlow.	Signé: Nelidow.
Signé: F. de Leon y Castillo.	Pour la Suède et pour la Nor-
Signé: Delcassé.	vège:
Signé: Edmund Monson.	Signé: Akerman.
Signé: G. Tornielli.	Signé: Lardy.

La raccolta ufficiale delle leggi e dei decreti del Regno contiene il seguente R. decreto:

Sulla proposta del ministro dell'interno:

N. XCIV (Dato a Roma, il 2 aprile 1905), col quale il legato Garzotti è eretto in ente morale e concentrato nella Congregazione di carità di Isola della Scala.

MINISTERO
DI GRAZIA E GIUSTIZIA E DEI CULTI

Disposizioni fatte nel personale dipendente:

Notari.

Con decreto Ministeriale del 16 marzo 1905:

È concessa:

al notaio Severi Guido, una proroga sino a tutto il 4 giugno 1905, per assumere l'esercizio delle sue funzioni nel comune di Montepulciano;

al notaio Franza Raimondo una proroga sino a tutto il 25 giugno 1905, per assumere l'esercizio delle sue funzioni nel comune di Pozzuoli.

MINISTERO
DI AGRICOLTURA, IND. E COMMERCIO

Disposizione fatta nel personale dipendente:

Con R. decreto del 27 aprile 1905:

Cirimele cav. Guglielmo, ispettore superiore per la vigilanza sugli Istituti di credito e di previdenza, in aspettativa per motivi di salute è richiamato in attività di servizio a decorrere dal 1° maggio 1905.

MINISTERO DELLE POSTE E TELEGRAFI

(SERVIZIO DEI TELEGRAFI)

AVVISO.

Il giorno 10 corr., in Borgo d'Ale, provincia di Novara, è stato attivato al servizio pubblico un ufficio telegrafico governativo con orario limitato di giorno.

Si è attivato pure un servizio telegrafico pubblico nella stazione ferroviaria di Bussi.

Roma, li 12 maggio 1905.

Ink. till Civil-Dept
d. 12 OCT. 1908

6
KUNGL. UTRIKES
DEPARTEMENTET.

Stockholm den 9 oktober 1908.

1 bil.

Inkom i Öfverståth. Ämbetet
för Polisärenden
den 13 OCT. 1908

insamlande af uppgifter
ang. hvita slafhandeln.

Polismästaren

Till Herr Statsrådet och Chefen för Kungl. Civildepartementet.

Åberopande kungl. utrikesdepartementets skrifvelse den 16 maj 1905 med förteckning å myndigheter, hvilka jämlikt art. I af det i Paris den 18 maj 1904 undertecknade aftal om åtgärder till undertryckande af den s.k. hvita slafhandeln, erhållit uppdrag att insamla uppgifter om värfning af kvinnor och minderåriga flickor för bedrifvande af otukt i utlandet, har jag äran härmed

/. öfversända utdrag af en skrifvelse den 18 nästlidne september från nederländske utrikesministern till Kungl. Majts beskickning i Bryssel och Haag, hvaraf framgår, att åt den jämlikt kungl. beslut den 13 mars 1908 inrättade "Rijksbureau" i Amsterdam uppdragits att för Nederländerna insamla ifrågavarande uppgifter, äfvensom att för en hvar af de nederländska kolonierna åt viss myndighet inom kolonien lämnatliknande uppdrag.

Enligt uppdrag:

Örverlöf

Wolmar Boström

n=2115

Ink. till Civil-Dept
d. 12 OCT. 1908

Utdrag af skrifvelse den 18 sept. 1908 från
nederl. utrikes-ministern till svenska beskickningen
i Bryssel och Haag.

Le dit "Rijksbureau" est chargé du recueillement de données visé par l'article 1:er de l'arrangement du 18 mai 1904 relatif à la suppression de la traite des blanches. Le bureau est composé d'un directeur à savoir le commissaire central de police à Amsterdam, d'un fonctionnaire ayant le titre de "Commissaris van Rijkspolitie" et d'un commis de bureau. Le "Commissaris van Rijkspolitie" pourra remplacer le directeur dans toutes ses fonctions.

En ce qui concerne les Indes Orientales Néerlandaises, la Colonie Néerlandaise du Surinam et la Colonie Néerlandaise de Curacao l'Officier de Justice près le Conseil de Justice à Batavia, le Procureur Général près la Cour de Justice à Paramaribo et le Procureur-Général près la Cour de Justice à Willemstad ont été désignés respectivement comme l'autorité mentionnée dans l'article 1:er du susdit arrangement.

Inkom i Öfverståth. Ämbetet
för Polisärenden
den 17 FEB. 1908

KUNGL. UTRIKES
DEPARTEMENTET.

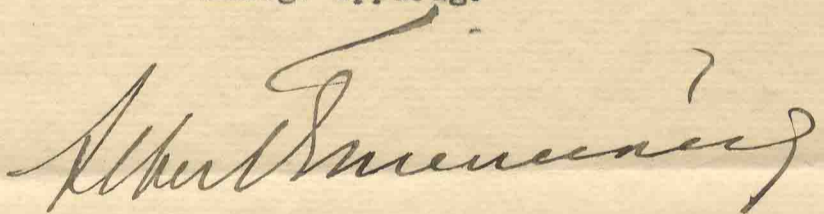
Stockholm den 15 februari 1908.

hvita slafhandeln.

Till Herr Polismästaren i Stockholm.

Åberopande föregående skriftväxling angående de myndigheter, hvilka jämlikt bestämmelserna i § I af Pariseraktalet den 18 maj 1904 rörande hvita slafhandeln i vissa stater utsetts för att insamla uppgifter om värfning af kvinnor och minderåriga flickor för bedrifvande af otukt i utlandet, senast utrikesdepartementets skrifvelse den 7 nästlidne januari, har jag äran meddela, att enligt tillkännagifvande från härvarande franske minister, poliskammaren i Kristiania är, för hvad angår Norge, behörig uti ifrågavarande hänseende.

Enligt uppdrag:

Öfverlöf.

KUNGL. UTRIKES
DEPARTEMENTET.

Ink. till Civil-Dept
d. 18 FEB. 1908

Stockholm den 15 februari 1908.

hvita slafhandeln.

375

Till Herr Statsrådet och Chefen för Kungl. Civildepartementet.

Åberopande föregående skriftväxling angående de myndigheter, hvilka jämlikt bestämmelserna i § I af Pariseraktalet den 18 maj 1904 rörande hvita slafhandeln i vissa stater utsetts för att insamla uppgifter om värfning af kvinnor och minderåriga flickor för bedrifvande af otukt i utlandet, senast utrikesdepartementets skrifvelse den 7 nästlidne januari, har jag äran meddela, att enligt tillkännagifvande från härvarande franske minister, poliskammaren i Kristiania är, för hvad angår Norge, behörig uti ifrågavarande hänseende.

Enligt uppdrag:

Sten Malmberg

Overlöf

nr 397

1437.

7/

FRA

DET KONGELIGE JUSTITS- OG
POLITI-DEPARTEMENT.

Ink. till Civil-Dep.

d. 5 JUL. 1905

Inkom i Öfverståth. Ämbetet

för Polisärenden

den 28 SEP. 1905

JN.

JN. 1293-1905 A.

N. 1037. H. D.

1905.

I Anledning af det ærede Departements Skrivelse af 31te Mai sidstleden angaaende, hvilken Myndighed der for Norges Vedkommende har at indsamle alle Oplysninger angaaende Hvervning af Kvinder til Utugtsøiemed i Udlandet, giver man sig den Ære at meddele, at denne Funktion er overdragen til Kristiania Politikammer.

Kristiania den 3 Juli 1905.

J. Haquius Mill.

G. Hallager

Til

Det kongelige svenske Civildepartement,
Stockholm.

Fid. nr. 728.

9)
KUNGL. UTRIKES
DEPARTEMENTET.

hvita slafhandeln

Stockholm den 10 maj 1912

Inkom i Öfverståth. Ambetet
för Polisärenden
den 14 MAJ 1912
Polismästaren.

316
Till Herr Statsrådet och Chefen för Kungl. Civildepartementet.

Åberopande kungl. utrikesdepartementets skrifvelse den 24 november 1908 har jag äran härmed bringa till Herr Statsrådets kännedom att, enligt från härvarande franske minister ingånget meddelande, ryska regeringen gifvit Polisdepartementet i uppdrag att, jämlikt art. 1 af det i Paris den 4 maj 1910 undertecknade aftal om åtgärder för undertryckande af den s.k. hvita slafhandeln, för Rysslands del insamla uppgifter om värfning af kvinnor och minderåriga flickor för bedrifvande af otukt i utlandet.

Enligt uppdrag:

J. Ranel

Olverlöf

13/0

KUNGL. UTRIKES
DEPARTEMENTET.

Stockholm den 20 maj 1905.

Inkom i Öfverståth. Ämbetet
för Polisärenden
den 25 MAJ 1905

schweizisk myndigh. f. insamlande
af uppgifter om "hvita slafhandeln".

N. 1037 *A. D.*
1905.

Till Öfverståthållareämbetet för Polisärenden.

Åberopande min skrifvelse den 16 innevarande månad har jag äran meddela, att, enligt upplysning från schweiziske ministern i Berlin, schweiziska konfederationens generalprokurator (le Procureur Général de la Confédération Suisse), Amtshausgasse 26 i Bern, fått i uppdrag att för Schweiz' del jämlikt Pariseraftalet af 18 maj 1904 insamla uppgifter om värfning af kvinnor och minderåriga flickor för bedrifvande af otukt i utlandet.

Aug. Munro

J. R. Amel

Ink. till Civil-Dep.
d. 25 MAJ 1905

KUNGL. UTRIKES
DEPARTEMENTET.

Stockholm den 20 maj 1905.

Inkom i Öfverståth. Ämbetet
för Polisärenden
den 27 MAJ 1905

schweizisk myndigh. f. insamlande
af uppgifter om "hvita slafhandeln".

N° 1037. *A. D.*
1905.

Hinter.

3 B.

Till Herr Statsrådet och Chefen för Kungl. Civildepartementet.

Åberopande min skrifvelse den 16 innevarande månad har jag äran meddela, att, enligt upplysning från schweiziske ministern i Berlin, schweiziska konfederationens generalprokurator (le procureur Général de la Confédération Suisse), Amtshausgasse 26 i Bern, fått i uppdrag att för Schweiz' del jämlikt Pariser - aftalet af 18 maj 1904 insamla uppgifter om värfning af kvinnor och minderåriga flickor för bedrifvande af otukt i utlandet.

Aug. Furutome

J. Ramel

File n° 728.

Ink. till Civil-Dept.
d. 14 APR. 1905

KUNGL. UTRIKES
DEPARTEMENTET.

spansk myndighet utsedd att
utöfva verksamhet enl. art. 1
i aftalet om "hvita slafhan-
deln".

Stockholm den 12 april 1905.
Inkom i Öfverståth. Ämbetet
för Polisärenden
den 27 MAJ 1905

N° 1037. A. D.
1905.

Via Polismästaren Hinton
J. H.

Till Herr Statsrådet och Chefen för Kungl. Civildepartementet.

Åberopande min skrifvelse af den 27 nästlidne mars har jag äran meddela, att härvarande spanske chargé d'affaires på uppdrag af sin regering i skrifvelse af den 7 innevarande månad upplyst, att en institution benämnd "Patronato Real para la Represión de la Trata de Blancas" med adress: "Ministerio de Gracia y Justicia, Madrid", erhållit uppdrag att för Spaniens del insamla uppgifter om värfning af kvinnor och minderåriga flickor för bedrifvande af otukt i utlandet etc. (jfr. artikel 1 af det den 18 maj 1904 undertecknade internationella aftal angående åtgärder till motarbetande af den s.k. hvita slafhandeln).

Aug. J. M. Hinton

J. R. Samuel

n° 728.

Ink till Civil-Dep.
d. 15 SEP. 1905

14
KUNGL. UTRIKES
DEPARTEMENTET.

Stockholm den 14 september 1905.

Inkom i Öfverståth. Ämbetet
för Polisärenden
den 18 SEP. 1905

1 bil.

tysk text till konventionen
ang. åtgärder mot hvita slaf-
handeln.

N. 1037. A. D.
1905.

328.

Polisvästaren Hentze

Till Herr Statsrådet och Chefen för Kungl. Civildepartementet.

Åberopande utrikesdepartementets skrifvelse den 31

sistlidne juli har jag äran härjämte öfversända ett från Kungl.

7/

Maj:ts beskickning i Berlin mottaget exemplar af den numera i

Reichsgesetzblatt offentliggjorda konventionen mellan Tyskland

och andra stater rörande åtgärder till åstadkommande af ett verk-

samt skydd mot hvita slafhandeln.

Enligt uppdrag:

C. H. Strömfelt.

S. H. Hallin

n=27:70.

Reichs-Gesetzblatt.

Ink. till Civil Dept.
d. 15 SEP. 1905.

Nr 33.

Inhalt: Abkommen zwischen dem Deutschen Reiche und anderen Staaten über Verwaltungsmaßregeln zur Gewährung wirksamen Schutzes gegen den Mädchenhandel. S. 695. — Bekanntmachung, betreffend das in Paris am 18. Mai 1904 unterzeichnete Abkommen zwischen dem Deutschen Reiche und anderen Staaten über Verwaltungsmaßregeln zur Gewährung wirksamen Schutzes gegen den Mädchenhandel. S. 705.

(Nr. 3154.) Abkommen zwischen dem Deutschen Reiche und anderen Staaten über Verwaltungsmaßregeln zur Gewährung wirksamen Schutzes gegen den Mädchenhandel. Vom 18. Mai 1904.

(Uebersetzung.)

Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse, au nom de l'Empire Allemand; Sa Majesté le Roi des Belges; Sa Majesté le Roi de Danemark; Sa Majesté le Roi d'Espagne; le Président de la République Française; Sa Majesté le Roi du Royaume-Uni de la Grande-Bretagne et d'Irlande et des Possessions Britanniques au delà des mers, Empereur des Indes; Sa Majesté le Roi d'Italie; Sa Majesté la Reine des Pays-Bas; Sa Majesté le Roi du Portugal et des Algarves; Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies; Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège, et le Conseil Fédéral Suisse, désireux d'assurer aux femmes majeures, abusées ou contraintes, comme aux femmes et filles mineures, une protection efficace contre le trafic criminel connu sous le nom de „Traite des Blanches“, ont résolu

Seine Majestät der Deutsche Kaiser, König von Preußen, im Namen des Deutschen Reichs, Seine Majestät der König der Belgier, Seine Majestät der König von Dänemark, Seine Majestät der König von Spanien, der Präsident der Französischen Republik, Seine Majestät der König des Vereinigten Königreichs von Großbritannien und Irland und der überseeischen britischen Besitzungen, Kaiser von Indien, Seine Majestät der König von Italien, Ihre Majestät die Königin der Niederlande, Seine Majestät der König von Portugal und Algarvien, Seine Majestät der Kaiser aller Rußen, Seine Majestät der König von Schweden und Norwegen und der Schweizerische Bundesrat, von dem Wunsche geleitet, gegen das unter dem Namen „Mädchenhandel“ bekannte verbrecherische Geschäftstreiben volljährigen Frauenspersonen, die getäuscht oder genötigt wurden, sowie minder-

Reichs-Gesetzbl. 1905.

110

Ausgegeben zu Berlin den 15. Juli 1905.

13 - 16
KUNGL. UTRIKES
DEPARTEMENTET.

Inkom i Öfverståth. Ämbetet
för Polisärenden
den 1 AUG. 1905

Stockholm den 31 juli 1905.

myndigheter i Österrike Ungern
för insamlande af uppgifter rör.
"hvita slafhandeln".

N° 1037. A. D.
1905.

Till Öfverståthållareämbetet för Polisärenden.

Åberopande min skrifvelse den 12 innevarande månad har jag äran meddela, att, enligt af utrikesministeriet i Wien till Kungl. Maj:ts beskickning i nämnda stad lämnad upplysning, polisdirektionen i Wien ("K.K. Polizei-Direktion in Wien") erhållit i uppdrag att för Österrikes del, samt tredje byrån i ungerska inrikesministeriet (le 3:me bureau (Bureau de Police) au Ministère Royal hongrois de l'Intérieur) i Budapest att för Ungerns del, jämlikt Pariseraftalet den 18 maj 1904, insamla uppgifter om värfning af kvinnor och minderåriga flickor för bedrifvande af otukt i utlandet.

Aug. Kinnunen

Carl G. Bondar

Insk. i ÖS² 15/8 05.

KUNGL. UTRIKES
DEPARTEMENTET.

Stockholm den 31 juli 1905.

myndigheter i Österrike Uppern
för insamlande af uppgifter rör.
"hvita slafhandeln".

Luk till Civil-Dept
d. 1 AUG. 1905

30

Till Herr Statsrådet och Chefen för Kungl. Civildepartementet.

Åberopande min skrifvelse den 12 innevarande månad har jag äran meddela, att, enligt af utrikesministeriet i Wien till Kungl. Maj:ts beskickning i nämnda stad lämnad upplysning, polis-direktionen i Wien ("K.K. Polizei-Direktion in Wien") erhållit i uppdrag att för Österrikes del samt tredje byrån i ungerska inrikesministeriet (le 3:me bureau (Bureau de Police) au Ministère Royal hongrois de l'Intérieur) i Budapest att för Ungerns del, jämlikt Pariseraktalet den 18 maj 1904, insamla uppgifter om värfning af kvinnor och minderåriga för bedrifvande af otukt i utlandet.

Aug. Furumåsson

Carl G. Bondy

N: 27:51.

Budapest le 14 avril 1913.

AUTORITÉ CENTRALE ROYALE HONGROISE
DU SERVICE DES MOEURS

Budapest, VI, Ó-utca 48. sz.

Messieurs,

30.

9/3

J'ai l'honneur de vous informer qu'en vertu des traités internationaux passés à Paris le 18 mai 1904 et le 4 mai 1910 relativement à la suppression de la traite des blanches et des publications obscènes le Gouvernement royal hongrois a délégué pour les Pays de la Couronne Hongroise la 2ème section ministérielle de la Présidence du Conseil comme Autorité centrale mentionnée au 1er article des deux traités susmentionnés. Cette autorité a pour titre: "2ème section ministérielle de la Présidence du Conseil Royal Hongrois, comme Autorité centrale pour la suppression de la traite des blanches et des publications obscènes." Le titre abrégé employé dans la correspondance est: "Ertökölrendészeti központi hatóság / Autorité centrale du service des mœurs." Le siège de cette autorité est situé à Budapest, VI. Ó-utca 48.

A la tête de ce service sont M. M. Paul de Ivanovich, conseiller ministériel et Directeur de la susdite section, comme chef de l'Autorité, Dr. Ladislas Fejér, conseiller de section ministériel en qualité de sous-chef, le Dr. Emil Schreiber, conseiller de la police d'Etat comme gérant et Eugène Schaffer, commissaire de police en qualité de gérant suppléant.

En vous priant de bien vouloir prêter à notre service ainsi, qu'aux Chefs

/

1. et Gérants l'assistance nécessaire dans l'intérêt de nos buts communs veuillez agréer Messieurs l'assurance de notre considération la plus distinguée. -

Le chef de l'Autorité centra.
le royale hongroise du service des mœurs.

Paul de Tschouby

OSCAR, etc.

Vår ynnest etc.

Sedan ett internationellt aftal angående åtgärder till motarbetande af denså kallade "hvita slafhandeln" blifvit för Sveriges del undertecknad den 18 Maj 1904 och af OSS ratificerad den 28 Oktober samma år (se svensk författningssamling n:r 4 för år 1905), hafve VI funnit godt att i afseende å tillämpningen af detta aftal meddela följande bestämmelser.

Polismästaren i Stockholm skall vara den i artikel 1 af aftalet omförmälda myndighet, som har att på en hand insamla alla uppgifter om värfning af kvinnor och minderåriga flickor för bedrifvande af otukt i utlandet.

I denna egenskap åligger det polismästaren i Stockholm, hvilken äger att omedelbarligen skriftväxla med motsvarande myndigheter i öfriga fördragsslutande stater,

att föra särskild förteckning öfver sådana personer, som befunnits vara upphofsmän till eller medhjälpare vid värfning af kvinnor eller minderåriga flickor för bedrifvande af otukt i utlandet; skolande denna förteckning, hvilken rörande en hvar af där antecknade personer bör innehålla alla tillgängliga upplysningar, som kunna bidra till personens i fråga identifierande, upptaga det hufvudsakliga i öfrigt, som vid företagen undersökning förekommit, och de åtgärder, som af vederbörande myndighet vidtagits;

att där åtgärder vidtagits ifråga om hemsändande af kvinna eller minderårig flicka, lämna den motsvarande myndigheten i kvinnans eller flickans hemland, där detta är något af de fördragsslutande staterna, underrättelse om hvad sålunda åtgjorts;

att äfven i andra fall lämna motsvarande myndigheter i de fördragsslutande staterna meddelade om sådant, som kan vara af betydelse för motarbetande af den rörelse, hvarom här är fråga;

att mottaga och besvara de meddelanden, som kunna inkomma från motsvarande myndigheter i de fördragsslutande staterna; samt

att lämna Våre befallningshafvande i rikets län och dem underordnade polismyndigheter den handräckning och de upplysningar uti förevarande ämne, som af dem begäras eller polismästaren eljest finner böra dem meddelas.

Det åligger Eder att inom Stockholms stad vidtaga de åtgärder, som enligt artiklarna 2, 3 och 6 ankomma på svensk myndighet och hvartill lag och författning i hvarje fall må gifva anledning; skolande, därest kostnad för

Utan afgift.

någons hemsändande enligt artikel 4 bör drabba Sverige, sådan kostnad af Eder förskjutas af under händer varande medel och hos OSS till ersättning anmälas.

Därjämte hafve VI anbefallt en hvar af Våre befallningshafvande i rikets län att ofördröjligen lämna polismästaren i Stockholm meddelande om alla de upplysningar, som inhämtats rörande inom länet förekommande fall af värfning i otuktigt syfte för utlandet äfvensom rörande alla de åtgärder, som i anledning af sådana upplysningar må hafva vidtagits. Hvilket, äfvensom att hvad sålunda föreskrifvits skall träda i tillämpning den 18 Juli 1905, Eder till egen och polismästarens i Stockholm kännedom och efterrättelse härigenom i nåder meddelas. Stockholms slott den 31 Mars 1905.

Under Hans Maj:ts .

Min allernådigste Konungs och Herres sjukdom:

Gustaf.

/ Hjalmar Westring.

Rätt afskrifvet, betygar

Ex officio:

Hjalmar Westring

Slott del
L. Lendahl

X

Till Herr Statsrådet och Chiefeu för Kungl.
Livsdepartementet.

Fanledning af Herr Statsrådets remissreso-
lution den 14de detsidne november för mig rörande
anförda följande.

Sedan Polisvästaren i Stockholm erhållit
Kungl. Majts. förordnande att vara svenska reg-
sergens ombud beträffande undertyckandet
af hvarstaf handelen, har inom Sverige icke
förkommit något till honom anmärkt
fall af jäsad handel. Till följd häraf förman
jag allidning friska några meddelanden att
inforas i den samling handlingar och upplys-
ningar, som förberedas till utgifande af den
inom belgiska utrikesdepartementet i Bryssel.

inrättade byrå för undertryckande af den
hvitte slafhandeln. ~~Seddelaude uti ifråga-
rande ämnen, hvilka äro ämnade för
länder, där fall af hvit slafhandels inträffat,
torde vara tillräckligt gifvna här i riket,
att utmärke Tändas nyja upmärksamhet i em-
net varaktigt.~~

Den skrivitessade handlingen återlämnas
högärnt. Stockholm den 3 december
1808.

V. Tamm.

Öfverståthållareämbetet

för
polisärenden.

Afskrift.

Stockholm den 10. November 1908.

Till Herr Statsrådet och Chefen för Kungl. Civildepartementet.

Härvarande belgiske chargé d'affaires har i skrifvelse den 2 innevarande månad, jämte meddelande att den i belgiska utrikesdepartementet i Bryssel inrättade byrån för undertryckande af hvita slaf-handeln förbereder utgifvandet af en ny samling handlingar och upplysningar angående ifrågavarande ämne, hvilken vore afsedd att utkomma i början af nästkommande år, anhållit att få sig tillställda de meddelanden, Kungl. Maj:ts regering eventuellt skulle önska införa i nämnda publikation.

Jag har äran anhålla det Herr Statsrådet behagade sätta mig i tillfälle att meddela bemälde chargé d'affaires svenska regeringens önskan i förevarande fall.

Efter Nådigste Förordnande:

Arvid Lindman

O. Ewerlöf.

Rätt afskrifvet, betygar

Ex officio:

1907 den 31 aug.

Min herra landskapsri-
gen i Stockholms län

Confidentiel

Det har till min kännedom kommit att
vid Sällsjobaden eller dess gränslinje västra
sidan några tillstånd en kinnelk under-
söta, som gör sig märkbart att locka till
sig sommar och utländska korinnor i sidor,
kort syfte. Såligen till han under upp-
gift och med hafven ingår att utveckla
till i förhållande med engelska korinnor.
Det grund af h. M. cirkular den 31 mars
1905 ang. den s. k. korta klippningen, får
gär honom vänligen anhålla, att Ni,
herr Landskapsriogen, bekräftar, för såvitt Ni
finna lämpligt, ~~utskick~~ ^{och} verk-
ställa underökning till utströmande i
hvittem min de mig meddelade upp-
giften är med vederliga förhållanden
afrenstämmande. Stockholm etc

1907 den 24 april

Till Herr polismästaren
i Helsingfors

Jag tillåter mig härmed
till Eder öfversända en rap-
port, af hvilken I behoga-
den indänta, att svenska
flickor ^{sejnes} behöfva till utläfsevärd
grad ^{antals} antaga anställning i
Helsingfors i badegor, och
att dessa platser kunna miss-
tänkas vara af beskaffenhet,
att de verka förstörande på
flickornas sedliga lif. I an-
ledning häraf får jag äran
anhålla, att I behogaden med-
dela mig:

(1° huruvida dessa badegor
i allmänhet eller i stor ut-
sträckning innehas af
svenska undersåtar;

(2° huruvida betjäningen
i dessa badegor till större

$\frac{14}{5}$ ant. kon

eller mindre del utgöres
af unga Svenska kvinnor;
(3° huruvida utskänkningen
gen ^o dessa hade gör be-
drifves under sådana för-
mer, att fara för flickornas
sällighet där kan förefinnas;
(4° huruvida de vilkor, under
hvilka dessa flickor äro
antagna i sina tjänster, äro
sådana, att de tvinga dem
till sedeslös lefnad;
(5° huruvida det är Eder be-
kamt, att innehafvare af
dessa hade ger eller andra
söka utlof att själva eller
genom kommissarier söka
många Svenska flickor för
ifrågavarande platser.

Gag är Eder tacksam,
herr polis-mästare, för hvad
ni i denna sak kan ^{vilja} meddela
mig och har äran, teckna
med utmärkt höfaktning

Kongl. Svenska
Generalkonsulatet

Helsingfors den 23 April 1907.

i
Finland

Hans Excellens Herr Ministern
för Utrikes Ärenden.

Med anledning af notisen i svenska tidningar angående en ung svenskas äfventyr å en bodega härstädes, får jag härmed vördsamt underrätta att myndigheterna förbjudit innehafvarinnorna af samtliga härvarande bodegor att efter den 1:ste nästkommande juni använda kvinliga biträden vid serveringen.

I sammanhang härmed tillåter jag mig vidare meddela, att jag i dag haft besök af två svenska flickor, hvilka tjänstgöra å bodega och hvilka voro mycket upprörda öfver notisen i Dagens Nyheter m. fl. De förklarade densamma för ytterst kränkande, då det icke vore sant att en flicka, som har tjänst å bodega, icke skulle kunna föra ett ärbart lefverne.

Slutligen får jag äfven meddela att en annan ung svenska i dag å konsulatet begärt råd och hjälp.

Enligt hennes uppgift hade hon hitkommit i lördags efter att genom kommissionär Wahlström i Stockholm hafva erhållit plats här. Då hon emellertid funnit att platsen var å en bodega, ville hon ej antaga den.

Hon sade sig kunna få plats å restauration i Viborg, men jag tillrådde henne att återvända till Sverige, och detta råd förklarade hon sig skola följa.

Generalkonsulatet satte sig i förbindelse med innehafvarinnan af den bodega, där flickan fått plats, och då hon fick veta att flickan vändt till konsulatet, gjorde hon icke allenast icke några svårigheter att låta flickan gå, utan hon skänkte herne dessutom 50 mark på det att konsulatet icke skulle träda emellan.

Flickan återvänder i morgon till Stockholm.

Ernst Meyer.

Afskrift.

Rapport.

Ons - dagen den 24 April 1907.

Ang.

Vahlström, Axel Vilhelm.

I tidningen Dagens Nyheter för Tisdagen den 16 innevarande April finnes intagen en artikel under rubriken "I fara att bli offer för hvita slafhandeln. En ung stockholmskas äfventyr i en Helsingforsbodega". Af artikeln framgår, att en 20-årig flicka genom annons i en Stockholmstidning om fördelaktig plats vändt sig till Vahlströms kommissionsbyrå, Beridarebangatan 12, och af denna, för närmare beskeds erhållande, hänvisats till en fru Lindqvist, boende Mästersamuelsgatan 49. Hon fick då besked att det gälde en uppasserskeplats hos fru Lindqvists syster, innehafvarinna af Vahlqvists bodega, Fabiansgatan 29 i Helsingfors, men att den tjänstsökande sjelf hade att betala sin öfverresa. Någon lön skulle icke bestås utan skulle hon få mat och husrum samt i öfrigt reda sig på erhållna dricks-pengar. Flickan hade antagit platsen och reste öfver till Helsingfors den 5 innevarande April. Den första order hon fick efter ankomsten till platsen var att gå till en hårfrisörska och färga sitt hår rödt, hvilket flickan äfven gjorde. I bodegan funnos en del afskilda rum och här för-

samlades sig "en gyllne ungdom, som drack rätt tappert och flirtade ännu mera". Flickan blef genast upprörd öfver den stora närgångenhet, som visades ^{henne}, och då hon beklagade sig fick hon bestämda order "att vara vänlig mot herrarna och så mycket som möjligt återgälda deras karesser, så att de höllos i godt humör och om möjligt berusade sig". Flickan fann detta i hög grad motbjudande och fick nu snart ögonen fullt öppna för stället beskaffenhet och för arten af de tjänster man väntade sig af henne. När hon beklagade sig för två äldre kamrater i tjänsten - äfven de svenskor - skrattade de åt henne och kallade henne sjäpig. Redan efter en vecka hade flickan fått mer än nog af denna plats och beslöt att lemna den. Hon hade då inhemtat, att så godt som alla bodegorna i Helsingfors voro af samma karaktär, så att det icke var lönt att söka ombyte, hvarför hon återvände hit till staden. Hon var öfvertygad om, att många andra svenska flickor lockats öfver och i förderfvat på detta sätt och hafva de icke tillräckligt med penningar är det lätt nog för dem att falla offer för lasten.

Ifrågavarande flicka, som befunnits vara fröken Vendla Matilda Emilia Eriksson, boende i huset N:o 4 C. Tjärhofsgatan 1 trappa upp hos sin moder, enkefru Matilda Eriksson, har med anledning här af blifvit hörd och dervid berättat följande:

I slutet af Mars månad innevarande år hade hon fått se en annons i Stockholms-Tidningen om att en uppasserskeplats fans ledig i Finland genom Vahlströms kommissionskontor i huset N:o 12 Beridarebansgatan. Hon hade då vändt sig till innehafvaren af sagda kommissionskontor, kommissionären Axel Vilhelm Vahlström, hvilken hänvisat Eriksson till fru Ellen Lindqvist i huset N:o 49 Mästersamuelsgatan för närmare besked erhållande. Eriksson hade då uppsökt fru Lindqvist, dervid Lindqvist för Eriksson uppgifvit, att Lindqvists syster, fru Olga Vahlqvist, som har bodega i huset N:o 29 Fabiansgatan i Helsingfors, bedt Lindqvist anskaffa en svensk uppasserska till Vahlqvists bodega i Helsingfors. Lindqvist hade vidare uppgifvit, att någon lön icke utbetaltes af Vahlqvist utan endast mat och husrum. I öfrigt fick den som antog platsen "reda sig på de drickspengar", som gäfvos. Öfverresan till Helsingfors skulle fru Vahlqvist betala, när den, som antog platsen, varit hos Vahlqvist i minst tre månader. Eriksson hade då öfverenskommit med Lindqvist om att antaga platsen å Vahlqvists bodega i Helsingfors och

skulle Eriksson börja platsen i början af innevarande April månad. Efter det öfverenskommelse träffats med fru Lindqvist hade Eriksson åter begifvit sig till kommissionären Vahlström och dervid erlagt den af Vahlström fordrade afgiften för platsen med 10 kronor. Fredagen den 5 innevarande April hade Eriksson med ångfartyget Bore II afrest härifrån staden till Helsingfors. Måndagen den 8 innevarande April hade Eriksson börjat sin anställning å fru Olga Vahlqvists bodega i huset N:o 29 Fabiansgatan i Helsingfors. Fru Vahlqvist hade då genast befalt Eriksson att gå till en hårfrisörska och låta färga sitt mörka hår rödt, hvilken tillsägelse Eriksson dock motvilligt gjort. Bodegan, som bestod af flera afskilda rum, hölls öppen mellan klockan 10 förmiddagen och klockan 11 eftermiddagen och besöktes af bättre herrar, hvilka voro mycket närgångna i sitt uppträdande mot de å bodegan anställda uppasserskorna. Bland annat fordrade de besökande herrarna, att uppasserskorna skulle slå sig ned vid bordet och dricka med dem. Eriksson, som vägrade göra detta, fick med anledning häraf inga drickspenningar. När Eriksson beklagat sig för fru Vahlqvist hade denna icke svarat något härför. Två andra svenska flickor voro jemväl anställda å Vahlqvists bodega och dessa flickor hade, då Eriksson beklagat sig för dem öfver herrarnas närgångenhet, uppmanat Eriksson, att hon icke skulle fästa sig vid, "att herrarna voro litet närgångna". Eriksson hade hos fru Vahlqvist bott i ett rum tillsammans med å bodegan anställda kassörskan fru Östberg, en syster till fru Vahlqvist. De två andra å bodegan anställda flickorna bodde ute i staden. Eriksson hade endast under sex dagar stannat å fru Vahlqvists bodega, hvarefter Eriksson åter rest hit till staden. Efter ankomsten hit hade hon uppsökt förutnämnda fru Lindqvist, dervid Lindqvist förklarar sig icke hafva någon kännedom om lifvet å bodegorna i Helsingfors.

Eriksson har förut icke haft någon anställning utan vistats hos sin moder, som till den 1 innevarande April förestått Aktiebolaget Göteborgssystemet utskänkningslokal i huset N:o 1 Stallgatan.

Kommissionären Axel Vilhelm Vahlström, som har kommissionskontor i huset N:o 12 Beridarebangatan, har vid förhör berättat följande:

I slutet af Mars månad innevarande år hade fru Ellen Lindqvist, som bor i huset N:o 49 Mästersamuelsgatan, anmodat Vahlström att an-

skaffa en uppasserska åt Lindqvists syster, fru Olga Vahlqvist, som har bodega i huset N:o 29 Fabiansgatan i Helsingfors. Vahlström hade lofvat att i någon tidning annonsera om platsen, hvarefter Vahlström enligt öfverenskommelse med fru Lindqvist skulle hänvisa den sökande till Lindqvist för att af Lindqvist erhålla närmare upplysningar. Vahlström hade därför någon dag i slutet af Mars månad i Stockholms-Tidningen låtit införa en så lydande annons: "Ung uppasserska får plats i Finland genom kontoret Beridarebangatan 12." Samma dag annonsen var införd i tidningen hade ifrågavarande Vendla Mattilda Emilia Eriksson kommit till Vahlströms kommissionskontor och sökt platsen. Vahlström hade då anmodat Eriksson att besöka fru Lindqvist för närmare besked's erhållande. Senare samma dag hade Eriksson återkommit till Vahlström och dervid uppgifvit, att Eriksson antagit platsen hos fru Olga Vahlqvist i Helsingfors och dervid betalt afgiften för platsens anskaffning med 10 kronor till Vahlström. Vahlström hade derefter icke sammanträffat med Eriksson eller hört något från henne.

Vahlström, som sedan den 30 Maj 1894 haft Öfverståhållare Embetets tillstånd att yrkesmessigt utöfva verksamhet såsom kommissionär för anskaffande åt andra af anställning inom och utom riket, har uppgifvit, att han under denna tid anskaffat anställningar åt ett flertal unga svenska flickor å olika bodegor i Finlands städer såsom Helsingfors och Viborg. Han hade icke förut förrän han sett artikeln i Dagens Nyheter för den 16 innevarande April hört omtalas eller hade någon kännedom om, att bodegorna i Finlands städer äro illa beryktade. Flera af de flickor Vahlström skaffat anställning å bodegor i Finlands städer hade efter ankomsten till Finland blifvit gifta och gjort mycket förmånliga partier.

Förutnämnda fru Ellen Lindqvist, som bor i huset N:o 49 Mästersamuelsgatan 3 trappor upp, har blifvit hörd och dervid berättat följande:

I slutet af Mars månad innevarande år hade hennes syster, fru Olga Vahlqvist - till börden svenska - som har bodega i huset N:o 29 Fabiansgatan i Helsingfors, tillskrifvit Lindqvist och bedt Lindqvist anskaffa en uppasserska å Vahlqvists bodega. Villkoren skulle vara fri mat och bostad samt fri öfverresa, derest den, som antog platsen, stannade kvar minst tre månader. Någon lön skulle icke af

fru Vahlqvist utbetalas, enär uppasserskorna å bodegan af gästerna brukade få rikligt med drickspenningar. Lindqvist hade då anmodat kommissionären Vahlström att anskaffa en uppasserska åt Lindqvists syster, fru Vahlqvist, och samtidigt öfverenskommit med Vahlström, att han skulle hänvisa den sökande till Lindqvist för närmare besked erhållande. Någon dag i slutet af Mars månad hade ofvannämnda Vendla Matilda Emilia Eriksson kommit till Lindqvists bostad och uppgifvit, att hon af kommissionären Vahlström fått anvisning att vända sig till Lindqvist för sökande af en uppasserskeplats i Finland. Lindqvist hade då för Eriksson uppgifvit, att Lindqvists syster, fru Olga Vahlqvist i Helsingfors, anmodat Lindqvist att anskaffa en uppasserska å Vahlqvists bodega. Samtidigt hade Lindqvist för Eriksson uppgifvit vilkoren för platsen. Eriksson hade då bestämt sig för att antaga platsen å fru Vahlqvists bodega i Helsingfors. Lindqvist hade icke sedan förrän i midten af innevarande April månad hört något från Eriksson. Vid sistnämnda tid hade Eriksson besökt Lindqvist och då uppgifvit, att hon varit i Helsingfors, men att hon efter några dagars anställning å Vahlqvists bodega slutat sin anställning derstädes med anledning af, att bodegan var illa beryktad i sedligt hänseende.

Fröken Gertrud Matilda Fleming, som bor i huset N:o 75 Gotlandsgatan, har blifvit hörd och dervid berättat följande:

På hösten 1903 hade hon genom kommissionären Axel Vilhelm Vahlström i huset N:o 12 Beridarebangatan erhållit anställning såsom uppasserska å fröken Emilia Marcus bodega i huset N:o 39 Esplanadsgatan i Helsingfors. Derefter hade Fleming till i Oktober månad 1905 haft anställning å fyra olika bodegor i Helsingfors, hvarpå hon begifvit sig till Viborg, der hon från i Oktober månad 1905 till i December månad 1906 haft plats å en bodega. De flesta bodegorna i Helsingfors innehafves af svenskor och erhålla uppasserskorna af bodegornas innehafvarinnor ingen lön utan endast mat och husrum. Lönen får utgöras af de drickspenningar, som gifvas af bodegornas kunder. Förutnämnda fru Olga Vahlqvists bodega vid Fabiansgatan i Helsingfors är ansedd för en af de bästa bodegorna i Helsingfors.

Fröken Fleming har uppgifvit, att hon under sin vistelse å bodegorna såväl i Helsingfors som i Viborg icke förmärkt, att å dessa fördes något som helst sedeslöst lif. Många af de svenska flickor,

som komme öfver till Helsingfors och der erhöle anställning å bodegor hafva ingått äktenskap i Finland och gjort förmånliga partier.

Fröken Augusta Maria Katarina Elisabet Olsson, som bor i huset N:o 25 Banérgatan, har jemväl blifvit hörd och dervid berättat, att hon vid två särskilda tillfällen genom kommissionären Axel Vilhelm Vahlström erhållit platser å bodegor i Helsingfors. Första gången i Juni månad 1903, då hon genom Vahlström erhöill plats å bodegan Espanjola, och andra gången i November månad 1904, då hon erhöill plats å Franska vinstugan i Helsingfors. Hon hade härunder icke förmärkt, att något sedeslöst lif fördes å bodegorna, hvars innehafvarinnor i allmänhet äro svenskor. Ett flertal svenska flickor, som kommit till Finland och der fått anställning å bodegor, hade i Finland ingått äktenskap och gjort förmånliga partier.

Under den tid kommissionären Axel Vilhelm Vahlström haft öfverståhållare Embetets tillstånd att yrkesmessigt utöfva verksamhet såsom kommissionär för anskaffande åt andra af anställning inom och utom riket har ingen anmärkning förekommit mot Vahlström, Stockholm som ofvan.

Carl Gyllenwärd

$\frac{28}{4}$ Sk. exper. ten polismästern i Helsingfors

$\frac{07}{24/4}$ Ing. anskaffning af plater i bodegor i Helsingfors
at unga svenska kvinnor

(Repp. $\frac{24}{4}$ ang. st. ad. Wilhelm Wahlström²)

~~J. d. Bengtsson~~ ~~13/6-24~~ ~~1-18~~

~~K. Wallin~~

~~J. d. Wising~~

~~W. Schuldsid~~

X 948/06 Diarietens utdrag

X 991/05. Afskr. af skr. d. 19/5 05.

X 196/00 Diarietens utdrag.

X 1302/08 Afskrift af Luthers res. d. 30/8 04

2. 28/5 07. (Valström² ankaland ophi)

Indrogs W² tillstånd att anskaffa anställning²
ät andra utorn riket.

Rapport.

Fre dagen den 25 februari 1910.

Ang.

G E R S C H B E R G, Adele.

Lördagen den 15 sistlidne januari ankom till Öfverståthållareämbetet från polisdirektören i staden Czernowitz i Österrike, Kungl. och Kejsarl. regeringsrådet Tarangal, bifogade i öfversättning så lydande skrifvelse:

" Under juli månad 1909 uppehöll sig här å orten en viss Adele Gerschberg, född Bressler, enligt uppgift till yrket pianist, hvilken ådrog sig uppmärksamhet genom att försöka engagera flickor för ett damkapell i utlandet.

Enligt hvad härstädes utrönts lär förenämnda person stadigvarande uppehålla sig i Stockholm såsom pianist vid ett damkapell.

Enär förenämnda person misstänkes för att bedrifva "hvit slafhandel" och att endast nyttja engagerandet af flickor för ett musikkapell såsom förvärdning härför, tager jag mig äran vördsamt anhålla om benäget meddelande huruvida personen ifråga under sin vistelse därstädes gifvit anledning till ofördelaktiga iakttagelser, särskildt i afseende å hvit slafhandel."

Herr Polismästaren remitterade samma dag ärendet till detektivafdelningen för utredning.

Vid med anledning häraf företagen undersökning har utrönts, att i skrifvelsen omförmälda Adele Gerschberg, född Bressel, är direktris för "Dankekapellet Carmen Sylva", hvilket intill den 1 innevarande februari konserterat i kaféet till restauranten Södern i huset n:o 49 Hornsgatan.

Innehafvaren af denna restaurant, källarmästaren Gustaf Olsson, har, vid erläggandet af föreskrifven beviljning för kapellets medlemmar, till Öfverståthållareämbetet angående dem lämnat följande uppgifter:

Fru Adele Gerschberg, född den 30 augusti 1871 i hufvudstaden Bukarest i Rumänien och därstädes hemmahörande,

Herr Adam Kim, född den 23 december 1885 i staden Cassel i Tyskland och där hemmahörande,

Herr John Hahn, född den 9 september 1876 i staden Richsdorff i Tyskland och där hemmahörande,

Fröken Else Grasse, född den 28 oktober 1885 i staden Dresden och där hemmahörande,

Fröken Meta Dobenstein, född den 4 november 1884 i Berlin och där hemmahörande,

Fröken Cordula Gruschwitz, född den 8 januari 1885 i Dresden och där hemmahörande, samt

Fröken Mirza Kronjec, född den 9 juli 1876 i Gynromec och där hemmahörande.

Källarmästaren Olsson har hörts om hvad han härutöfver hade sig bekant angående fru Gerschberg och det af henne dirigerade "Dankekapellet Carmen Sylva", därvid han uppgifvit följande:

Under september månad 1908 hade han genom Gelins musikbyrå i huset n:o 3 Rosenbad engageradt ett af sju kvinnliga medlemmar - samtliga utländingar- bestående kapell, hvilket därpå under fru Gerschbergs direktion konserterat i den förnämnda restauranten Söderns kafé i tre månader. Kapellet hade därefter varit engageradt i olika landsortsstäder till början af sommaren 1909, då det upplöstes i Borås, och fru Gerschberg

åter inträffat i Stockholm. Här hade hon nu med källarmästaren ~~Olsson~~ Olsson afslutat nytt kontrakt, hvarigenom hon förbundit sig att under tiden från den 1 oktober 1909 till den 1 februari 1910 med ett kapell af samma medlemsantal, som det förut omnämnda konserterat i restauranten Söderns kafé. Fru Gerschberg hade därpå rest från Stockholm, under uppgift, att hon ämnade besöka sin hemort, Bukarest. Den 1 oktober hade hon äfven återkommit och börjat med det kapell, hvars medlemsförteckning här ofvan intagits, fullgöra kontraktets bestämmelser; och hade kapellets sammansättning till kontraktstidens utgång, den 1 innevarande februari, icke undergått någon förändring. Tvänne damer, tillhörande detta sistnämnda kapell, hade äfven varit medlemmar af det kapell som under fru Gerschbergs direktion första gången konserterat å restauranten Södern. Källarmästaren ^{Olsson} Gustafsson hade sig emellertid icke bekant, hvad de hette.

På särskild fråga förklarade källarmästaren Olsson, att han aldrig iakttagit något, som varit ägnadt att gifva stöd för den i nu ifrågavarande skrifvelse uttryckta misstanken. Såvidt han hade sig bekant, hade såväl fru Gerschberg, som kapellets öfriga medlemmar fört en hedrande vandel.

Fru D. Seiden, som bor i huset n:o 45 vid Hornsgatan, 1 trappa, och hos hvilken fru Gerschberg under det sista engagementet å restaurant Södern varit boende, har likaledes hört samt förklarat, att hon icke hade iakttagit något som kunde gifva stöd för den mot fru Gerschberg framkomna misstanken. Fru Gerschberg hade, under den tid hon bott hos fru Seiden, fört ett mycket regelbundet och ordentligt lefnadssätt samt aldrig mottagit besök af andra personer än kapellets medlemmar.

I huset n:o 73 Hornsgatan, 4 trappor upp, boende fru A. Hertzman, hos hvilken tvänne af kapellets medlemmar, de förenämnda fröknarna Grasse och Gruschwitz, under tiden för det sista engagementet å restaurant Södern bott, har hört och uppgifvit, att, såvidt hon kunnat iakttaga, fröknarna Grasse och Gruschwitz under denna tid fört ett ordentligt och regelbundet lefnadssätt. De hade aldrig mottagit besök af några personer i bostaden.

Änkefru Maria Lennholm, som bor 2 trappor upp i huset n:o 24 vid Tavastgatan, och hos hvilken förenämnda fröken Dobenstein under samma sistnämnda tid varit boende, har hörts och vitsordat, att fröken Dobenstein fört ett regelbundet och ordentligt lefnadssätt, under den tid hon varit boende hos henne. Fröken Dobenstein hade icke synts sällskapa med eller mottagit besök af några kapellet utomstående personer.

Z Fru Sara Maria Bjurling, i hvilkens bostad 2 trappor upp i huset n:o 49 Hornsgatan tvänne af kapellets medlemmar, Adam Kim och fröken Mirza Kronjec under nyssberörda tid sammanbott, har hörts och uppgifvit, att, med undantag af att Kim och Kronjec, ehuru ogifta, sammanbott som äkta makar, hon om dem icke iakttagit något ofördelaktigt. De hade icke sällskapat med eller mottagit besök af några kapellet utomstående personer.

Detektivkonstaplarna Sven Bergdahl och Anders Velin, som under tiden mellan den 15 sistlidne januari och den 1 innevarande februari iakttagit fru Gerschberg och "Damkapellet Carmen Sylva", hafva rapporterat, att de därvid icke varseblifvit eller kunnat inhämta något som varit ägnadt att gifva stöd för misstanken om hvit slafhandel mot fru Gerschberg.

Enligt vunnen upplysning konserterar "Damkapellet Carmen Sylva" under fru Gerschbergs direktion för närvarande i köpingen Sollefteå. Stockholm som ofvan.

E. Lindberg

For N. Lennholm

15/10 1910

Zl. 41.364/09.

Czernowitz, am 8. Jänner 1910.

*Remittens Titulativkapitel.
mühen für Überzeugung. Stockholm
den 15. Jänner 1910.*

A n

Wilhelmstamm

die löbliche Polizeiverwaltung

i n

S t o c k h o l m .

Im Monate Juli 1909 hielt sich h.o. eine gewisse Adele G e r s c h b e r g geborene B r e s s l e r, von Beruf angeblich Pianistin auf, welche dadurch, dass sie Mädchen für eine Damenkapelle nach dem Auslande zu engagieren versuchte, auffiel.

Wie von h.a. erhoben wurde, soll sich die Genannte in Stockholm bei einer Damenkapelle als Pianistin ständig aufhalten.

Nachdem die Genannte verdächtigt wird den Mädchenhandel zu betreiben und das Engagement von Mädchen für eine Musikkapelle nur als Vorwand hiefür zu benützen, beehre ich mich das ergebenste Ersuchen zu stellen, mir gefälligst mitteilen zu wollen ob die Genannte während deren dortigen Aufenthaltes Anlass zu nachteiligen Wahrnehmungen und insbesondere mit Bezug auf den Mädchenhandel gegeben hat.

Der k. k. Regierungsrat
und Polizeidirektor

Tarantgul

K. u. K. ÖSTERR.-UNGAR.
GENERAL-KONSULAT
STOCKHOLM
CS. és K. OSZTR.-MAGY.
FÖKONZULÁTUS

Stockholm, den 1 Augusti 1913.

Inkom i Öfverståthållare-Ämbetet
för Polisärenden
den 2 - AUG. 1913
Polismästaren.

Till

Nr. 461.

Öfverståthållare-Ämbetet för Polisärenden

Nr. 601. A. D.
1913.

Rev. till Örd. Afd. för
S t o c k h o l m
hemlig P. M.

På uppdrag av k. & k. Utrikesministeriet i Wien be-
der k. & k. General-Konsulatet härmed om upplysningar över alla
Prostitutionslokaler, nattcaféer, variétélokaler av mindre rang,
hotell av dåligt rykte här i staden, ävenså platsförmedlings-
byråer ^{för kvinnor} i fall sådana förestås av österrikiska eller ungerska
undersåtar.

Dessa upplysningar äro bestämde för

Zentralsteller zur Bekämpfung des Mädchenhandels i Wien resp.
Budapest.

K. & .K. General-Konsulatet tackar i förväg förbindligast för
ben. upplysningar.

K. & K. General-Konsuln

Hämmel

Införas i del i diariet.
Lägges till handlingar om
kvittslafhandlet

1910 den 25 februari

Till Polisstyrelsen i

Czernowitz

~~1910~~

oförklarad tycke

Förledning af Eder skrifvelse den
8 sistlidne januari S. N^o Zl. 41. 364/09
har ~~ett för~~ jag ^{jag} förklarad äran
meddela att fru Adele Gerschberg,
född Boessler, under en del af
nästlidet är öfverkonstnär under janu-
ari månad detta år uppkallat sig
härstädes såsom pianist vid ett
i en restaurant konserterande
musikkapell, hvilket består af,
utom fru Gerschberg, 2 herrar och
4 damer, att ~~ett för~~ jag ^{jag} på grund af
Eder skrifvelse lätit anställa nog-
granna ~~af~~ undersökningar hvar
~~vid~~ undersökningens angående
såväl fru Gerschbergs som öfriga
till musikkapellet hörande perso-
ners förhållanden härstädes men
att därvid icke förekommit något
som kunnat gifva stöd för den af
Eder kända misstankens mot fru Gersch-
berg. I ^m ~~de~~

W. Tamm
Polisintendent.

H. O.

Q. 15/1.10. Tukowski. d. 8/1.10. fraa polisanmyndigheten i Gernowitz

ang. fru stdele Gerschberg, född Pressler, hvilken ~~miss~~
~~tänkes bedrifva hirt slafshandl.~~ där på orten sökt en-
gagera flickor för ett musikkapell i utlandet och
miss tänkes bedrifva hirt slafshandl. (25/2 rappu.
af det aff)

15/1 Rem. ten det. aff.

25/2 åter med rapport

25/2 svar sept.

11/4 ~~Tukowski skr. fr. Civildepartet med erinran om inrikes~~
~~i anr. d. 31/3.05 och afreda med de afskrift af~~

Handwritten initials

Department of Commerce and Labor

BUREAU OF
IMMIGRATION AND NATURALIZATION

Washington

IN ANSWERING REFER TO

No. 52483/7

June 23, 1909.

Wilhelm Tamm, Esq.,
Chief of Police,
Stockholm, Sweden.

Dear Sir:

I desire to make acknowledgment of your very courteous response to this Bureau's letter of March 18th, last, and to assure you that I shall be only too glad to avail myself of your cooperation should a state of facts relating to the "White Slave" traffic between this country and Sweden, arise, which would justify me in requesting your valuable assistance.

Very truly yours,

J. H. Harrod
Acting Commissioner-General.

CBD

R. H. B.

Department of Commerce and Labor

BUREAU OF
IMMIGRATION AND NATURALIZATION

Washington

Ex. part. o. of 1905 n. 23

IN ANSWERING REFER TO

No. 51777/197-C

March 18, 1909.

Chief of Police,

Stockholm, Sweden.

Dear Sir,-

Having been designated by the President of the United States to correspond directly with officials similarly designated by other countries, parties to the "Agreement for the Suppression of the Traffic in White Women," to which the President, on June 6, 1908, proclaimed the adherence of the Government of the United States, I have the honor to address to you this preliminary communication, with the purpose of making known the desires and intentions of the Bureau of Immigration and Naturalization, which is the branch of the United States Government to which is confided the enforcement of such federal laws and regulations as are directed toward the accomplishment in the United States of objects similar to those sought to be effected by this agreement.

It is the desire of this country to cooperate in every possible way with the other countries parties to the agreement, and to this end I would welcome any suggestions you may have to offer as to how cooperation to the fullest extent of the laws by which we are respectively governed may be assured.

It has occurred to me that if, in all cases of deportation to Sweden, a photograph of the prostitute or procurer to be deported were

forwarded to you, together with a short statement of facts, giving the place of birth, place of last residence, the brothels of which an inmate, in Sweden, and the persons responsible for the entry upon a life of prostitution, in case the person deported is a woman, it would enable you to keep track of the deportee and to apprise this Government in case he or she again abandons his or her home and sought to return to the United States. If it was brought out at the examination of such a woman that the procurer or person responsible for her entry upon a life of prostitution, was still in Sweden, you could be furnished with such information as would enable you to adopt proper measures against such person, with a view to his or her ultimate punishment. A plan of this kind, would, I believe, have a most beneficial effect.

With this purpose in view, I submit the following list of persons debarred from entry into this country under the Federal or National immigration laws:

- (1) Prostitutes, prior to or at the time of entry.
- (2) Women or girls coming into the United States for purposes of prostitution.
- (3) Women or girls coming in for any other immoral purpose, such as concubinage.
- (4) Persons who procure, import, or bring in prostitutes.
- (5) Persons who procure, import or bring in women or girls for the purposes of prostitution.
- (6) Persons who procure, import or bring in women or girls for any other (similar) immoral purpose.
- (7) Persons who attempt to import women or girls for the purpose of prostitution.
- (8) Persons who attempt to import prostitutes.
- (9) Persons who attempt to import women or girls for any other (similar) immoral purpose.

An alien belonging to any of the above classes may be taken into custody and deported at any time within three years subsequent to their entry, if shown to come within the terms of the statute, as may also those who are found to be inmates of a house of prostitution or who are found practicing prostitution within three years after entry. The same is also true of those who have been convicted of or admit having committed a felony or other crime or misdemeanor involving moral turpitude prior to entry. The practice of prostitution and the keeping of bawdy-houses, etc., are regarded as offenses involving moral turpitude.

Those who maintain, harbor, control, support or keep any prostitute or any woman or girl for purpose of prostitution or any other (similar) immoral purpose, are liable to fine not exceeding five thousand (\$5000) dollars, or imprisonment not exceeding five years, or both, irrespective of whether they are amenable to deportation, provided the person whom they have harbored, kept, maintained, controlled or supported, has been in the United States less than the prescribed three years.

It is my intention to have lists made of the various procurers' clubs in this country, as soon as ascertained, and of the names and addresses of the wellknown "pimps" or "procurers." This list will be kept on file in the Bureau of Immigration and Naturalization and if information is gathered as to similar clubs located in your country, it will be promptly furnished to you. If you possess information of like character regarding the names and addresses of procurers and their meeting places in your country or this, and will supply the same to me, it will doubtless be of great value.

Chief of Police,
Stockholm, Sweden.

-4-

51777/197-C

A copy of the "Immigration Laws and Regulations," under which the White Slave Traffic is regulated and controlled in this country, is herewith inclosed for your information; also a copy of the last Annual Report covering the work of this Bureau. It would be appreciated if you would similarly forward to me a copy of the laws applicable to procurers and prostitutes in your country and under which cooperation with this Government must necessarily be obtained.

Any suggestions you may have to offer as to the most effective means and method of cooperation will be appreciated, as this Government is bent upon stamping out this evil in so far as it can be done within the confines of United States territory.

Very truly yours,

Commissioner-General.

Incl. L&R & AR

D-WW

Stockholm den 29 Maj 1909.

Commissioner - General
Department of Commerce and Labor
Bureau of immigration and naturalization
Washington

Dear Sir

Eder ärade skrifvelse af den 18 March 1909

N:o 51777/197-C med därvid fogade Laws and Regulations
har jag mottagit och ber på uttrycka min stora
Tacksamhet därför.

Jag är fullständigt öfverens med Eder att sam-
arbeta To the fullest extent of the laws is högst
önskvärd, men beaktar blott att min medverkan
icke kan blifva Eder till någon synnerlig nytta.
Däremot skulle den af Eder fristagna åtgärd att in all
cases of deportation To Sweden sända a photograph
of the prostitute or procurer med upplysningar till
mig vara mig till stor hjälp; och skall jag söka på
bäst sätt beagna mig af de upplysningar, jag kan
erhålla. Likaså är jag Tacksam för att erhålla de
upplysningar rörande i Sverige befintliga procurers,
som af Eder kunna komma. Att jag ä min sida är
villig komma Eder de uppgifter, som komma till min
kännedom, faller af sig sjelft. För närvarande är jag
emellertid icke i stånd att komma uppgift om någon
i Sverige vistande procurer. Klubbar af procurers eller

särskilda meeting places finnas säkerligen icke
i vårt land.

Immigration or emigration laws finnas icke i
Sverige. Hvem som så önskar kan inflytta och bosätta
sig här i landet och kan endast genom Kungl. Majt:
beslut utvisas. Hvarje myndig person, som icke be-
finnet sig i vådpliketsåldern, och omyndig person
med mättnans tillstånd kan utvandra. Jag
kan därför icke hindra, att en från Amerika depor-
terad person dit återvänder, men de af Eder före-
slagna åtgärderna kunna möjligen sätta mig
i stånd att därom beuma Eder underåtelse.

De lagrum, om hvilka I begär upplysning, lyda
sålunda:

Strafflagen 15 Kap. 6 §: Den, som oloftigen etc.

17 §: Den, som tager etc.

18 §: Bortförer man etc.

19 §: Brot, som i 18 § etc.

20 §: Förer någon bort etc.

22 §: Tvingar någon etc.

— — — belagd är.

18 Kap. 11 §: Frånjar någon etc.

12 §: Föräldrar etc.

Very truly yours

G. Tamm

chief of police

Till Hens Statorådets och Chefen för Kungl.
Civildepartementet.

Hens Statorådets har anbefallt mig att af-
gifva yttre öfver en af öfverstyrelsen för
föreningen Vaksambet gjord framställning,
där öfverstyrelsen hemställt, att Hens Stato-
rådet behagade genom cirkulär till veder-
stående myndigheter eller på annat sätt fram-
hålla vikten däraf, att dessa och dem under-
lydande tjänstemän sökte med uppmärksam-
het följa den verksamhet för värfning i öfver-
högt syfte för utlandet, som faktiskt för när-
varande ägde rum här i Sverige, och genom
vidtagande af de genom nämnda cirkulär
den 31 Mars 1905 anbefallda åtgärder bekämpa
denna verksamhet.

Öfverstyrelsen har i sin framställning fram-
hållit, att myndigheterna borde undersöka och
samarbeta med de existerande organisationer, som
bildats för den tvifvelslösa bekämpande,
afvensom nämndt, att i åtskilliga länder veder-
stående myndigheter, särskildt polisen, anbe-
fallits att samarbeta med dylika organisationer,
de s. k. nationalkommittéerna.

Det dylikt samarbete är ofvifvelsligt för
myndigheterna nyttigt, ty dels saknas polismynd.

dygtigheten tillfälle att granska tidningspressen
så omsorgsfullt, att icke en den hvita slaf.
handeln rörande annons kan undgå dess
uppmärksamhet, under det att de utbildade
organisationerna enligt hvad af skrifvelsen
frangas hafva en dylik granskning på
sitt arbetsprogram, och dels ingå direkt
till de utbildade organisationerna åtskilliga
meddelanden om misstänkta fall, hvilka
utan en samverkan med nämnda organisa:
(nämnda
tioner icke skulle komma till polismyndig:
hetens kännedom. Det synes mig därför ligga
i sakens natur, att polismyndigheterna be:
gagna sig af jemväl denna utväg för att
uppfylla de i nämnda cirkuläret den 31 Mars
1905 gifna föreskrifter. Att genom nytt cir:
kuläret kunna förståndigande därom synes
mig icke vara af behövet påskalladt.

Hvad beträffar förutskickningen i öfrigt
saknar jag tillfälle att yttra mig, hvarvid
någon myndighet brustit i den uppmärk:
samhet, som jemteligt börda nämnda cir:
kuläret åligger densamma. Att så icke faller,
synes det mig olämpligt att genom nytt cir:
kuläret uppropa eller påminna om förut gifna
befallning. Andamålet med öfverstyrelsens
framställning synes mig vara vunnit,

därest Herr Stateradets befarar genom afskrift
af framställningen kunna samtliga Kungl.
Maj:tes Befallningskaprande del af dess in-
nehåll. Stockholm den 3 Febr. 1910.

V. Tauman.

Hv. St. Handels

obs

1910
20/1

Staterådet och

(i rem. d. 18/1)

Chefen för K. Civildepart^{en} inforde sig (Polismästare
rens aftrande rörande en af Öfverstyrs^{en} för för-
eningen Vaksambet hos Hr. Staterådet gjord hem-
ställan att han ville genom cirkulär till ves^{ta}
myndigheter eller på annat sätt framhålla
viktan där^{af}, att dessa och dem underlydande
tjänstemän söka med uppmärksamhet följa den
verksamhet för värfning i sticket^{en} syfte för ut-

landet, som fattet f. n. ²ager rum bar i landet,
och genom anbefaldt åtgärder bekämpes denna
verksamhet.

o 3/2 skr. till Chefen för Civil Deptⁿ

o 12/4. Ankom ny skr. från Chefen för Civil Deptⁿ med öfver an-
månade för handtag af afskrift utaf förenin-
gens Verksamhet skrifvelse.

KUNGL. CIVIL-
DEPARTEMENTET

Ö. Ät för polisär:n.
INK. 7/4 1910...
Skr. Exp. 1910.

Öfverhans till Polismästaren.
Stockholm den 11 april 1910.

Ex officio
Erik Rodhe

Till öfverståthållarämbetet.

Uti en till mig ställd skrift har öfverstyrelsen för förening-
en Vaksamhet hemställt, att jag måtte genom cirkulär till veder-
börande myndigheter eller på annat lämpligt sätt framhålla vikten
däraf, att dessa och dem underlydande tjänstemän sökte med uppmärk-
samhet följa den verksamhet för värfning i otuktigt syfte för
utlandet, som faktiskt för närvarande ägde rum i Sverige, och bekäm-
pa denna verksamhet genom vidtagande af de åtgärder, som blifvit
anbefallda genom nådiga cirkuläret den 31 mars 1905 angående vissa
åtgärder till motarbetande af den så kallade hvita slafhandeln.

Efter inhämtande af polismästarens i Stockholm, på anmodan,
den 3 februari 1910 afgifna yttrande i detta ärende har jag fun-
nit den af öfverstyrelsen för föreningen Vaksamhet gjorda fram-
ställning icke föranleda annan åtgärd än att jag, under erinran
om innehållet af förenämnda nådiga cirkulär, härmed till kännedom
öfverlämnar en bestyrkt afskrift af den af öfverstyrelsen till
mig ställda skrift. Stockholm den 30 mars 1910.

нигорна тийн

Öfverståthållaren
Oskar von Sydow

call
M. J.

N. 530 A. D.

1913.

REGNO D'ITALIA

MINISTERO DELL'INTERNO

Direzione Generale della Pubblica Sicurezza

DIVISIONE IV - SEZIONE 2

N. { 10900.12

Indicare nella risposta la Sezione, i numeri e la data della presente.

OGGETTO

Tratta delle bianche
Leggi, regolamenti, circolari
in vigore nel Regno d'Italia

Allegati 2.

Roma, li 27 Giugno 1913 191

Inkom i Överståth. Ambetet
för Polisärenden
den 2 JUL. 1913
Polismästaren.

Ad esecuzione della convenzione internazionale di Parigi contro la Tratta delle Bianche, mi onoro di inviare a codesto On:Ufficio due esemplari di una pubblicazione da me curata, nella quale si contengono gli estratti delle leggi e dei regolamenti, nonché le circolari che hanno riferimento all'opera di repressione della Tratta, in Italia.

Con osservanza.

IL DIRETTORE GENERALE DELLA P.S.
AUTORITA' CENTRALE PEL REGNO D'ITALIA

iq. Lianz

Polismästaren

STOCKHOLM

(Svezia)

№ 530 A. D.

1913.

Inkom i Öfverståth. Ämbetet
för Polisärenden

den 2 JUL. 1913

Polismästaren.

REGNO D'ITALIA

TRATTA DELLE BIANCHE

LEGGI, REGOLAMENTI, ISTRUZIONI

RACCOLTA

compilata per cura della Direzione Generale della Pubblica Sicurezza

designata quale Ufficio Centrale Italiano

per la repressione della " Tratta delle Bianche ..

a termini dell'articolo 1º dell'accordo di Parigi

del 18 gennaio 1905

ROMA

STAB. TIP. DELLA R. ACCADEMIA DEI LINCEI

1913

Innehåll ej digitaliserat. SE/SSA 2008-04-30

Skrapfläc

Bratt mot god ordning och familjeförhållande

På grund af international konferens i Paris mot hvit slafhandel, har jag äran att sända till edes förade byrå fyra exemplar af en publikation ombesörjd af mig, hvilka ännu håller utdrag af lagar och reglementer

Juriskonvins.

Telefon i Stockholm:

Riks-Tel. N:o 1340.
Allm.-Tel. N:o 2742.

Telefon i Köpenhamn:

N:o 2570 & 2590.

J. M. Böhm

Spedition, Kommission & Assurans

Telefon i Stettin:

Transit-Verkehr N:o 308.
Loko-Verkehr N:o 656.

Telefon i Lübeck:

N:o 760,

Stockholm
Skeppsbron 34.

Stettin
Gr. Lastadie 61.

Lübeck
Hafenstrasse 6.

Köpenhamn
Nya Toldbodgade 37.

Telegramadress: „BOHEMIA“.

Christiania
Store Strandgade 1.

Stockholm 2, den **19**

40 Kopper
45 Kopper
37 Kopper
in del.

från församling af turist
i Stockholm

18 Kopper

rest

in Rindarby
Golijoff
Kopper

J. M. Balm
Spedition, Kommission & Assurans

Stockholm
Stettin

Telefon i Stockholm:
Rika-Tel. 270 1140
Allm.-Tel. 170 1740
Telefon i Köpenhamn:
No 270 & 280.

Christiana
Blas

Robert Donat

Artisten-Expedition und Reisebureau

Gegr. 1890.

Mitglied des Internat. Artisten-Verband „S. w. J.“ und
Mitglied des Vereins Berliner Bühnenkünstler.

Berlin NW. 7 Telephon: Amt 1, 2522. Mittelstr. 9-10^I.

Filiale: S., Reichenbergerstr. 14.

K. k. Polizei-Direktion Wien
als Zentralstelle
zur Überwachung des Mädchen-Handels

S.A.2678

Wien, am 9. August 1912.

"D'Oberetschthaler"
Erhebung.

Bei Rückschreiben wolle die nebenstehende
Aktenbezeichnung vollständig angeführt werden.

An

den Herrn Polizei-Präfekten

in

S t o c k h o l m

als Leiter der Zentralstelle zur Bekämpfung des Mädchenhandels
in Schweden.

Die k.k. Polizei-Direktion wurde von privater Seite aufmerksam gemacht, dass mittels einer Annonce in einem hiesigen Tagesjournale ("Neues Wiener Tagblatt") ein Direktor Franz Berger der Truppe "D'Oberetschthaler", I. Tiroler Bauernschrammel-Trio und Gesangsensemble, derzeit in Stockholm, kgl. Djurgarden, Langegatan 13 II, Mädchen anzuwerben suche, denen er 20 Mark Anfangsgehalt zusagt, wogegen sie sich auf 3 Jahre verpflichten müssen. Er habe auch in einem Falle ein Mädchen ohne Papiere engagieren wollen.

Es wird von dieser privaten Seite vermutet, dass das weibliche Personale der Truppen in sittlicher Beziehung gefährdet sein könnte.

Es wird um diskrete Erhebung über die Truppe und Beschäftigung der weiblichen Mitglieder ersucht, insbesondere in der Richtung, ob dieselben in sittlicher Beziehung gefährdet erscheinen. Das Resultat wolle gefälligst anher mitgeteilt werden.

Handwritten signature

Nov. 17/12

Knud Törncke

Riks 13 40.

Allm. 27 42.

Stockholm

Aan den Directeur van het Rijksbureau
Hoofd-Commissariaat van Politie
Amsterdam.

Stockholm le 21 Mars 1911.

Monsieur.

Je accuse avec reconnaissance ré-
ception d'une liste avec portraits de 5 per-
sonnes, mentionnées sur la liste, (voir numéro: d. R. D. N. 899)
je vous prie, Monsieur, d'agréer l'assurance de
ma considération bien distinguée.

W. Vanum

Chef de police.

der 20 MRS.1911

Polismästaren.

AMSTERDAM, den le 18 Mars 1911.

RIJKSBUROU

TOT HET
VERZAMELEN VAN GEGEVENS
OMTRENT DEN Z. G. HANDEL IN
VROUWEN EN MEISJES,

ingesteld bij Kon. Besl. van 13 Maart 1908
(Staatsblad No. 85)

L^a. RB N°. 299

BIJLAGE

6 Annexes.

Brieven te adresseeren: Aan den „Directeur van het Rijksbureau“
Hoofd-Commissariaat van Politie, Amsterdam.

Monsieur,

Je vous prie de faire insérer
dans votre liste et collection les personnes sus-
pectes, mentionnées sur la liste annexée, dont
les portraits sont ajoutés.

En vous priant de bien vouloir
accuser réception de la présente, veuillez
agréer, Monsieur, l'assurance de ma consi-
dération très distinguée.

De Directeur N. Rijksbureau.

Coll.
S. J. B.

Fondité

Acc. Monsieur le Chef de la Police
Polismästaren
Stockholm.

N°. 1.

Liste
 des personnes suspectes de l'enlèvement de femmes et
 jeunes filles en vue de la débauche.

N ^o .	Noms ou Pseudonymes	Naissance.				Observations.
		Date	Mois	Année	Lieu	
1.	Schmajderman Levie ou Leib	13	Juillet	1863	Staselsk (Gouv. Kowno) Russie	Ils ont tenté d'enlever deux filles polonaises de War- schau à Buenos. Ayres. Les deux filles sont rapatriées.
2.	Jagoisnij Feige mariée avec S. M. Bleicher	38 ans			Brest (Gouv. Kowno) Russie	
3.	Fisler ou Fischler Trul. Stott Jankeles	-	-	1881	Belenk Russie	Ils ont entraîné trois filles mineures de Kischiniew à Buenos. Ayres, mais à l'aide de Covvickim, ils sont partis avec le vapeur; le comité national Argentin a été averti.
4.	Weissmann Rabin. Mendelef alias Korn. Jankel	25 ans			Belenk Russie	
5.	Ramirez de la Martinez Pedro	30	Avril	1874	Mallos Espagne	Il a entraîné deux filles mineures à Anvers et les a placées dans une maison suspecte. Les filles sont rapatriées.

Storbrevet den 20 maj 1914.

hittills på
holländska

Aan den Heer Directeur van het Rijksbureau

O. Z. Achterburgwal 185

Amsterdam

Franska!
Jag har härmid åtan erhåna medtagandet af Eder
skrifvelse den 12 dennes rörande la Répression de la
Traite des Femmes etc och förklarar mig beredd att
till Eder öfverlämna alla upplysningar med förbehåll och
signalément i denna präja, som ska' att erhålla.

Eder begäran "de Vous informer de tout ce que j'ai
déjà noté au vue de la géographie" synes mig
värt omfattande, och beder jag Eder därför precisera
hvad Ni med denna begäran äsyftar.

Je Vous prie, Monsieur, d'agréer l'assurance
de ma considération la plus distinguée.

W. Tamm

chef de police.

BUREAU GOUVERNEMENTAL
POUR LA
RÉPRESSION DE LA TRAITE DES
FEMMES ET DE LA CIRCULATION
DES PUBLICATIONS OBSCÈNES.

Adresse télégraphique:
RIKSBUREAU, AMSTERDAM.

L^a. R.B. N°. 3355.

ANNEXE

Inkom i Öfverståth. Ambetet
för Polisärenden
den 2 - JUN. 1914
Polismästaren.

AMSTERDAM. le 27 mai 1914.
(HOLLANDE).

Prière d'adresser la réponse à: „Den Directeur van het Rijk-
bureau" O. Z. Achterburgwal 185, Amsterdam.

En réponse à votre honorée du 20 crt. j'ai l'honneur de vous informer que, quant à la seconde alinéa de votre écrit, mon intention a été seulement de savoir si vous avez déjà des cas de pornographie internationale, et si oui, de me les mentionner avec toutes les informations nécessaires, afin que les négociants en articles pornographiques soient aussi connus à mon bureau.

Agréez, monsieur, l'assurance de ma considération bien distinguée.

Le Directeur du Bureau Gouvernemental,

*Coll
R.*

A monsieur le Chef de la Police

Polismästaren

STOCKHOLM.

Ministère de la Justice

Direction Générale
de la Sécurité publique
et des Prisons.

Bruxelles, 14 juillet 1914
2, rue Ducale.

Inkom i Öfverståth. Ämbetet
för Polisärenden
den 17 JUL. 1914
Polismästaren.

N° 82 c/8

2 Annexe 0

Monsieur.

J'ai l'honneur de vous faire parvenir, à toutes fins utiles, le texte de la loi du 26 mai 1914, sur la répression de la Traite des blanches en Belgique.

Veuillez agréer, Monsieur, l'assurance de ma haute considération.

Le Directeur général
des prisons et de la Sécurité publique,

Lonne

Polismästaren,

Stockholm.

MINISTÈRE DE LA JUSTICE.

LOI

SUR LA

RÉPRESSION DE LA TRAITE DES BLANCHES.

ALBERT, Roi des Belges,

A tous présents et à venir, SALUT.

Les Chambres ont adopté et Nous sanctionnons ce qui suit :

Art. 1er. Les articles 379, 380, 381 et 382 du Code pénal sont remplacés par les dispositions suivantes :

« Art. 379. Quiconque aura attenté aux mœurs, en excitant, facilitant ou favorisant, pour satisfaire les passions d'autrui, la débauche, la corruption ou la prostitution d'un mineur de l'un ou de l'autre sexe, dont l'état de minorité lui était connu, sera puni d'un emprisonnement d'un an à cinq ans et d'une amende de 100 francs à 5,000 francs, si le mineur est âgé de plus de seize ans accomplis.

» Il sera puni de la réclusion si le mineur n'a pas atteint cet âge.

» La peine sera des travaux forcés de dix ans à quinze ans, si le mineur n'avait pas atteint l'âge de quatorze ans accomplis.

» Elle sera des travaux forcés de quinze ans à vingt ans, si l'enfant n'avait pas atteint l'âge de dix ans accomplis. »

« Art. 380. Quiconque aura attenté aux mœurs, en excitant, facilitant ou favorisant, pour satisfaire les passions d'autrui, la débauche, la corruption ou la prostitution d'un mineur de l'un ou de l'autre sexe, dont il ignorait l'état de minorité par sa négligence, sera puni d'un emprisonnement de trois mois à deux ans et d'une amende de 50 francs à 1,000 francs. »

« Art. 380bis. Quiconque, pour satisfaire les passions d'autrui, aura, par fraude ou à l'aide de violences, menaces, abus d'autorité ou tout

autre moyen de contrainte, embauché, entraîné ou détourné une femme ou une fille majeure en vue de la débauche, sera puni d'un emprisonnement d'un an à cinq ans et d'une amende de 100 francs à 5,000 francs.

» La tentative sera punie d'un emprisonnement de trois mois à trois ans et d'une amende de 50 francs à 5,000 francs. »

« Art. 580ter. Quiconque aura, par les mêmes moyens, retenu contre son gré, même pour cause de dettes contractées, une personne, même majeure, dans une maison de débauche, ou aura contraint une personne majeure à se livrer à la débauche, sera puni d'un emprisonnement d'un an à cinq ans et une amende de 100 francs à 5,000 francs. »

« Art. 581. Le minimum des peines portées par les articles précédents sera élevé conformément à l'article 266 :

» Si les coupables sont les ascendants de la personne envers laquelle le délit a été commis ;

» S'ils sont de la classe de ceux qui ont autorité sur elle ;

» S'ils sont ses instituteurs, ses serviteurs à gages ou les serviteurs des personnes ci-dessus désignées ;

» S'ils sont fonctionnaires publics ou ministres d'un culte. »

« Art. 582. Dans les cas prévus par le présent chapitre, les coupables seront, en outre, condamnés à l'interdiction des droits spécifiés aux nos 1, 3, 4 et 5 de l'article 51.

» Si l'infraction a été commise par le père ou la mère, le coupable sera, en outre, privé des droits et avantages à lui accordés sur la personne et les biens de l'enfant par le Code civil, livre Ier, titre IX, de la *Puissance paternelle*.

» Les coupables pourront, de plus, être placés sous la surveillance spéciale de la police, pendant cinq ans au moins et dix ans au plus. »

Art. 2. Le Belge qui aura commis hors du territoire du royaume une des infractions prévues par les articles 579, 580, 580bis, 580ter du Code pénal pourra, s'il est trouvé en Belgique, y être poursuivi, bien que l'autorité belge n'ait reçu aucune plainte ou avis officiel de l'autorité étrangère.

L'étranger coauteur ou complice de l'infraction pourra, s'il est trouvé en Belgique, y être poursuivi conjointement avec le Belge inculpé ou après la condamnation de celui-ci.

Art. 3. Le n° 18 de l'article 1er de la loi du 15 mars 1874 sur les extraditions est remplacé par la disposition suivante :

« Pour attentat aux mœurs en excitant, facilitant ou favorisant, pour satisfaire les passions d'autrui, la débauche, la corruption ou la prostitution d'un mineur de l'un ou de l'autre sexe ; embauchage, entraînement

ou détournement d'une femme ou fille majeure en vue de la débauche, lorsque le fait a été commis par fraude ou à l'aide de violences, menaces, abus d'autorité ou tout autre moyen de contrainte, pour satisfaire les passions d'autrui ; rétention contre son gré d'une personne dans une maison de débauche ou contrainte sur une personne majeure pour la débauche. »

Art. 4. L'intitulé du chapitre VI du livre II, titre VII du Code pénal, est modifié ainsi qu'il suit : « *De la corruption de la jeunesse et de la prostitution* ».

Promulguons la présente loi, ordonnons qu'elle soit revêtue du sceau de l'Etat et publiée par le *Moniteur*.

Donné à Laeken, le 26 mai 1914.

ALBERT.

Par le Roi :

Le Ministre de la justice,

H. CARTON DE WIART.

Scellé du sceau de l'Etat :

Le Ministre de la justice,

H. CARTON DE WIART.

Extrait du *Moniteur belge* du 10 juin 1914, n° 161.

Rijksbureau
tot
bestrijding van den Vrouwenhandel
en van den
Handel in Entuchtige Uitgaven.

L^a. R. B. N°. 3306.

Amsterdam, le 12 mai 1914.

Circulaire.

Aux Autorités Centrales
pour la Répression de la Traite des fem-
mes (Traite des Blanches) et de la cir-
culation des publications obscènes.

Par celle-ci j'ai l'honneur de vous
informer que, selon un Arrêté Royal du
1er mai est., je suis désigné comme Autorité
Centrale du Bureau Gouvernemental Néer-
landais à Amsterdam pour :

la Répression de la Traite des Femmes
et

de la circulation des publications obscènes,
selon les résolutions des Conférences Internati-
onales de Paris de 1902 et 1910.

Je vous prie de bien vouloir fixer votre
attention à ce changement et d'adresser vos
lettres désormais à l'adresse suivante :

„ Aan den Heer Directeur van het Rijksbureau
O. L. Achterburgwal 185
Amsterdam ”

adresse télégraphique :

„ Rijksbureau, Amsterdam. ”

En même temps je vous serai très reconnaissant, si vous voudriez avoir la bonté de m'informer de tout ce que vous avez déjà noté en vue de la pornographie, et je me recommande de nouveau pour tous les renseignements que vous pourrez me fournir avec portraits et signalements dactyloscopiques en vue de la traite des femmes.

En vous priant de bien vouloir accuser la réception de la présente et en vous assurant de ma coopération bienveillante, je vous prie, Monsieur, d'agréer l'assurance de ma considération très distinguée.

De Directeur van het Rijksbureau,
Th. M. Roest van Limburg.

Coll.
D. J. P.

In case of any further communication on this subject, please quote the following reference

No. 53.
Inkom i Öfverståth. Ambetet
för Polisärenden
den 23 AUG. 1913
Polismästaren.

CRIMINAL INVESTIGATION DEPARTMENT,
NEW SCOTLAND YARD,
LONDON, S.W.

28th July 1913.

From F. S. BULLOCK, Esq., C.I.E.,

*Assistant Commissioner of Police, and
Central Authority in England for the Repression of White Slave Traffic.*

To.....The Chief of Police,.....
Central Authority in Sweden for the
.....Repression of White Slave Traffic,

S T O C K H O L M .

Sir,

I have pleasure in forwarding, for your information,
a copy of my report, as Central Authority for Great Britain,
which has just been issued.

I am,

Sir,

E. S.

Your obedient servant,

F. S. Bullock

WHITE SLAVE TRAFFIC.

New Scotland Yard,
London, S.W.

12th June, 1913.

The official conference held in Paris on April 18th to May 4th, 1910, was the second International Conference on the White Slave Traffic.

It presented the terms of the existing convention which has been signed by the principal States and Governments of the civilised world, whereby the signatories are bound to co-operate with the object of repressing White Slave Traffic.

The following definition of the term "White Slave Traffic" is embodied in Articles 1 and 2 of the convention.

ARTICLE I.

"Whoever, in order to gratify the passions of another person, has procured, enticed, or led away, even with her consent a woman or girl under age, for immoral purposes shall be punished, notwithstanding that the various acts constituting the offence may have been committed in different countries."

ARTICLE II.

"Whoever, to gratify the passions of another person, has by fraud or by means of violence, threats, abuse of authority or any other method of compulsion, procured, enticed, or led away a woman or girl over age, for immoral purposes shall be punished, notwithstanding that the various acts constituting the offence may have been committed in different countries."

It is evident that these definitions do not quite satisfactorily indicate the precise meaning that is implied in the term "traffic," which signifies pecuniary advantage to the trafficker, and in America the term "commercialised vice" is more commonly used, but this is scarcely a happy expression except in so far as it includes prostitution of all kinds when practised for purposes of gain. It is perhaps difficult to find any concise term which represents exactly the double signification of procuration, and pecuniary advantage to the procurer which mark the essential features of the trade in women for immoral purposes, and it is, therefore, better to retain the well-understood term of White Slave Traffic.

It is well, however, to insist on these two features of the traffic, because there is a tendency, natural enough in this connection, to mix up the more prevalent and perhaps equally lamentable subject of prostitution, with White Slave Traffic. The special distinguishing mark is the procuration of girls for the gratification of the passions of others for the profit of the procurer, rather than the seduction of girls with the motive of gratifying personal lust and passion.

The Central Authority.

The international arrangement signed at Paris on May 18, 1904, was given effect to on 9th November, 1904, by the appointment of a Central Authority for dealing specially with the suppression of the White Slave Traffic in Great Britain, and his duties were defined as follows:—

1. To collect information generally about the White Slave Traffic, and to correspond direct with the authorities appointed in other States.
2. To have a watch kept at railway stations and ports on persons engaged in this traffic.
3. To communicate with the victims of the traffic, to arrange for the repatriation of those who desire to return to their own country, and to place them in suitable homes pending repatriation.
4. To keep under observation agencies which offer women and girls situations abroad.

A sum of £100 was provided in the Home Office vote to assist the Central Authority to provide for the expenses of repatriation of girls.

Since the date of this appointment, Congresses of the International Committees have been held in Paris in 1906, in Madrid in 1910 and in Brussels in 1912; and an official International Conference was held in Paris in May, 1910, at all of which the Central Authority for Great Britain has been present.

Before proceeding to report on the special points which have been proposed for consideration at the International Conference to be held in London in June and July, it seems desirable to place on record some of the special features of the question as they have presented themselves in Great Britain.

Duties of the Central Authority.

Though nominally the Central Authority is for Great Britain, it is obvious that in the absence of the co-ordination of the police forces of the country there can be but little real control or means of centralization of information in respect of the numerous ports, and cities, and railways, on such a subject as the procuration of women for purposes of traffic, but this view of the matter is modified to some extent by the fact that London is itself a sort of magnetic centre, which by its powerful attraction draws to it irresistibly the various agencies at work in this nefarious business, and therefore, localises it to a considerable extent.

No Central Authority, however, who is engaged in the work of the Metropolitan Police in London, could, with the means at his disposal in Great Britain, venture to exercise his functions with any hope of success except by securing the cordial co-operation, not only of the local Police Forces, but of the various philanthropic societies of the country, who are engaged in the work of protection and rescue of girls all over the country. The first and most important step was, therefore, to establish a good understanding with all such institutions with a view to obtaining information, and giving them every possible assistance.

Without such intimate and unreserved association of the police with the work of the National Vigilance Association, the Jewish Association for the Protection of Girls, the Travellers' Aid Association, and other societies whose object is to assist girls and young women, it would have been a hopeless task to attempt to discharge the duties prescribed, and it has, therefore, been the object of the Central Authority to establish this alliance, and give every confidence that it would be his desire to assist them in their endeavours. But this makes it the more difficult to give official statistical information of the work done. A reference must, therefore, be made to the reports of those societies.

It was realised at the outset that such steps as the watching of railway stations and ports of embarkation could not be effectively taken by the means at the disposal of the Central Authority, and it is doubtful whether such vigilance by police would have had the desired result, but the workers of the societies above-mentioned have cheerfully undertaken that duty, and have carried it out with considerable success, though it is impossible to claim complete supervision by this means of the numerous places in the country which require it.

Special Features in England.

Here it is necessary to call attention to the peculiarly difficult circumstances which attend the work of suppression of international traffic in Great Britain. We are not situated as countries on the European Continent are with definite territorial boundaries, with fixed lines of railway, and well-known ports of embarkation, but are surrounded by a seaboard with numerous important seaports all round it, communicating with Europe, America, India, and Africa; we have such important seaports as London, Liverpool, Glasgow, Bristol, Hull, with a large population, such direct routes as those of Dover, Folkestone, Newhaven, Harwich, Grimsby, Weymouth, Southampton, Plymouth, communicating by railway with centres of trade such as Manchester, Birmingham, Sheffield, etc., and a population engaged in all sorts of industry and commerce, where concealment and evasion are very simple operations.

It is necessary to emphasize this situation because the subjects for consideration include such questions as the protection of girls on emigrant ships, in the colonies and abroad, at post offices and theatrical performances, at public houses and refreshment bars, from the insidious invitations of newspaper advertisements, and employment agencies, in fact every walk of life, and by every device that the scientific developments of electricity and steam have placed at the disposal of the evildoer as well as that of the good citizen.

The protective agencies at the disposal of the Central Authority are practically non-existent in comparison with the forces against which he has to contend, and but for the voluntary work of numerous societies, it would be impossible to carry out the vigilance required at the various railway stations, ports, and places as is contemplated by the scheme of protection suggested by the international agreement.

The immediate purpose of the London Congress is to consider the international aspects of this question rather than the local or national features of it, but each signatory of the agreement has necessarily to present the special aspect of the case from an international point of view; that is, to show the extent and character of the traffic, not only

as it affects the women of the country itself, but as it affects the women of other countries.

For this purpose it is of the utmost importance to study the attitude of the people of each country towards the subject, and the opportunity thereby given to those who are concerned in the traffic of profiting by the treatment of women as an article of commercial activity.

State Regulation.

The reports called for from every International Committee and submitted to the Congress held in Madrid in 1910, established the fact that there was a consensus of opinion that the principal if not the only source of White Slave Traffic is to be found in the "State Regulation of Vice," as it is termed in England, or as it may perhaps be more fully described, the recognition by the State of prostitution as a necessity—an evil which perhaps cannot be suppressed but calls for control by registration and sanitary supervision. This system of registration appears to exist in some form or another in most countries except those under the British Government. It is not proposed to enter in this report into the merits or demerits of the question of State regulation. It suffices to say that since April 16th, 1886, in England no form of State regulation of prostitution has been sanctioned.

Regulation in England.

For a period of 20 years from 1866 to 1886, during which time the Contagious Diseases Acts of 1864 to 1869 were in force, a limited form of State regulation of prostitution in specified areas, in which naval and military forces were stationed, was in force, but the evils and abuses connected therewith led to a demand for the abolition of all State control, which culminated in the Royal Commission of 1870, and the Select Parliamentary Committee of 1871, and the final repeal of all the Acts in 1886. Since that year, no restrictions or supervision have been exercised over prostitutes from the point of view of health and sanitary precaution—they can only be proceeded against for offences against the laws of decency and order, for such offences as solicitation in the streets, or disorderly conduct; and similarly brothels can be dealt with for being disorderly houses on the complaint of local authorities.

The Position in England.

The position, therefore, in England is briefly that prostitutes are free to live and exercise their calling, subject only to the necessity of behaving themselves as orderly persons, giving no offence by their conduct to their neighbours; but the keeping of disorderly houses and brothels is expressly forbidden by the old Act of 1751, and the Criminal Law Amendment Act of 1885, and, therefore, under rulings that have become law, although no precise definition of the word "brothel" has been given, the residence of more than one prostitute in the same flat or tenement used for the purposes of prostitution is considered a brothel, whereas the residence of a single woman living by herself, and exercising her calling as a prostitute is not a brothel. It is therefore, very simple to state the position in England, the calling of a prostitute is only restricted by the laws of decency and order so long as it is exercised alone, but the association of more than one prostitute in the same tenement or building to which access is obtained by one door, may become liable to prosecution if it leads to disorderly conduct and is complained of by the neighbours.

Under these circumstances, the keeping of houses by a proprietor for his own profit for the residence of prostitutes to exercise their calling becomes an offence of a serious character.

The Atmosphere in England.

The absence of recognised brothels, regulated and supervised by Police, is a fact which must be kept in view in dealing with the White Slave Traffic problem in England. It is not sufficient to say merely that the laws which recognize them have been repealed, it must be added that the repeal of the laws was due to a very strong expression of public opinion on the subject, in fact, a revolt of society against a system which appeared to be based on the theory that prostitution was for men a necessity of life. This repeal, moreover, was the outcome of a widespread feeling of indignation that women should be subjected to the indignity and disgrace of being treated as chattels, as mere articles of commerce, and enquiries into the case of women, not only in England, but still more in certain Continental cities, where it was found that English girls were bought and sold, brought about such a revulsion of feeling that meetings were held all over the country and societies were formed for the protection of women, and eventually the attitude of the English people towards this subject led to the movement which finds its expression in the White Slave

Traffic campaign of to-day. England was in fact the first country to take steps towards the repression of the traffic, and the attitude and action of the English people is responsible in great measure for the legislation that has since been passed in other countries to deal with the evil. The repeal of the Contagious Diseases Acts was accompanied by the passing of the Criminal Law Amendment Act of 1885, which made the procurement of women for immoral purposes a punishable offence, and the expression of feeling then evinced and given effect to, is as strong now as it was then, as was proved by the strong support given to the measure recently passed to strengthen and amend the Act of 1885. We, therefore, live in an atmosphere charged with hostility towards the existence of the traffic in any shape or form, our laws are framed to combat it, our sentiments and ideas are inimical to any growth of a system which favours it, and if anything is wanting to prove this, it would be the reception of the Act recently passed in England which makes it an offence, punishable with flogging, to procure or attempt to procure a woman for immoral purposes. Corporal punishment has been almost eliminated from the list of punishments in force in England, and its re-imposition in the recent Act is a very strong indication of the attitude of the people towards the degrading offence for which it has now been sanctioned with general approval; it was deliberately proposed with the object of acting as a deterrent, and signs are not wanting that it has not failed in its effect. This is an indication of the sentiment of this country, and in the atmosphere, religious and moral, which pervades society, there is perhaps the strongest evidence that the traffic in women is not likely to flourish here. But in saying this, it would be rash to assume that it indicates that the people of this country are really more moral than those of any other neighbouring countries, because it may well be that in refusing to countenance immorality publicly, we are only conniving at clandestine and secret relations of the same character. Any comparisons of standards of morality between different countries are misleading and worthless without some test which applies equally to all, but the fact remains, that in England the work of combating the traffic is probably simpler than in those in which immorality is, under regulation, recognised as a social necessity. Owing to the prevailing hostility such regulation provokes, we have nothing to correspond to the "Police des mœurs," no department which takes cognizance of private conduct with a view to its control. In its place there is only public opinion, and the fear of the press, which brings the fierce light of condemnation upon those who fail to conform to the standard of public morality. The discussions consequent upon the introduction of recent legislation on the subject of White Slave Traffic had a curious result in England, for no sooner was the subject mentioned in the public prints than a remarkable manifestation of anxiety was exhibited in regard to the dangers run by women and girls in the streets of London, for which there was in fact no justification or foundation. All sorts of stories, sensational and wholly improbable were repeated from mouth to mouth, of sudden disappearances, abductions and attempts to entice and allure innocent girls, which on investigation proved to be absolutely without foundation, and are only mentioned now to show how sensitive the people of this country are to questions of this kind. With the passing of the Act, these stories and rumours have died a natural death.

But if the absence of regulation and tolerated houses in England may be assumed to make it an unfavourable market for the traffic, it must still be admitted that the freedom accorded to prostitution does permit a certain number of houses which are suspected to be brothels, owing to the residence therein, or use thereof, by women who are known to be prostitutes. These houses are, however, very rarely found to be under the control of a manager who derives profits from the earnings of his tenants, except to the extent of levying a high rent for the rooms occupied, and the conditions which are so objectionable in the tolerated houses which practically make slaves of the inmates, do not exist here. Every inmate is her own mistress, and can go in and out as she pleases. Even these suspected houses are diminishing in number, and statistics for the Metropolitan Police District, which are reliable, show that in ten years there has been a remarkable decrease in the number of suspected brothels, and this decrease has been a steady and progressive one. Curiously enough, the figures which give the number of persons convicted of living on the prostitution of women during the same period show an equally steady increase. It may be that the suppression of suspected brothels has led to an increase in the number of men who live on the prostitution of women, and that this is the direction in which White Slave Traffic is being carried on in this country.

Is England a Dépôt?

It has often been asserted that even if White Slave Traffic is not common in England in the form in which it is known in other countries where regulation of prostitution is in

force, still England is a sort of clearing house or depôt for the traffic. The reason assigned for this view is that the facilities offered by the various shipping companies and the ports of England make it a good starting point, and that traffickers have only to arrange to get their victims to England, and no obstacle is placed in their way if they wish to take girls out to South America or elsewhere. This is, of course, possible, but we have no reason to believe that it prevails to any great extent, and the strict watch kept at the ports of departure would lead to the contrary view. The real question which it is important in the interest of all countries concerned in the matter to answer is not, however, the one placed before the Madrid Conference, "What is the principal source of White Slave Traffic?" To this the unanimous answer given was that the State regulation of vice and tolerated houses was the principal source. That is no doubt a very important aspect of the case, and it is true that where State regulation exists and tolerated houses are found, there the White Slave Trafficker will find the best market for his merchandise. A far more important question is, "Why women and girls allow themselves, or are allowed to become an article of commerce?"—if we are to arrive at any satisfactory result. The answer to it is perhaps self-evident. It is because they think or hope to make money or to earn an easier livelihood by selling themselves than by working for low wages. It is the economic condition of many women which drives them to this sad condition, coupled with defective education, moral and religious. This appears to be the practical outcome of the searching enquiries made in the United States of America. Moral degradation such as is implied by the existence of White Slave Traffic in any country, is due to defective economic conditions, low wages, want of education, absence of religious teaching, loss of self-respect and self-restraint. This, if true, would lead to the conclusion that the victims of White Slave Traffic are most numerous from amongst the population of those countries in which the economic conditions are the lowest, where poverty is most noticeable and the struggle for life hardest. This is the aspect of the case which requires more investigation, and it would help to a correct conclusion if there were a State census of the inmates of tolerated houses showing the number of each nationality residing therein in countries where regulation prevails.

In this country there is practically no market afforded by brothels, and it is a very hazardous undertaking for a trafficker to deal in girls except for the foreign markets, and if such a transaction takes place in England, the man and his victims leave at once, taking the evidence of it with them, and making it almost impossible to punish the offender. If he returns with a view to a fresh transaction, it is very difficult to prove the previous one, and the chances of detection are very slight. But so far as experience has shown the number of cases of this kind is very few.

But it would not appear impossible to obtain a correct return from each country in which State regulation is in force, of the number and nationality of the inmates of tolerated or registered houses, and then to find out which country suffers most from the operations of the White Slave Trafficker.

Absence of Statistics.

The system in vogue in England prohibits any form of statistics. The practice of prostitution being unrestricted, we have no statistics which give us the number of prostitutes—their place of residence is not registered or known—and so long as they behave themselves in a decent and inoffensive manner, their manner of life is not self-evident. I have appended to this report a return of cases dealing with offences in the Metropolitan District committed by prostitutes, which throws, however, very little light on their number or condition.

If the figures which show the number of prostitutes convicted of offences against the laws of decency and order, such as solicitation in the streets, are examined, they are so insignificant as to give a very low percentage on the population of seven millions who reside in the Metropolitan Police District. It would be impossible to make any reliable computation of the total number of prostitutes from these figures, especially as they refer only to the poorest and lowest class of prostitutes. All that may be safely inferred is that the freedom and latitude accorded to this class under the system that prevails does not tend to any great amount of indecency or annoyance in the streets. If we look at the average number of convictions for procuration for the same period, it seems impossible to believe that the offence is so rare as it would appear from the figures; but the truth is probably to be found in the conclusion that legal evidence to establish guilt is very difficult to obtain, and that the victims are reluctant to come forward and incur the exposure of a public enquiry into their conduct. This, no doubt, is a difficulty which is being felt

in all countries which are interested in the suppression of the traffic, and may point to the conclusion that it is not so much a work for Police and Criminal Courts to deal with as is commonly supposed.

The foregoing observations lead up to the principal question addressed to the Central Authorities of the various countries which are adherents of the international agreement :

What is the actual extent of international White Slave Traffic ?

Extent of International Traffic.

It is a question which has for the last ten years constantly been under consideration, and it is a difficult one to answer. No individual or dogmatic opinion on the subject is likely to be accepted without much discussion, and discussion without indisputable facts is unfruitful. But there is little doubt that the various Police Authorities engaged in dealing with crime are in the best position to judge of the real extent of the traffic, and it has been our object to ascertain the opinion of the principal officers in different important places in England. Interrogatories addressed to the following Chiefs of the Police have elicited absolute unanimity of opinion. The Chiefs of Police in Liverpool, Manchester, Preston, Birkenhead, Glasgow, Hull, Southampton, Bristol, Birmingham, Cardiff, Swansea, Grimsby, Weymouth, Plymouth, Dover, Folkestone, Lewes, Chelmsford, &c., practically all the principal ports and cities in which suspicion of the traffic existed, have been addressed with a view to ascertaining their opinions, arrived at during the period of observation. The unanimous answer, without exception, is that there is no reason to believe that there is any organised system of trafficking in women, or any procuration for the foreign market. It is generally admitted that occasionally suspicious cases have come to light, which on investigation proved not to be cases of genuine trafficking. They usually prove to be cases in which girls whose moral character has been debased, who have practically been prostitutes for some time, have been persuaded to go abroad in the expectation of making more money, and have been consenting and willing parties to the arrangement. Such cases are almost always beyond hope of rescue. Interference by police is resisted and resented, and it is found that when attempts are made to warn the women, or induce them to give up their intentions, they invariably withhold the truth, and take the part of the men with whom they are associating.

This is, of course, the experience of police officers and tends to show one side of the picture. The reverse side is presented by the experience of voluntary workers of philanthropic societies for the protection of women. The statements made to these workers are usually very different from those made by the same women to the official policeman. The appeal for help by an innocent or frightened victim of a base and immoral man of low character is, of course, quite another aspect of the case. Many such cases which at first sight appear genuine cases of enticing away with a view to immorality, on enquiry prove to have another side to them. In these days of education and independence, many a girl, anxious to make her own living, but innocent of the world and its dangers, puts herself into the power of a man who cannot be called a trafficker in women, but may be, and often is, a man of immoral character, and the result may be easily imagined. His proposals to an innocent girl strike terror into her heart, and such a case in the hands of a rescue worker naturally assumes the aspect of trafficking, though it is in reality an isolated case of sordid temptation and weakness.

Some of the dangers incurred by young women in search of employment or means of subsistence might be easily illustrated.

Employment.

Employment as dancers and singers on the stage leading to engagements abroad, in distant countries on small salaries. Such cases are perhaps most common; the atmosphere of the music hall stage is too well known to need explanation—the girls who seek such employment are only too often frivolous and weak in character, and their health suffers and they get into difficulties. Their fate is often the saddest of all, for they begin by being attracted by the glamour of the stage in all innocence, and end in the lowest depths of vice.

Women who answer advertisements in newspapers for secretaries, typists, companions, governesses, or the numerous other employments connected with trade, are often quite innocent of the ways of the world, appear to be willing to accept the offer of any man to accompany him, without a suspicion of danger, to any quarter of the globe.

Such cases may lead to immoral proposals and disgrace, but they are not necessarily cases of trafficking.

Employment at bars, restaurants, tea rooms, and the like, frequently leads to the downfall of girls, but they are cases which have no relation to the White Slave Traffic, properly speaking.

To all such instances it has become the fashion to attach the stigma of White Slave Traffic ; but is it not reasonable to suppose that with the modern desire for independence and liberty of action which has become a characteristic of women, it is not only the man who is to blame for some of the deplorable consequences which follow in the search for a free and uncontrolled life ?

It would make this report too long to illustrate this by examples from actual cases, but it is notorious that the change that has come over the habits, thoughts, and employments of women has led them into dangers they little realize. But if this is true, and it is too palpable not to be admitted, it becomes evident that the police are not likely to cope with it by the application of police methods and the criminal law.

It is a far more important matter that moral and religious education and training should be provided to form the character of the men and women of the day. The weakening of religious beliefs and convictions, and the tendency to laxity of thought is a far more important factor in the problem than is usually understood, and the total absence of any conscientious objection to immorality in the majority of cases which come to notice is a disquieting and serious feature.

The want of any evidence of organised traffic, coupled with the undoubted impression that immorality is very common among all classes, gives cause for grave consideration as to the lines to be followed.

Results of work done.

Pursuing the interrogatories as to the progress made and the methods employed to cope with the evil, and the demand for suggestions as to future action, it is not difficult to show that the activity of the police, in conjunction with private enterprise, in suppressing traffic, has resulted most beneficially in making traffickers very careful against breaking the law relating to procurement.

The cases which come to the knowledge of the police specially deputed to discover them are fewer in number, and the character of the traffic has completely changed, for it cannot be doubted that 25 years ago there was a traffic in English girls for Continental brothels, whereas we have no reason whatever to believe that this is now the case. What is now found is that women are in the habit of keeping men, who have no other visible means of subsistence, by the money they make from the proceeds of their prostitution. This depraved and base class of man represents the White Slave Trafficker of to-day. It is difficult to fathom the exact reason for this abnormal and degrading association between the man and the prostitute, but no doubt it is partly due to the necessity of finding a friend of the male sex in her outcast and *déclassé* condition of life to help her in difficulties, which drives the prostitute to support these male pests of a demoralized society.

However this may be, the conclusion to which we are driven is that the extent and form of the White Slave Traffic to-day in this country is to be measured by the number of these bullies or companions of the fallen prostitutes of the streets. The suppression of these parasites of the prostitute is the object of the recent legislation in England, because they, no doubt, are instrumental in promoting such transactions as take place in the nature of White Slave Traffic, and they most certainly are responsible for many cases of demoralization and downfall among young girls. They exist in some form or another in all countries, but their actions vary according to the systems in vogue in different places. If brothels existed in England similar to the tolerated houses of countries where regulation is in force, they would, no doubt, find their occupation in procuring girls for them ; but in England their object is to make money for themselves by following prostitutes and living on their earnings, and, no doubt, these men if opportunity offers increase their profits by dealings with those of their class who come here to cater for their clients abroad, where brothels are regulated. Such transactions are suspected to be most numerous in the east end of London, where there is a large population of aliens, chiefly Jews from Russia and Poland, which is constantly being augmented by immigration, and changing owing to emigration. This shifting community of aliens, many of whom do not speak English, come and go constantly, and they form a difficult community to deal with. They land in families or singly and try their fortunes in this country, arriving with very slender resources, with religious and moral convictions somewhat different from those of this country, and with practically nothing in common with the English ; and it cannot be denied that they furnish the majority of these cases of trafficking which have obtained for London the

unenviable reputation of a depôt for the traffic. They are induced to pass on from England to America in the hope of finding work and employment, and in this struggle for life they pass through a dangerous phase which frequently leads to their ruin and degradation. Their ultimate fate is best known in those countries to which they drift in large numbers—they leave England, having perhaps acquired a taste for the pleasures of a life in which luxuries are costly and alluring, and if they yield to the temptations of vice, it is not difficult to understand the reason of their fall, but they rarely have friends in England who can help them or bring their condition to the notice of the Authorities. Aliens speaking a language totally foreign to those among whom they are cast, they leave this country with scarcely a trace behind them, and how they may contribute to the story of White Slave Traffic in America we cannot judge and never know, but their fate ought not in common fairness to be attributed to this country.

At the same time, admitting these possibilities, it is only fair to say that there is no special reason for believing that there is any organised trade or traffic of this kind in England. It is a subject which is closely allied with the question of emigration, and the dangers to which women are exposed on emigrant vessels. Efforts have been made to obtain reliable information on this point, but it is difficult to ascertain the treatment of passengers who do not return to the country from which they depart. It is believed that on the principal English Steamship Companies both at ports of departure and on board ship precautions are taken to prevent women from being molested or interfered with, and on the whole they are well looked after and protected while on board, but beyond this it is difficult to give an opinion; it is a question which can be answered best by the authorities at the ports of destination. The risks run are probably greater when they land in a strange country, than in the confined conditions which prevail while they are in transit. So far as is known, the Shipping Companies are well aware of their responsibilities, and endeavour to protect all single women as far as possible from the attentions of men of an undesirable character, and officially no information is available to their detriment.

Repatriation.

Closely allied with the question of these alien wayfarers, is the important one of repatriation of foreign prostitutes. This has been raised by questions 4 and 5 on the programme of the Congress, and so far as our own procedure in this country is concerned, it may be briefly stated :—

1. Those prostitutes who are convicted of offences against the laws of decency and order are liable to be expelled from this country under the Aliens Act, 1905.
2. Foreign prostitutes who appeal for help to return home can invariably obtain it either through official or private agencies.

But in certain other cases in which victims of the traffic have to be repatriated a simplification of the procedure prior to their repatriation is desired, in order to avoid the delay entailed by the provisions of the international agreement. These provisions are such that an agreement has to be arrived at between the Government of the country of origin of the foreign prostitute and the authority dealing with the case, as to identity of birth, parentage, etc., which may lead to long and unnecessary delay, and it is suggested that once the necessity for repatriation is decided upon, the Consular authorities should be empowered to deal with the case, and be placed in a position to pay the authorised share of expenses under the agreement. This is simply a question of procedure and not of principle, intended to expedite repatriation and save unnecessary expense, and is important. All that is really required is for each country to authorise their Consuls to deal with cases of repatriation in conjunction with the authorities of the country in which foreign prostitutes or foreign victims of the traffic may be found in circumstances necessitating their repatriation, with a view to avoiding unnecessary delay and expense.

In connection with the disquieting suspicion that establishments for various processes, such as manicure, massage, electric and other baths, are often notorious for immoral acts, and are practically places where prostitution is practised, it is believed that in other countries this is a commonly known and recognised evil. It is, of course, difficult to deal with such a matter by law in such a way as to make it effective. But it is worth consideration whether such places should not be registered or brought under the provisions of the Shops Act so as to make them liable to inspection at any time by Municipal Authorities. It seems impossible to deal with them in any other way, and their immunity from supervision makes them a serious source of evil.

Age of consent.

In connection with these is also the much discussed question of the age of consent. If protection is to be afforded to girls on account of their age, the provisions of the law in England seem if anything to err on the side of leniency towards the offender, in that the age of 16, low as it is, does not protect a girl who happens to look older. The experience of those engaged in rescue work, strongly inclines them to the belief that up to the age of 18 girls require the protection of the law. In spite of appearances, girls up to this age are ignorant and incapable of appreciating the consequences of their acts until it is too late, and if protection is to be effectual and real their consent, if consent can ever really be proved, ought not to avail to shield the culprit who takes advantage of them to their ruin. This is no doubt a point on which opinions may differ widely, but it requires careful consideration, and the present condition of the law under which a girl of less than 16 who looks older than her age may be ruined for life by a miscreant who gets off on the defence that he was deceived by her appearance, is far from satisfactory; and still more damaging criticism has been made against the law relating to indecent assaults on young persons, which provides that a conviction cannot be sustained if the consent of a young person over the age of 13 is obtained. This appears to many to be a provision of very doubtful expediency.

The practical steps taken in England in pursuance of the International Agreement for the suppression of White Slave Traffic may be summarised as follows:—

1. The notification of all Police Forces in the United Kingdom of the appointment of a Central Authority, with a view to the communication of any information bearing on the subject, and the necessity for careful vigilance to prevent the traffic.
2. The watching of railway stations and ports, with a view to detection of offences, both by Police and private societies through their workers.
3. The provision in London of a home to which women and girls who may be found by the Police, or who seek the assistance of the Police in circumstances which necessitate their protection, may be brought for shelter prior to repatriation or return to their homes.
4. The formation of a special branch of Police Officers to enquire into cases of traffic and to collect information on the subject.

Legislative Measures.

1. London County Council (General Powers) Act, 1910. (Affording control over the Employment Agencies in the County of London, especially theatrical and music hall agencies.)
2. The Children Act, 1908.
3. The Criminal Law Amendment Act, 1912.

It is desirable to call attention to the fact that great danger is incurred by girls and women who answer advertisements in newspapers offering employment on the stage or elsewhere, and make appointments to meet the advertisers to discuss the terms of engagement. This method of enticing women is now very common, and is employed by men and women who thus avoid the inconvenience of conforming to the regulations in force for employment agencies, and gain opportunities of influencing innocent and often foolish girls to their ruin. It is a simple evasion of the laws relating to agencies which is very difficult to deal with, because in the present day the desire for independence among women is increasing, and they are eager to embrace any employment which gives them freedom and means of making a living.

A very dangerous form of such advertisements is employed by the establishments above alluded to, for massage, manicure, and baths. A girl who agrees to take up an engagement as a manicurist or masseuse may very easily find herself in a situation of a very compromising character. It would be very useful if such advertisements in newspapers could be legally stopped; but failing this, a supervision of the establishments by inspectors is absolutely necessary. The number of notices which are paraded in the streets openly, giving the names of women who keep these establishments, is not only a disquieting fact, but the cause of much annoyance to the medical profession, as the processes are not infrequently recommended as being under their patronage. Some of these places are well known to be conducted as a mere cloak for immorality and vice of a degrading kind; they present an evil which must be faced and put an end to, and special legislation is required for this purpose.

The engagement of young children as dancers for the music hall stage abroad is also a matter for serious attention. We have in the Children Act a sufficient guarantee of protection for children so employed in England, but at present there is nothing to prevent a troupe of children less than 16 years of age being taken abroad and placed in circumstances of great danger to their moral well-being. A bill dealing with this subject has been prepared, and it is hoped that it will not be long before it becomes law. If, in addition, those sections of the Criminal Law Amendment Act which relate to the age of consent can be strengthened as already suggested, there will be good reason to hope that many sad cases of demoralisation may be prevented.

It is not generally realised how difficult it is for the Courts to deal adequately with such cases of children and young girls, owing to a necessarily strict adherence to the rules of evidence. A broader interpretation of these rules is much to be desired, when it is remembered that young children and innocent girls are at best but timid witnesses on subjects of such a delicate character as those that arise in these cases of debauchery and degradation. Corroboration, of course, is a most necessary condition of proof, but the corroboration of an eye-witness is practically impossible in most such cases, and, therefore, it is necessary that circumstantial evidence of all kinds should be carefully considered and given due weight to on broad and just lines.

It is a matter of satisfaction in the history of the past few years that there is a complete absence of suspicion that evil doers and offenders against the laws which deal with the offences of the nature of procuration and debauchery obtain any sympathy from the Police or the public, and the ready and sympathetic assistance of Police, which is always at hand to assist the victims of this miserable traffic, is most re-assuring.

Charges of bribery and inattention are conspicuous by their absence, and the confidence of the public in the Police is shown by constant appeal to them for help and protection.

It has been thought that a brief summary of the various laws and enactments which deal with offences relating to prostitutes, brothels and procuration, may, with advantage, be appended to this Report, for the benefit of those to whom they may not be easily accessible.

F. S. BULLOCK,
Central Authority for Great Britain.

APPENDIX.

I.

Statement as to the law within England and Wales relating to:—

1. Procuration of females.
2. Defilement of females.
3. Abduction of females.
4. Prostitution.
5. Brothel-keeping.
6. Living on the earnings of Prostitution.

1. PROCURATION OF FEMALES;

Criminal Law Amendment Act, 1885, Section 2, as amended by the Criminal Law Amendment Act, 1912.

Any person who—

- (1.) Procures or attempts to procure any girl or woman under 21 years of age, not being a common prostitute or of known immoral character, to have unlawful carnal connection within or without the King's dominions with any other person.
- (2.) Procures or attempts to procure any woman or girl, either within or without the King's dominions, to become a prostitute.
- (3.) Procures or attempts to procure any woman or girl to leave the United Kingdom with intent that she may become an inmate of, or frequent a brothel elsewhere.
- (4.) Procures or attempts to procure any woman or girl to leave her usual place of abode in the United Kingdom (such place not being a brothel) with intent that she may for purposes of prostitution become an inmate of, or frequent, a brothel within or without the King's dominions; is guilty of a misdemeanour.

A constable may take into custody without a warrant any person whom he shall have good cause to suspect of having committed, or of attempting to commit, any of the above offences.

Any male person who is convicted of either of the above offences may be sentenced to two years' imprisonment, or at the discretion of the Court, and in addition to any term of imprisonment awarded in respect of the said offence, be sentenced to be whipped.

Sec. 3. Any person who—

- (1.) By threats or intimidation procures or attempts to procure any woman or girl to have any unlawful carnal connection, either within or without the King's dominions; or
- (2.) By false pretences or false representations procures any woman or girl, not being a common prostitute or of known immoral character, to have any unlawful carnal connection either within or without the King's dominions; or
- (3.) Applies, administers to, or causes to be taken by any woman or girl any drug, matter, or thing, with intent to stupefy or overpower so as thereby to enable any person to have unlawful carnal connection with such woman or girl, is guilty of a misdemeanour, and liable to two years' imprisonment.

No person may be convicted of offences under Sections 2 or 3 upon the evidence of one witness only, unless such witness is corroborated in some material particular by evidence implicating the accused.

2. DEFILEMENT OF FEMALES.

Criminal Law Amendment Act, 1885.

Sec. 4. Any person who—

Unlawfully and carnally knows any girl under the age of 13 years is guilty of felony, and liable to penal servitude for life.

Attempts to have unlawful carnal knowledge of any girl under the age of 13 years is guilty of a misdemeanour, and liable to two years' imprisonment. If the age of the offender does not exceed 16 years, whipping may be substituted for imprisonment.

Sec. 5. Any person who—

- (1.) Unlawfully and carnally knows or attempts to have unlawful carnal knowledge of any girl being of or above the age of 13 years and under the age of 16 years; or
- (2.) Unlawfully and carnally knows or attempts to have unlawful carnal knowledge of any female idiot or imbecile woman or girl, under circumstances which do not amount to rape, but which prove that the offender knew at the time of the commission of the offence that the woman or girl was an idiot or imbecile, is guilty of a misdemeanour, and liable to two years' imprisonment.

It is sufficient defence to any charge under sub-section 1 if it is made to appear to the Court or jury before whom the charge is brought that the person so charged had reasonable cause to believe the girl was of or above the age of 16 years.

No prosecution shall be commenced for an offence under sub-section 1 more than six months after the commission of the offence.

Persons indicted under section 4 for felony may be convicted for the misdemeanour of indecent assault, or for the misdemeanours under sections 3, 4, or 5.

By section 2 of the Criminal Law Amendment Act, 1880, it is no defence to a charge or indictment for an indecent assault on a young person under the age of 13 to prove that he or she consented to the act of indecency. It has been held that a conviction for an indecent assault cannot be sustained where there has been assent to the act, except upon a young person under the age of 13.

Sec. 6.

Any person who, being the owner or occupier of any premises, or having, or acting or assisting in, the management or control thereof—

induces or knowingly suffers any girl as is in this section mentioned to resort to or be in or upon such premises for the purpose of being unlawfully and carnally known by any man, whether such carnal knowledge is intended to be with any particular man or generally,

(1) shall, if such girl is under the age of 13 years, be guilty of felony, and be liable to penal servitude for life, and

(2) if such girl is of or above the age of 13 and under the age of 16 years, shall be guilty of a misdemeanour, and be liable to two years' imprisonment.

It is a sufficient defence to any charge under this section if it is made to appear to the Court or jury before whom the charge is brought that the person so charged had reasonable cause to believe the girl was of or above the age of 16 years.

Offences against the Person Act, 1861.

Sec. 48.

Whosoever is convicted of the crime of rape is guilty of felony, and liable to penal servitude for life.

3. ABDUCTION OF FEMALES.

Criminal Law Amendment Act, 1885.

Sec. 7. Any person who—

With intent that any unmarried girl under the age of 18 years should be unlawfully and carnally known by any man, whether such carnal knowledge is intended to be with any particular man, or generally—

takes or causes to be taken such girl out of the possession and against the will of her father or mother, or any other person having the lawful care or charge of her, is guilty of a misdemeanour, and liable to two years' imprisonment.

It is a sufficient defence to any charge under this section if it is made to appear to the Court or jury that the person so charged had reasonable cause to believe that the girl was of or above the age of 18 years.

Sec. 8.

Any person who detains any woman or girl against her will—

(1.) In or upon any premises with intent that she may be unlawfully and carnally known by any man, whether any particular man, or generally, or

(2.) In any brothel, is guilty of a misdemeanour, and liable to two years' imprisonment.

Where a woman or a girl is in or upon any premises for the purpose of having any unlawful carnal connection, or is in any brothel, a person is deemed to detain such woman or girl in or upon such premises or in such brothel, if, with intent to compel or induce her to remain in or upon such premises or in such brothel, such person withholds from such woman or girl any wearing apparel or other property belonging to her, or, where wearing apparel has been lent or otherwise supplied to such woman or girl by or by the direction of such person, such person threatens such woman or girl with legal proceedings if she takes away with her the apparel so lent or supplied.

No legal proceedings, whether civil or criminal, shall be taken against any such woman or girl for taking away or being found in possession of any such wearing apparel as was necessary to enable her to leave such premises or brothel.

Sec. 10.

If it appears to any justice of the peace, on information made before him on oath by any parent, relative, or guardian of any woman or girl, or any other person who, in the opinion of the justice, is *bonâ fide* acting in the interest of any woman or girl, that there is reasonable cause to suspect that such woman or girl is unlawfully detained for immoral purposes by any person in any place within the jurisdiction of such justice, such justice may issue a warrant authorising any person named therein to search for, and, when found, to take to and detain in a place of safety such woman or girl until she can be brought before a justice of the peace; and the justice of the peace before whom such woman or girl is brought may cause her to be delivered up to her parents or guardians, or otherwise dealt with as circumstances may permit and require.

The justice of the peace issuing such warrant may, by the same or any other warrant, cause any person accused of so unlawfully detaining such woman or girl to be apprehended and brought before a justice, and proceedings to be taken for punishing such person according to law.

A woman or girl shall be deemed to be unlawfully detained for immoral purposes if she is so detained for the purpose of being unlawfully and carnally known by any man, whether any particular man or generally, and—

(a) Either is under the age of 16 years; or

(b) If of or over the age of 16 years, and under the age of 18 years, is so detained against her will, or against the will of her father or mother or of any other person having the lawful care or charge of her; or

(c) If of or above the age of 18 years is so detained against her will.

Any person authorised by warrant under this section to search for any woman or girl so detained as aforesaid may enter (if need be by force) any house, building, or other place specified in such warrant, and may remove such woman or girl therefrom.

Offences against the Person Act, 1861.

Sec. 53.

Whoever, from motives of lucre, takes away or detains against her will any woman having interest in property, with intent to marry or carnally know her, or to cause her to be married or carnally known by any other person, and

Whoever shall fraudulently allure, take away or detain any woman having interest in property, being under the age of 21 years, out of the possession and against the will of her father and mother, or of any other person having the lawful care or charge of her, with intent to marry or carnally know her, or to cause her to be married or carnally known by any other person, is guilty of felony, and liable to 14 years' penal servitude, the offender being incapable of taking any of her property.

Sec. 54.

Whoever by force takes away, or detains against her will any woman of any age, with intent to marry or carnally know her, or to cause her to be married or carnally known by any other person, is guilty of felony, and liable to 14 years' penal servitude.

Sec. 55.

Whoever takes or causes to be taken any unmarried girl, being under the age of 16 years, out of the possession and against the will of her father or mother, or of any other person having the lawful care or charge of her, is guilty of misdemeanor, and liable to two years' imprisonment.

The foregoing Acts relating to procuration, defilement and abduction, apply throughout England and Wales.

4. PROSTITUTION.

1. *Within the Metropolitan Police District.*

i. Metropolitan Police Act, 1839, sec. 54 (11).—

Every common prostitute or nightwalker loitering or being in any thoroughfare or public place for the purpose of prostitution or solicitation to the annoyance of the inhabitants or passengers, may be taken into custody without warrant by a constable and is liable to a penalty of 40s.

ii. Metropolitan Police Act, 1839, sec. 54 (13).—

Every person who uses any threatening, abusive, or insulting words or behaviour with intent to provoke a breach of the peace, or whereby a breach of the peace may be occasioned, may be taken into custody without warrant by a constable, and is liable to a penalty of 40s.

iii. Vagrancy Act, 1824, sec. 3.—

Every common prostitute wandering in the public streets or public highways, or in any place of public resort, and behaving in a riotous or indecent manner, may be taken into custody without warrant by any person, and shall be deemed an idle and disorderly person, and on her own confession, or the evidence on oath of one or more credible witnesses, may be committed to hard labour for not exceeding one calendar month.

iv. Vagrancy Act, 1824, sec. 4.—

Every person committing the offence under iii., after having been convicted as an idle and disorderly person, shall be deemed a rogue and vagabond and is liable to three months' imprisonment with hard labour.

v. Vagrancy Act, 1824, sec. 5.—

Every person committing the offence under iii. which subjects her to be dealt with as a rogue and vagabond, such person having been at some former time adjudged so to be, and duly convicted thereof, shall be deemed an incorrigible rogue, and may be committed to remain in prison till the next quarter sessions when a sentence of twelve months' imprisonment may be imposed.

vi. Parks Regulation Act, 1872, secs. 5 and 8, and Regulation 14 of the 1st Schedule thereto.—

Any police constable or any park-keeper in uniform may take into custody without warrant any offender, who, within his view, in a Royal Park commits *inter alia* any act in violation of public decency, provided that the name or residence of such offender is unknown to, and cannot be ascertained by, such constable or park-keeper. Penalty, £5.

vii. Children Act, 1908, sec. 17, as amended by the Children Act Amendment Act, 1910.—

Any person having the custody, charge, or care of a girl under 16 years, causing or encouraging the seduction, prostitution, or unlawful carnal knowledge of that girl is guilty of a misdemeanour, and is liable to two years' imprisonment.

A person is deemed to have caused the seduction or prostitution or unlawful carnal knowledge (as the case may be) of a girl who has been seduced or become a prostitute, or been unlawfully carnally known if he has knowingly allowed the girl to consort with, or to enter or continue in the employment of, any prostitute or person of known immoral character.

Any constable may take into custody, without warrant, any person who within his view commits the above offence where the name and residence of such person are unknown to, and cannot be ascertained by him. In other cases, proceedings may only be taken by summons, unless the circumstances are such as to justify a warrant in the first instance.

viii. Children Act, 1908, sec. 18.—

Where it is shown to the satisfaction of a Court of summary jurisdiction, on the complaint of any person, that a girl under 16 years is, with the knowledge of her parent or guardian, exposed to the risk of seduction, prostitution, or of being unlawfully carnally known, or living a life of prostitution, the Court may adjudge her parent or guardian to enter into a recognizance to exercise due care and supervision in respect of the girl.

ix. Children Act, 1908, sec. 58 (1) :—

Any person (including police) may bring before a Petty Sessional Court any person apparently under the age of 14 years who is lodging or residing in a house or the part of a house used by any prostitute for the purposes of prostitution, or is otherwise living in circumstances calculated to cause, encourage, or favour the seduction or prostitution of the child, and the Court before which the person is brought, if satisfied on enquiry of that fact, and that it is expedient so to deal with the child, may order the child to be sent to a certified industrial school.

x. Bye-law made by the Secretary of State for War, under the provisions of the Military Land Acts, 1892 to 1903 :—

It shall not be lawful for any nightwalker or common prostitute to locate herself in, or trespass on, or resort to the War Department land in the Woolwich District for the purpose of prostitution.

The War Department land to which the foregoing bye-laws apply is situated at Woolwich (including the R.A. Barracks); Royal Military Repository; Rotunda; Greenhill Schools; Grand Depot A.S.C., R.E., Cambridge; Red Barracks; Shrapnel Barracks; Woolwich Common; Charlton Common; Kidbrooke Common; Eltham Common.

The Military Lands Act, 1892, sec. 17 (2), provides that :—

If any person commits an offence against any bye-law under this Act, he shall be liable to a fine of five pounds, and may be removed by any constable or officer authorised in manner provided by the bye-law from the area, whether land or water, to which the bye-law applies, and taken into custody without warrant, and brought before a Court of Summary Jurisdiction to be dealt with according to law.

xi. Bye-laws as to Indecency :—

Bye-laws have been made by most of the County and Borough Councils within the Metropolitan Police District, making it an offence to commit an act of indecency in any public place.

xii. Metropolitan Police Act, 1839, sec. 44 :—

Any keeper of a shop, room, or place of public resort, wherein provisions, liquors, or refreshments are sold or consumed, who shall knowingly permit or suffer prostitutes or persons of notoriously bad character to meet together and remain therein is liable to a penalty of £5.

xiii. Refreshment House Act, 1860, sec. 32 :—

Every person licensed to keep a refreshment house who shall knowingly suffer prostitutes to assemble at or continue in or upon his premises is liable to a penalty of 40s. for the first offence; £5 for the second offence, and £20 for every subsequent offence, or to forfeiture of licence.

xiv. Licensing Consolidation Act, 1910, sec. 76 :—

The holder of a Justices' licence must not knowingly permit his premises to be the habitual resort or place of meeting of reputed prostitutes, whether the object of their so resorting or meeting is or is not prostitution; but this does not prevent him allowing any such persons to remain on his premises for the purpose of obtaining reasonable refreshment for such time as is necessary for the purpose. Penalty of £10 for first offence, and £20 for any subsequent offence.

II. *Beyond the Metropolitan Police District.*

i. The provisions of Sections 3, 4 and 5 of the Vagrancy Act, 1824; Sections 17, 18 and 58 (1) of the Children Act, 1908; Section 17 (2) of the Military Lands Act, 1892; Section 32 of the Refreshment House Act, 1860, and Section 76 of the Licensing Consolidation Act, 1910, see iii. to v., vii. to x., and xiii. and xiv. above.

ii. Town Police Clauses Act, 1847, Section 28, clause 16 :—

Every common prostitute or nightwalker loitering and importuning passengers for the purpose of prostitution may be taken into custody without warrant by a constable, and is liable to a penalty of 40s. or 14 days' imprisonment.

This Act applies to all Boroughs and Urban Districts (Public Health Act, 1875, Section 171).

iii. Public Health Acts Amendment Act, 1907 :—

Provides *inter alia* that any place of public resort or recreation ground belonging to, or under the control of the Local Authority, and any unfenced ground adjoining or abutting upon any street in an urban district, shall for the purpose of the Vagrancy Act, 1824, and of any Act for the time being in force altering or amending the same, be deemed to be an open and public place, and shall be deemed to be a street for the purpose of so much of Section 28 of the Town Police Clauses Act, 1847, as relates to the offence set out under ii.

The provisions are put in force in urban districts by an Order of the Secretary of State.

iv. The Universities Act, 1825 :—

The Chancellor or Vice-Chancellor of the University of Oxford may appoint Constables (known as Proctors) with powers *inter alia* to apprehend every common prostitute and nightwalker found wandering in any public walk, street or highway, and not giving a satisfactory account of herself, such women to be deemed idle and disorderly persons within the meaning of the Vagrancy Act, 1824.

5. BROTHELS.—(*Within and beyond the Metropolitan Police District.*)

i. The keeping of any disorderly house and place of resort of an improper kind is a nuisance at common law, and every bawdy house is necessarily a disorderly house (1 Burns, J.P., 30th edition, 1394-5).

ii. Disorderly Houses Act, 1751 :—

Section 5. Provides that to encourage prosecutions against persons keeping bawdy houses, any two inhabitants of any parish or place, paying scot and bearing lot therein, do give notice in writing to any constable of such parish or place of any person keeping a bawdy house, the constable so receiving such notice, shall forthwith go with such inhabitant to a justice, and shall, upon such inhabitant making oath before such justice that they do believe the contents of such notice to be true, and entering into a recognizance to give or produce material evidence, and to prosecute such person at the next quarter sessions. If the person is convicted the overseers of the poor must pay £10 to each such inhabitant.

A copy of the notice has to be given also to the overseers of the poor, and if they do not prosecute, the constable must do so. (Section 7, Disorderly Houses Act, 1818).

Section 6.

Provided always, that upon such Constable entering into such recognizance to prosecute, the justices shall forthwith make out his warrant to bring the person so accused of keeping a bawdy house, before him, and shall bind him or her over to appear at such quarter sessions or assizes, there to answer to such bill of indictment as shall be found against him or her for such offence.

Section 7.

Provided also, that in case such Constable neglect or refuse, upon such notice, to go before any justice, or to enter into such recognizance, or be wilfully negligent in carrying on the said prosecution, he shall for every such offence forfeit the sum of £20 to each of such inhabitants so giving notice as aforesaid.

This Act extends only to the Cities of London and Westminster, or within 20 miles thereof.

iii. Criminal Law Amendment Act, 1885, as amended by the Criminal Law Amendment Act, 1912.

Section 13. Any person who

- (1) keeps, or manages, or acts, or assists in the management of a brothel, or
- (2) being the tenant, lessee, occupier, or person in charge of any premises, knowingly permits such premises or any part thereof to be used as a brothel, or for the purposes of habitual prostitution, or
- (3) being the lessor or landlord of any premises or the agent of such lessor or landlord, lets the same or any part thereof with the knowledge that such premises or some part thereof are or is to be used as a brothel, or is wilfully a party to the continued use of such premises or any part thereof as a brothel is liable to a penalty of £20, or three months' imprisonment, on a second conviction to a penalty of £40 or four months' imprisonment, and for a third or subsequent offence is liable to a fine of £100, or to 12 months' imprisonment, and in addition may be required to enter into a recognizance with or without sureties to be of good behaviour for any period not exceeding twelve months, and, in default of entering into such recognizance may be imprisoned for a further period of three months.

The enactments for encouraging prosecutions of disorderly houses contained in Sections 5, 6, and 7 of the Disorderly Houses Act, 1751, as amended by Section 7 of the Disorderly Houses Act, 1818, apply with the necessary modifications to prosecutions under this section.

No sworn information under Section 2 of the Summary Jurisdiction Act, 1848, is required before the issue of the warrant.

iv. Criminal Law Amendment Act, 1912 :—

Section 5.

- (1.) Upon conviction of the tenant, lessee, or occupier of any premises of knowingly permitting the premises, or any part thereof, to be used as a brothel, the landlord or lessor is entitled to require the person so convicted to assign the lease or other contract under which the premises are held by him to some person approved by the landlord or lessor, which approval is not to be unreasonably withheld, and in the event of the person so convicted failing within three months to assign the lease or contract, the landlord or lessor is entitled to determine the lease or other contract, but without prejudice to the rights or remedies of any party to such lease or contract accrued before the date of such determination. If the landlord or lessor should so determine the lease or other contract of tenancy, the court which has convicted the tenant, lessee, or occupier has power to make a summary order for delivery of possession to the landlord or lessor.
- (2.) If the landlord or lessor after such conviction has been brought to his notice fails to exercise his rights, and subsequently during the subsistence of the lease or contract any such offence is again committed in respect of the premises, the landlord or lessor shall be deemed to have knowingly aided or abetted the commission of that offence, unless he proves that he had taken all reasonable steps to prevent the recurrence of the offence.
- (3.) Where a landlord or lessor determines a lease or other contract and subsequently grants another lease or enters into another contract of tenancy to, with, or for the benefit of the same person without causing to be inserted in such lease or contract all reasonable provisions for the prevention of a recurrence of any such offence as aforesaid, he shall be deemed to have failed to exercise his rights under the foregoing provisions of this section, and any such offence as aforesaid committed during the subsistence of the subsequent lease or contract shall be deemed to have been committed during the subsistence of the previous lease or contract.

The occupier of a house received visits by day and night from men for the purpose of fornication with her. No other woman lived in the house or frequented it for any such purpose. This was held not to constitute "keeping a brothel" within sub-section (1) of Section 13 of the Criminal Law Amendment Act, 1885. *Singleton v. Ellison*, 1895, 1 Q.B. 607.

A house was divided into 18 self-contained flats. Among the tenants of these were 12 prostitutes who were in the habit of bringing in men. There was no evidence as to other tenants, nor as to whether each woman used only her own flat for prostitution. Each woman had a key for her own flat, but none for the street door. This was in charge of a porter and was shut at midnight. The porter was in the habit of admitting the men and women between 12 and 2 a.m. He let the men out during those hours, and received tips for his trouble. Held, that it was open to the magistrate to convict the porter under sub-section (3) of Section 13 of the Criminal Law Amendment Act, 1885, as he may have concluded that the flats were used indiscriminately and the premises as a whole were used as a brothel. *Durose v. Wilson*, 96 L.T. 645.

v. Children Act, 1908, sec. 16.

Any person having the custody, charge, or care of a child, or young person between the ages of 14 and 16, who allows that child or young person to reside in or to frequent a brothel is liable to a fine of £25, or alternately or in default of payment of such fine, or in addition thereto, to six months' imprisonment.

This provision does not affect the liability of a householder to be indicted under sec. 6 of the Criminal Law Amendment Act, 1885, for permitting the defilement of a girl under 16 years.

Any Constable may take into custody, without warrant, any person who within his view commits the above offence, where the name and residence of such person are unknown to, and cannot be ascertained by, him. In other cases proceedings may only be taken by summons, unless the circumstances are such as to justify a warrant in the first instance.

vi. Prevention of Crimes Act, 1871, sec. 11 :—

Every person who occupies or keeps a brothel, and knowingly lodges, or knowingly harbours thieves or reputed thieves, or knowingly permits or knowingly suffers them to meet or assemble therein, or knowingly allows the deposit of goods therein, having reasonable cause for believing them to be stolen, can be proceeded against by police. Penalty £10, and recognizances with or without sureties.

vii. Licensing Consolidation Act, 1910, section 77 :—

The holder of a Justices' licence must not permit his premises to be a brothel.

If the holder of a Justices' licence acts in contravention of this section he is liable to a fine of £20.

A holder of a Justices' licence convicted, whether under this section or otherwise of the offence of permitting his premises to be a brothel will forfeit his licence.

6. LIVING ON THE EARNINGS OF PROSTITUTION.

Vagrancy Act, 1898, as amended by the Criminal Law Amendment Act, 1912.

By these Acts—

(1.) Every male person who knowingly lives wholly, or in part, on the earnings of prostitution : or who in any public place persistently solicits or importunes for immoral purposes ; and

(2.) Every female person who is proved to have, for the purposes of gain, exercised control, direction, or influence over the movements of a prostitute in such a manner as to show that she is aiding, abetting or compelling her prostitution with any person, or generally,—

May either :—

(a) be dealt with as a rogue and vagabond and sentenced, on summary conviction, to not more than six months' imprisonment ; or

(b) be proceeded against on indictment and, if convicted, sentenced to not more than two years' imprisonment, and on a second conviction on indictment, may, if a male, be ordered to be whipped in addition to imprisonment.

If it is made to appear to a Court of Summary Jurisdiction, by information on oath, that there is reason to suspect that any house or any part of the house is used by a female for the purpose of prostitution, and that any male person residing in or frequenting the house, is living wholly or in part, on the earnings of the prostitute, the Court may issue a warrant authorising any constable to enter and search the house and to arrest that male person.

Where a male person is proved to live with, or to be habitually in the company of a prostitute, or is proved to have exercised control, direction, or influence over the movements of a prostitute in such a manner as to show that he is aiding, abetting, or compelling her prostitution with any other person, or generally, he shall, unless he can satisfy the Court to the contrary, be deemed to be knowingly living on the earnings of prostitution.

The wife or husband of a person charged with an offence under the Vagrancy Act, 1898, as amended, may be called as a witness either for the prosecution or defence and without the consent of the person charged.

This Act applies throughout England and Wales.

II.

RETURNS FOR THE METROPOLITAN POLICE DISTRICT.

RETURN showing the number of persons apprehended, with results, for Procuration and Attempted Procuration, during the years 1904 to 1912.

Year.	Apprehended.	Discharged by Magistrate.	Dealt with at Sessions.	
			Convicted.	Acquitted.
1904	9	4	4	1
1905	2	1	1	—
1906	7	—	7	—
1907	7	2	4	1
1908	5	1	3	1
1909	5	3	2	—
1910	13	2	8	3
1911	8	2	5	1
1912	12	—	7	5
Total ...	68	15	41	12

RETURN showing the number of Prostitutes apprehended for *all offences* during the years 1904 to 1912.

Year.	Apprehended.	Year.	Apprehended.
1904	4,742	1910	4,818
1905	4,970	1911	3,946
1906	4,577	1912	4,575
1907	2,509		
1908	3,168	Total	38,273
1909	4,968		

RETURN showing the number of Prostitutes apprehended, with results, for (1) Soliciting, behaving riotously, &c., (2) Sexual intercourse, (3) Disorderly conduct (apart from their calling), during the years 1904 to 1912.

Year.	Offence..	Apprehended.	Convicted.	Discharged.
1904 ...	Soliciting, &c.	2,871	2,681	190
	Sexual intercourse in streets	416	384	32
	Disorderly Conduct... ..	334	284	50
	Total... ..	3,621	3,349	272
1905 ...	Soliciting, &c.	3,399	3,214	185
	Sexual intercourse in streets	312	296	16
	Disorderly Conduct... ..	313	262	51
	Total... ..	4,024	3,772	252
1906 ...	Soliciting, &c.	3,310	3,108	202
	Sexual intercourse in streets	390	380	10
	Disorderly Conduct... ..	203	180	23
	Total... ..	3,903	3,668	235
1907 ...	Soliciting, &c.	1,682	1,588	94
	Sexual intercourse in streets	270	261	9
	Disorderly Conduct... ..	94	63	31
	Total... ..	2,046	1,912	134
1908 ...	Soliciting, &c.	2,202	1,926	276
	Sexual intercourse in streets	244	231	13
	Disorderly Conduct... ..	229	178	51
	Total... ..	2,675	2,335	340
1909 ...	Soliciting, &c.	3,822	3,321	501
	Sexual intercourse in streets	329	312	17
	Disorderly Conduct... ..	116	85	31
	Total... ..	4,267	3,718	549
1910 ...	Soliciting, &c.	3,974	3,306	668
	Sexual intercourse in streets	324	300	24
	Disorderly Conduct... ..	51	22	29
	Total... ..	4,349	3,628	721
1911 ...	Soliciting, &c.	3,330	2,800	530
	Sexual intercourse in streets	240	226	14
	Disorderly Conduct... ..	45	20	25
	Total... ..	3,615	3,046	569
1912 ...	Soliciting, &c.	3,920	3,192	728
	Sexual intercourse in streets	248	237	11
	Disorderly Conduct... ..	38	14	24
	Total... ..	4,206	3,443	763
GRAND TOTAL		32,706	28,871	3,835

RETURN showing the number of persons apprehended, with results, for Living on Prostitutes' Earnings, during the years 1904 to 1912.

Year.	Apprehended.	Convicted.	Discharged.
1904	114	97	17
1905	122	95	27
1906	150	126	24
1907	133	117	16
1908	132	109	23
1909	201	167	34
1910	185	151	34
1911	209	170	39
1912	238	209	29
Total	1,484	1,241	243

RETURN showing the number of persons apprehended, with results, for offences under Sections 16 17 and 18 of the Children Act, 1908, from 1st April, 1909, to 31st December, 1912.

Year.	Section 16.			Section 17.			Section 18.		
	Apprehended.	Convicted.	Discharged.	Apprehended.	Convicted.	Discharged.	Apprehended.	Convicted.	Discharged.
From 1.4.09 to 31.12.09 ...	37	22	15	2	2	—	1	1	—
1910	31	27	4	4	4	—	—	—	—
1911	14	13	1	—	—	—	—	—	—
1912	16	14	2	—	—	—	—	—	—
Total	98	76	22	6	6	—	1	1	—

A f t a l.

Mellan styrelsen för utställningen "Nordland" Berlin, Kur-
furstendamm 151, å ena sidan, samt *Herr Martin Sterner*
, å andra sidan, har denna dag
nedanstående aftal afslutats.

Herr Direktör Gerson i egenskap af styrelsens ombud antager
Herr Martin Sterner såsom *försäljare*
för tiden från 1 September 1911 t.o.m. 31 December 1911 med en
månadslön af Mk 150.-, säger etthundrafemtio Mark, att betalas
den 15 och 1 i hvarje månad.

Resan från Stockholm till Berlin samt efter slutats enga-
gement från Berlin till Stockholm bekostar styrelsen.

Herr *Martin Sterner* bör efterlefva al-
~~Fröken~~
la ordningsföreskrifter, deltaga i profven samt under arbetsti-
den dagligen från kl. 4 e.m. till kl. 11 på kvällen noggrannt
uppfylla sina åligganden inom utställningen.

Hvarje medlem skall under aftalstiden bära nationaldräkt.

Från försäljningarna inom utställningen åtnjuter hvarje
försäljare en provision af 10 %.

Genomläst, godkänt och undertecknadt

V e r t r a g

zwischen der Direktion der Ausstellung "Nordland" Berlin, Kurfürstendamm 151 einerseits und dem

andererseits ist heute folgender Vertrag geschlossen worden.

Herr Direktor Gerson als Bevollmächtigter der Direktion engagiert den

als für die Dauer vom 1. September 1911 bis 31. Dezember 1911 mit einer Monatsgage von Mk 150.- in Worten Hundertfünfzig Mark zahlbar jeden 15. und 1. jeden Monats. Die Reise von Stockholm nach Berlin sowie nach Abschluss des Engagements von Berlin nach Stockholm trägt die Direktion.

Herr hat sich allen Anforderungen
Fräul. der Hausordnung zu fügen, Proben mitzumachen und während der Arbeitszeit täglich von 4 Uhr Nachmittag bis 11 Uhr Abends ihren Arbeiten in der Ausstellung aufs pünktlichste nachzukommen.

Jedes Mitglied hat in Nationaltracht während der Engagementsdauer zu gehen.

Von den Verkäufen in der Ausstellung erhält jeder Verkäufer eine Provision von 10 %.

Gelesen, genehmigt & unterzeichnet

Damer.

- n:r 1. Anna Carlsson, Västerlånggatan 66 Ö. 3028
" 2. Anna Lisa Piehl, Vikingagatan 5. V. 2762
" 3. Gerda Andersson, Linnegatan 4 1/2 Ö. 934.
" 4 Ellen Olsson, Uppsalagatan 20 -
" 5 Sara Norgren, Bellmansgatan 12 Riks. 12676.
" 6 Sacka Andersson, Skansen.
" 7 Dora Eriksson, Sturegatan 48, Bromma 21.
" 8 Maria Sjögren, Strömparterren.
" 9 Ada Wallén, "
" 10 Rosa Bettersson, Riddaregatan 9 B. tel. 207.
" 11 Elin Berglund, Strömparterren
" 12 Tora Eliasson, "
" 13 Brita Berns, Skansen
" 14 Hulda Ström, Drottninggatan 53, tel. 10120.
" 15 Vilhelmina Olsson, St. Eriksgatan 35. " 15336.
" 16 Sylvia Bohlin, Mästersamuelsgatan 67.
" 17 Göta Lillienberg, Strömparterren.
" 18 Ingeborg Isberg, "
" 19 Ragnhild Bergmann

Herrar.

- Wallroth, Staaf, Västerlånggatan 66. Tel. Ö. 3028.
Sandberg, Georg, Bondegatan 3. " 30251.
Nilsson, Ivar, Agnegatan 4.
Strufve, John, Bergsgatan 11.
Graff, Gustaf, Pilgatan 50. tel. 15331.
Nordholm, Henry, Tyskbagaregatan 7. tel. 20236.
Rosengren, Orvar, Dufnäsgatan 16.
Nilsson, Nils, 2,60 Narvavägen 37
Springare, Albert, Regeringsgatan 33. Tel. 12532.
Möller, Carl " 33. " "

An

di K.K. Polizeidirection,

Wien,

als Zentralstelle zur Ueberwachung des Mädchenhandels.

Antwoztlich des Schreibens der K.K. Polizeidirection den 9 August 1912, S.A. 2678, beehre Ich mich hierdurch mitzuteilen, dass eine Untersuchung betreffend das in dem Schreiben erwähnte Verhältnis vorgenommen worden ist, und dass das Resultat der Untersuchung in einem Promemoria zusammengefasst worden ist, aus dem Ich hiernebst ein bestätigter auszug übermittle. Stockholm am 26 August 1912.

Polizeidirector in Vertretung.

Konungens Befallningshavande

Gävleborgs län.
Landskansliet.

N:o 452.

Inkom i Överståth. Ämbetet
för Polisärenden
den 26 JAN. 1914
Polismästaren.

Till

Herr Polismästaren i Stockholm.

Jämlikt föreskrift i Kungl. Cirkuläret den 31 mars 1905 får Konungens Befallningshavande härmed överlämna avskrift av en från nationalföreningen mot emigrationen hit inkommen skrivelse ävensom meddela, att Konungens Befallningshavande i anledning av berörda skrivelse denna dag utfärdat en allmän kungörelse, varav ett exemplar härjämte bifogas. Gävle Slott & Landskansliet den 23 januari 1914.

Landshövdingeämbetet:

via
pa
Oskar Lehman *Sten Carlsson*

Kungl. Maj:ts Befallningshafvande

i
Gäflborgs län.
Landskansliet.

Dateradt Bollnäs den 20 januari 1913.

Av avskrift.

Nationalföreningen mot emigrationen , Kansliexpeditionen,
Stockholm..

Härmed får jag meddela, att en illa beryktad person, som för några år sedan lämnade sitt hem i Arbrå, nu återkommit och synes ha mindre vackra planer i sinnet, Han söker nämligen förmå unga flickor att medfölja på hans förestående återresa till Amerika. Han utlovar goda platser vid framkomsten samt fria resor. Hän lär uppgiva, att resan skall gå över Köpenhamn-Hambyrg-Berlin-Paris. En i sanning besynnerlig väg till Amerika.

Något annat än vit slavhandel kan här icke vara fråga om. Vid ett samtal med föreningens ombud i Arbrå erhöll jag meddelande om att värvningen tycks lyckas, ty 3 a 4 flickor reflektera starkt på att följa med. Värvararen har troligen även utsträckt sin verksamhet till Norra Hälsingland dit han i dag avrest.

Högaktningsfullt

Nationalföreningen mot emigrationen

Joel Hansson.

Rätt avskrivet, betygar; Gäfle Slott å Landskansliet den 23 januari 1914.

Ex officio:

Oscar Schuman

W

Allmän Kungörelse.

Ser. A.	LANDSKANSLIET.	1914. No 10.
---------	----------------	--------------

(Uppläses i länets kyrkor)

Enär till Konungens Befallningshavandes kändedom kommit, att inom olika delar av landet, *särskilt i Hälsingland*, agenter för den s. k. vita slavhandeln för närvarande uppehålla sig, vilka hava till uppgift att värva kvinnor för bedrivande av otukt i utlandet, vill Konungens Befallningshavande härigenom uppmana inom länet boende personer att taga sig i akt för dessa värvare, vilka under varjehanda förevändningar söka locka kvinnor att taga anställning i utlandet men i själva verket utöva sin verksamhet endast i otuktigt syfte.

Vederbörande polismyndigheter inom länet anmodas att hava sin synnerliga uppmärksamhet riktad på denna agentverksamhet och göra allt vad på dem kan ankomma för motarbetande av densamma, och hänvisas i sådant avseende till innehållet i Internationellt avtal 18 maj 1904 ang. åtgärder till motarbetande av den s. k. »vita slavhandeln» samt det därpå grundade nådiga cirkuläret av den 31 mars 1905 (Sv. Förf. Saml. 1905 N:ris 4 och 23).

Gävle Slott å Landskansliet den 23 januari 1914.

Landshövdingeämbetet:

Oscar Lehman.

Jacob Ekelund.

DEPARTEMENT VAN JUSTITIE.

REGEERINGSBUREAU

TER BESTRIJDING VAN DEN ZOOGENAAMDEN
HANDEL IN VROUWEN EN MEISJES.

La. R.B. No. 182.

Inkom i Överstaen. Ämbetet
för Polisärenden
den 18 DEC. 1915
Polismästaren.

Svensshimelso

BATAVIA,

September 1915.

CIRCULAIRE.

Aux Autorités Centrales pour la Répression de la Traite des femmes et des filles (Traite des Blanches).

J'ai l'honneur de vous informer que, aux termes de l'article I de l'Arrête du Gouverneur-Général des Indes Néerlandaises en date du 4 février 1915, No. 18, il a été institué au Département de la Justice à Batavia (Java) un Bureau Gouvernemental pour la Répression de la Traite des femmes et filles.

Le Directeur du Département de la Justice est désigné comme Directeur du susdit Bureau Gouvernemental.

Ce Bureau a été aussi désigné, selon l'Arrangement de Paris en 1904, comme l'Autorité chargée de centraliser tous les renseignements sur l'embauchage des femmes et filles en vue de la débauche à l'étranger, fonction jusqu'ici remplie par le procureur de la Reine près la cour de Justice à Batavia.

ja.
se invul.
En considération de cette désignation, je vous serais très obligé, si vous vouliez avoir la bonté de me faire parvenir régulièrement tous les renseignements que vous pourriez me fournir, avec les portraits et signalements en vue de la Traite des femmes. D'autre part j'apprécierais hautement l'envoi de vos restrictions législatives, rapports officiels présents et futurs ayant trait à la répression de cette traite et à la prostitution en général, comme aussi d'une notice des ouvrages les plus importants sur ce chapitre.

Veillez m'accuser la réception de la présente et en vous assurant de ma coopération bienveillante dans tous les cas, où vous jugerez pouvoir faire usage de ce Bureau central aux Indes Néerlandaises, je vous prie, Monsieur, d'agréer l'assurance de ma considération très distinguée.

Au nom du Directeur du Bureau Gouvernemental:

L'Inspecteur,

D^r. F. VAN WALSEM.

Veillez bien adresser vos lettres à l'adresse suivante:

„Aan den Directeur van het Regeeringsbureau,
Departement van Justitie,
BATAVIA.”
(Java).

Adresse télégraphique:

Regeeringsbureau
BATAVIA.

1915 den 18 December

Stockholm le 18 Decembre

Aan den Directeur van het Regeeringsbureau,

Departement van Justitie.

Batavia

(Java)

Conformément à votre demande dans la circulaire

de septembre 1915, La R.B. N:o 182, que vous m'avez envoyé, je vous ferai parvenir régulièrement tous les renseignements, que je pourrai fournir, avec les portraits et signalements en vue de la Tzaitte des femmes.

D'ailleurs j'ai l'honneur de vous faire savoir que selon notre code pénale est punissable:

Si quelqu'un illégalement par l'usage de la force ou autrement s'empare d'une autre personne et l'emmène contre sa volonté hors du Royaume, de même si quelqu'un sans le consentement des parents ou du tuteur, emmène hors du Royaume un enfant qui n'a pas encore quinze ans révolus, que se soit avec ou sans le consentement de cet enfant;

Si quelqu'un enlève une femme ou la retient malgré elle en son pouvoir dans le dessein de l'amener au mariage ou à des relations intimes avec lui;

Si quelqu'un enleve une femme mineur de quinze ans, avec son consentement, mais sans celui de ses représentants, ou si quelqu'un enlève une femme de plus de quinze ans mais moins de 21 ans du père ou de la mère ou de ceux qui les remplacent; dans le même dessein;

10.10.1888

Stadhouder de 18 Boer

Si quelqu'un emmène une femme de son mari, de son consentement, dans l'intention de la séduire à commettre une adultère, et

Si quelqu'un, sans motifs légitimes ou en abusant d'un droit, contraint par force ou violence une personne à faire une chose, à la souffrir ou à l'omettre;

Autrement des arrêtés existent concernant des agents d'emigration aux parties étrangères du monde, contenant entre autres devoir pour eux de faire de contrats d'un contenu stipulé avec les émigrants ou, s'il s'agit de mineurs, avec leur répondants. Ces dispositions ont pour but à garantir aux émigrants de venir avec leurs bagages sans autres dépenses que ceux qui sont stipulés dans les contrats à la partie étrangère du monde et de jouir entretien et soin pendant le voyage.

Il n'existe pas en Suède d'autres arrêtés concernant émigration et immigration, excepté pour les conscrits.

Agréer, Monsieur, l'assurance de ma considération la plus distinguée.

W. Jacquin

Chef de Police

1911 den 18 dec.

Öfversättning:

Van den Directeur van het Rijksbureau,
Hoof Commissariaat van Politie.
Amsterdam.

Monsieur:

Comme suite ~~de~~ ^à votre écrit ~~le~~ ^{du} 24 novembre 1911 j'ai
l'honneur de vous transmettre les informations suivantes:

Selons la code pénale existante c' est punissable:

And. A. Aripou
Si quelqu'un illégalement par l' usage de la force ou
autrement s'empare d'une autre personne et l' emmène contre
sa volonté hors du Royaume, de même ~~celui qui~~ ^{si quelqu'un} sans le consen-
tement des parents ou du tuteur, emmène hors du Royaume un en-
fant qui n' a pas encore quinze ans révolus, que se soit avec
ou sans le consentement de cet enfant;

Si quelqu'un enlève une femme ~~ou~~ la retient malgré elle^x

Si quelqu'un enleve une femme mineure de quinze ans, avec

* en son pouvoir
dans le dessein
de l'amener au
mariage ou à des
relations inti-
mes avec lui;

son consentement, mais sans celui de ses représentents, ou si
quelqu'un enlève une femme de plus de quinze ans mais moins
de 21 ans du père ou de la mère ou de ceux qui les remplacent;

Si quelqu'un emmène une femme de son mari, de son consen-
tement, dans l'intention de la séduire à commettre une adultère^x
et

Si quelqu'un, sans motifs légitimes ou en abusant d'un
droit, contraint par force ou violence une personne à faire
une chose , à la souffrire ou à l'omettre;

Autrement des arrêtés existent concernant des agents
d' emigration aux parties étrangères du monde , contenant
entre autres devoir pour eux de faire de contrats d'un con-
tenu stipulé avec les émigrants ou, s'ils s'agit de mineurs,
avec leurs répondents. Ces dispositions ont pour but à garan-
tir aux émigrants de venir avec leurs bagages sans autres dé-
penses que ceux qui sont stipulés dans les contrats à la par-
tie étrangère du monde et de jouir entretien et soin pendant
le voyage.

Il n'existe pas en Suede d'autres arrêtés concernant émig-
ration et immigration, excepté pour les conscrits.

Aggréez, Monsieur, l' assurance de ma considération la
plus distinguée.

W. Tamm

Chef de Police.

I gällande strafflag är med straff belagd

att ofofligen, med våld eller annorledes brimätliga sig
amma och honom, emot hans vilja, ut riket föra, samt att
utan föräldrars eller förmyndares samtycke föra ut riket
barn, som ej fyllt femten år, ehvad det sker med dess vilja eller ej;

att taga och bortföra eller i sitt våld brimätta kvinnan
mot hennes vilja, i uppsåt att komma till giftermål eller
attahö förma;

att bortföra kvinnan, som ej fyllt femten år, med hennes
vilja, men utan samtycke af mälsman, samt att bortföra kvinnan
som fyllt femten men icke tjugo år, med hennes vilja
från fader eller moder eller den, som i deras ställe är;

att bortföra barnen från hvarman, med hennes vilja,
i uppsåt att komma till otulit förma; samt

att utan laga rätt eller med missbruk af sin rätt genom
våld eller hot bringa annan ut något göva, fals eller
underlåta.

beträffande emigration till främmande världsdelen,
I öfrigt finnes förskriften för utvandrareagenter, inne:
bland annat ^{hållande} skyldighet för dem att upprätta på visst sätt
affattade kontrakt med utvandrare eller för omtydlig sådan
med dennas mälsman. Dessa bestämmelser afse att ~~beträffa~~
tillförsäkra utvandraren att utan andra utgifter än som fin:
nas i kontraktens angifva komma med sitt gods till den
främmande världsdelen och under ~~resan~~ ^{resan} åtnjuta underhåll
och vård.

I öfrigt finnes i Sverige icke annat än för vämpfilitetige,
bestämmelser om emigration eller indigritation.

Fransje af agis 60x60	103:56
med sidobeskrif à 7 c.	
och underskrif	
med Beständers 78 B.	
Installationskostnad	35: -
Gaskott 3 st. à 7,50	22:50
Hyllor till diens à 7 kr.	21: -
acknadsjourn	

Franska!

Aan den Directeur van het Rijksbureau
Hoofid Commissariaat van Politie
Amsterdam

Monsieur,

I anledning af Eders skrivelse den 24 nov. 1911
har jag åtan meddela följande:

se andra sidan.

Agriés Monsieur etc.

G. Tamm
Chef de Police,

RIJKSBUREAU

TOT HET
VERZAMELEN VAN GEGEVENS
OMTRENT DEN Z. G. HANDEL IN
VROUWEN EN MEISJES,

ingesteld bij Kon. Besl. van 13 Maart 1908
(Staatsblad No. 85)

L^a. RB N°. 1447.

BIJLAGE.

AMSTERDAM, den 21 November 1911.

Brieven te adresseeren: Aan den „Directeur van het Rijksbureau“
Hoofd-Commissariaat van Politie, Amsterdam.

Monsieur,

Par celle-ci j'ai l'honneur de vous prier de bien vouloir me faire parvenir copie de ces articles de la loi ou de ces mesures légales spéciales promulguées par votre Gouvernement en vue de l'émigration, autant qu'ils sont en rapport avec la protection de femmes et de filles.

En outre je l'estimerai hautement si vous voulez me faire savoir votre opinion, obtenue dans la pratique avec ces articles ou ces mesures légales.

En attendant de vous lire, agréés, Monsieur, l'assurance de ma considération parfaite.

Pour le Directeur,

N. J. J. J. J. J.

Acte

Monsieur le Chef de la Police
Stockholm

CONSULAT DE SUISSE

à

STOCKHOLM.

*5.2.1916 inkomne rapport
från detektivafv.*

Ink. d. 9/1 1916
Bref D. II No. 33
Svar d. /

*5.2.16. Rapport fr. detektivafv.
gärna fotograf: förklarad till
Schweiziska konsulatet i Stockholm:
bota sv. svar i dessa skrifvelser.
V. Tanner.*

Kungl. Poliskammaren,

Detektivavdelningen,

S t o c k h o l m .

Åberopande dagens telefonsamtal har jag härmed
äran meddela, att jag från Polizei Departement i Basel
mottagit följande telegram:

"Ein Individium angeblich Kirschen Hermann oder Neth
Max aus Galizien 24 Jahre alt Chemiker jüdischer typus
in Strandhotel in Stockholm logierend versucht minder-
jährige Schweizerin zur Auswanderung bewegen um sie
angeblich zu heiraten es besteht verdacht des Mädchenhand-
dels Ersuchen um sachgemässe Erhebungen durch dortige
Behörden verhören und legitimieren zu lassen Brief
folgt = Polizei Departement Basel Abteilung für Straf-
sachen Duerrwang".

eller i översättning:

"

"En individ som uppgiver sig heta Kirschen, Hermann, eller
Neth, Max, från Galizien 24 år gammal kemiker av judisk
typ boende å Strand Hotel i Stockholm försöker förmå
minderåriga schweiziskor till att utvandra under löfte
om äktenskap. Misstanke för vit slavhandel förefinnes
Anhålla om rättsligt inskridande genom därvarande
myndigheter med anställande av förhör och legitimation.
Brev följer. = Polis departementet i Basel avdelningen
för brottmål Duerrwang".

Idet jag anhåller om vidtagande av de åtgärder, vartill före-
stående telegram må föranleda skall jag tillåta mig återkomma,
så snart jag mottagit den i telegrammet utlovade skrivelsen.

Stockholm den 8 januari 1916.

Schweiziska Konsulatet,

W. Uddenberg

CONSULAT DE SUISSE

à
STOCKHOLM.

Ink. d. 11 / 1 1916
Bref D. II No. 33
Svar d. /

Kungl. Poliskammaren

Detektiva Avdelningen,

S t o c k h o l m .

I anslutning till min skrivelse av 8 ds har jag härmed äran översända översättning av en skrivelse i samma ärende, som idag anlant från Kungl. Svenska Vice-Konsulatet i Basel. Jag ber få tillägga, att portieren på Strand Hotel härstädes på förfrågan per telefon meddelat mig, att den ifrågavarande personen, Hermann Kirschen, verkligen uppehåller sig därstädes.

Jag anhåller om vidtagande av de åtgärder, vartill de från Polis-Departementet och Kungl. Svenska Vice-Konsulatet i Basel ingångna meddelandena kunna giva anledning och skall tillåta mig ännu en gång återkomma så snart den i telegrammet från Polis-Departementet utlovade skrivelsen ingått.

Stockholm den 10 januari 1916.

För Schweiziske Konsuln:

W. Waddenberg

Översättning.

CONSULAT DE SUISSE

à

STOCKHOLM.

Bale, den 6 Januari 1916.

Schweiziska Konsulatet,

S t o c k h o l m .

Herr Konsul!

Jag beder få fästa Eder uppmärksamhet på följande angelägenhet.

En schweizisk flicka från Langnau, Katharina Kirchmeyer, önskade få sitt pass viserat för resa till Sverige. Som orsak till resan uppgav hon, att hon tänkte gifta sig i Stockholm.

Att döma av alla meddelanden, som nämnda person gav, förefaller mig hela denna affär vara ytterst tvivelaktig, ty fästmannen till denna katoiska Schweizerflicka är en galizisk jude, som f.n. uppehåller sig som resande utan fast bostad på Strand Hotel i Stockholm under namn: Hermann Kirschen.

Jag vägrade att visera flickans pass, men det är dock mycket sannolikt, att hon kommer till Stockholm, då hon har ett pass från Schweiz till Danmark, som gäller.

Jag tror det skulle vara i denna oerfarna flickas intresse, om på Edert föranstaltande polisen undersökte denna Hermann Kirschen eller toge reda på, om Kirschen verkligen tänker gifta sig med flickan, och ej andra planer ligga där bakom (vit slavhandel el.dyl.

Jag beder Eder ben. ursäkta de besvär jag förorsakar.

Högaktningsfullt

(sign.) Ch. Schwarz

Vice Konsul

CONSULAT DE SUISSE

a
STOCKHOLM.

WU/HF

Ink. d. 15/1 1916
Bref D. II No: 33
Svar d. /

Kungl. Poliskammaren

Detektiva avdelningen

Stockholm.

Under hänvisning till mina skrivelser av den 8 och 10 ds, angående Hermann Kirschen alias Max Meth, beder jag härmed få överlämna översättning av den, från polisdepartementet i kantonen Basel-Stadt Schweiz, till konsulatet ingångna skrivelsen i ämnet, ävensom signalement och fotografi, vilken senare jag i sinomtid beder få emotse i retur, då polisdepartementet önskar densamma återsändt.

Jag vore tacksam i sinomtid få mottaga meddelande angående resultatet av de åtgärder Kungl. Poliskammaren kan finna nödigt vidtaga i förevarande fråga.

Stockholm den 14 januari 1916.

För Schweiziske Konsuln

W. Uddenberg
Sekr.

CONSULAT DE SUISSE

à
STOCKHOLM.

Översättning.

Basel, den 8 Jan. 1916.

Schweiziska Konsulatet,

S t o c k h o l m .

Herr Konsul,

Vi bekräfta vårt dagstelegram angående

Kirschen Hermann alias Meth Max

Följande sakförhållanden torde tjäna Eder som komplettering och vidare förklaring:

Katharina Kurzmeier, född 1896, med hemortsrätt i Roggliswil, Kanton Luzern, och anställd på hotell, gjorde, enligt uppgift, förra sommaren bekantskap med Kirschen (alias Meth) i det inre av Schweiz. Vi bifoga det av henne uppgivna signalementet å honom jämte hans fotografi för att underlätta fastställandet av hans identitet.

Kurzmeier lär hava förlovat sig med Kirschen och har nu för avsikt att på hans uppmaning följa honom till Stockholm för att gifta sig, och skulle de förmodligen bosätta sig där.

Kirschen sysselsätter sig med utarbetande och försäljning av specialsätt för tillverkning av speglar, som betalas med 500-200 Frs av varje köpare. Han har redan med gott resultat bearbetat olika länder i Europa. På grund av nuvarande förhållanden är han nödsakad att söka andra områden för avsättning av sitt tillverkningssätt, och har på grund därav besökt först Köpenhamn och nu Stockholm.

Respengar till Kurzmeier hava redan övertelegraferats.

De båda sista breven från Kirschen, som hon överlämnat, tyda av innehållet att döma, på en obildad författare, i alla händelser icke på en person, som ens någorlunda enligt våra begrepp i teoretiskt hänseende motsvarar de fordringar man kan ställa på en kemiker även i nybörjarstadiet.

Misstänkt är icke blott den omständigheten, att Kirschen har för avsikt att gifta sig med Kurzmeier i utlandet, då detta dock lätt kunnat försiggå i Schweiz kort förut, utan även, såsom härvarande svenske konsul, som synes oss kompetent att döma i detta fall, framhåller, att finska gränsen ligger så nära Stockholm, och är vår förmodan att den synbart bedårade flickan skulle föras över denna gräns, för att sedan, i händerna på denne jude, gå ett helt säkert tvivelaktigt öde till mötes. Ett rättsgiltigt äktenskap tyckes alldeles uteslutet.

Sedan nu också efteråt Kurzmeiers moder överlämnat ett kort med namnet Max Meth, Chemiker, som lär vara en styvbroder till Kirschen hava våra misstankar styrkts.

Om vi därför, ehuru närmare hållpunkter fattas, vända oss till Eder med anhållan att anställa undersökningar beträffande Kirschen alias Meth, Strandhotell, så göra vi detta icke endast för Kurzmeiers skull, utan över huvud taget i allmänt intresse.

Även Sverige är med i den internationella överenskommelsen angående undertryckande av vit slavhandel och torde vederbörande myndigheter därstädes ej vägra rättslig hjälp.

Vi bedja Eder vidtaga alla åtgärder, som kunna tjäna att fastställa Kirschens alias Meths person samt lämna upplysning om hans verksamhet. Han bör noggrant uttala sig om sina avsikter med Kurzmeier.

Vi kunna ej påyrka häktning av den misstänkte, då vi ännu icke ha tillräckliga skäl för en dylik åtgärd.

I det vi med intresse emotse Eder rapport i denna angelägenhet, teckna vi

högaktningsfullt

Polizei-Departement Basel

Abteilung für Strafsachen

(Stämpel)

(Sign.) Dürrwang.

Bilager:

1 Signalement &

1 Fotografi
(Zurückbeten)

Polisdepartementet - Basel-Stadt.

Basel den 8 januari 1916.

Signalement:

Till och förnamn: Kirschen, Hermann, alias Meth Max

Hemort: Galizien (från trakten av Lemberg)

Bostad:

Yrke: kemist

Ålder: 24 1/2 år (födelseår 1891 ?)

Längd: ca. 165 cm.

Läggning: smärt

Hår: mörkbrunt

Ansikte: fylligt, bleklaggt

Ögon: blå

Näsa: något böjd

Mund: medelstor

Läppar: något uppåtdragna

Tänder: påfallande små och något svarta-från rökning-

Haka: rund

Skägg: små stubbade mörka mustacher

Språk: tyska, franska, spanska, engelska

Särskilda kännetecken: på huvudet (till följd av spark av en häst ?) ärr och tunt hår; fingernaglarna något gulaktiga.

Inkom i Överstaatskontoret
för Polisärenden
den 18 AUG. 1921
Polismästaren.

Avskrift.

Öfverlämnas till *överstaats-*
kontoret
till kännedom.

Kungl.

Kungl. Socialdepartementet. Stockholm den 4 juli 1921.

Utrikesdepartementet.

Ink. till Social-Dep:t
d. 9 juli 1921.

Ink. P. M. 27/7 21.

med uppl. ang. i art. 1
av Pariserkonventionen
1904 rör. vita slavhan-
deln omförmäld myndig-
het i Frankrike.

Till Herr Statsrådet och chefen för Kungl. Socialdepartementet.

Härmed har jag äran bringa till Herr Statsrådets kännedom, att härvarande franske minister i skrivelse till Kungl. Utrikesdepartementet den 4 nästlidne juni meddelat, att franska republikens regering, som i syfte att åstadkomma ett verksamt skydd mot bedrivande av den så kallade vita slavhandeln på sin tid uppdragit åt tredje byrån i avdelningen för överinseendet över allmänna säkerheten uti franska inrikesministeriet att för Frankrikes del jämlikt Pariseravtalet den 18 maj 1904 insamla uppgifter om värvning av kvinnor och minderåriga flickor för bedrivande av otukt i utlandet, varom meddelande lämnats Civildepartementet genom Utrikesdepartementets skrivelser den 21 juni 1905 och 24 november 1908, numera beslutat, att nämnda myndighet skall läggas under "le contrôle général des Services de Recherches Judiciaires" (Direction de la Sureté Générale, 11 rue des Saussaies, Paris 8)

Enligt uppdrag

U. T. Undén

/F. Wennerberg.

Beviljades
den 18 augusti 1921
H. Klippanner

1 not

KUNGL. UTRIKES
DEPARTEMENTET

Stockholm den 24 november 1922.

ang. vita slavhandeln.

Inkom i Öfverståth. Ämbetet
för Polisärenden
den 27 NOV. 1922
Polismästaren.

Till Polismästaren i Stockholm.

Härmed har jag äran meddela, att jämlikt underrättelse
från franska beskickningen den i art. 1 av det internationella
avtalet angående åtgärder till motarbetande av den s.k. vita
slavhandeln den 18 maj 1904 omförmälda myndighet är på Nya Zeeland
"Commissioner of Police" i Wellington.

Enligt uppdrag:

J. Assarsson

Classelsting

Ackr.

Översättning.

Budapest, 2.23.23.

Polismästaren.

Kgl. Ungerska Centralmyndigheten för
Sedernas Övervakande.

11/1923

Budapest VI, Ó-utca 48, sz.

H.H.

Genom skrivelse av den 14 april 1913 n:o 30 under-
rättades Ni om att i enlighet med internationella överens-
kommelser antagna i Paris den 18 maj 1904 och den 4 maj
1910 beträffande undertryckandet av den vita slavhandeln
och osedliga publikationer Kgl. Ungerska Regeringen utsett
den 2:dra ministeriella sektionen av Rådspresidiet såsom
Centralmyndighet omnämnd i 1:sta artikeln av ovannämnda
tvenne överenskommelser. Kgl. Ungerska Regeringen har i decem-
ber månad 1922 ändrat detta beslut och såsom ovannämnda
centralmyndighet från och med den 1 januari 1923 i stället
för rådspresidiet utsett ~~IX~~ **IX**. sektionen av Inrikesdeparte-
mentet. Denna myndighet benämnes: "~~IX~~ **IX**. ministeriella sektionen
av Kgl. Ungerska Inrikesdepartementet såsom Centralmyndighet
för undertryckandet av vita slavhandeln och osedliga pub-
likationer." Den i korrespondens använda förkortade titeln
lyder: "Erkölcrendészeti központi hatóság/Centralmyndigheten
för sedernas övervakande/." Denna myndighets ämbetslokaler
äro förlagda till Budapest VI, Ó-utca 48.

Utnämnda äro: till Chef för centralmyndigheten Hr Va-
lentin d'Ilosvay, statssekreterare, ersättande Verkställande
chefen för ~~IX~~ **IX**. sektionen av Kgl. Ungerska Inrikesdeparte-
mentet, -till expeditionschef Eugène Schaffer, Chefsråd för
kgl. ungerska statspolisen i Budapest.

I det vi bedja Eder benäget skänka nödigt bistånd
åt vårt ämbete såväl som åt Chefen och Expeditionschefen,
till främjande av våra gemensamma mål, få vi betyga Eder
vår mest utmärkta högaktning.

Chefen för Kgl. Ungerska Centralmyndig-
heten för sedernas övervakande.
/Underskrift/

30/3 saktat förklaring
Polismästaren
4/6 utskick
17/11 utskick

Sch.

Budapest, le II/23. 1923.

AUTORITÉ CENTRALE ROYALE HONGROISE
DU SERVICE DES MOEURS

Budapest, VI, Ó-utca 48. sz.

11/1923

Inkom i Öfverståth. Ämbetet
för Polisärenden
den 9 - MRS 1923
Polismästaren.

Messieurs,

Par la note du 14 avril 1913 N° 30 vous avez été informé qu'en vertu des traités internationaux passés à Paris le 18 mai 1904 et le 4 mai 1910 relativement à la suppression de la traite des blanches et des publications obscènes le Gouvernement royal hongrois a délégué la 2ème section ministérielle de la Présidence du Conseil comme Autorité centrale mentionnée au 1er article des deux traités susmentionnés. Le Gouvernement royal hongrois a modifié au mois de Décembre 1922 cette décision, et a délégué comme autorité centrale susmentionnée à partir du 1. Janvier 1923 au lieu de la présidence du conseil - la IX. section du Ministère de l'intérieur. Cette autorité a pour titre: „IXème section ministérielle de l'Intérieur Royal Hongrois comme Autorité centrale pour la suppression de la traite des blanches et des publications obscènes." Le titre abrégé employé dans la correspondance est: „Erkölcshendészeti központi hatóság (Autorité centrale du service des mœurs) Le siège de cette autorité est situé à Budapest, VI., Ó-utca 48."

Ont été désignés: comme Chef de

l'autorité centrale Mr. Valentin d'Flosvay
secrétaire d'état remplaçant Chef actuel
de la II. section du Ministère hongr. roy.
de l'Intérieur, - comme gérant, Eugène
Schäffer conseiller en Chef de la police
hongr. roy. d'état de Budapest.

En vous priant de bien vouloir
prêter à notre service ainsi, qu'aux
Chef et Gérant l'assistance nécessaire
dans l'intérêt de nos buts communs, veu-
iller agréer Messieurs l'assurance de
notre considération la plus distinguée. -

Le chef de l'Autorité centrale
royale hongroise du service des
moeurs.

Mr. Valentin d'Flosvay m. p.

A m. kir. erkölcsrendészeti központi hatóságtól

(Budapest, VI., Ó-utca 48.)

111
1913

szám.

hela skivelsen gversattos for
pörisin. tankönyv

Chef de la Police

Stockholm

Hivatalból.

Közzolgálati ügyben

~~portómentes~~

Cirkulär beträffande statistiska uppgifterna till Herr Justitie-Statsministern.

Sedan erfarenheten nu visat, att Justitie-Statsministerns årliga embetsberättelses hittills vanliga två afdelningar kunna både utarbetas och genom tryck allmängöras året näst efter det, berättelsen omfattar, derest, såsom af de vida flesta domhafvande och domstolar iakttagits, alla dertill nödiga primäruppgifter nog tidigt lemnas: så har, för sådant ändamåls vinnande, Herr Justitie-Statsministern beslutit och anbefallt mig för hvarje vederbörande tillkännagifva Dess afsigt, att icke utan bestämdt uppgifna och af Hans Excellens godkända skäl, medgifva dröjsmål, utöfver den för uppgifternas insändande stadgade tid.

Vid fullgörande af denna befallning, begagnar jag tillfället att fästa hvarje vederbörandes uppmärksamhet på några omständigheter, som ej mindre för uppgifternas författare sjelfva än äfven och isynnerhet för mig vid uppgifternas begagnande äro af icke ringa vigt.

Deribland främst att *riktiga formulär begagnas*. Det har ej sällan händt, att uppgifter inkommit skrifna på längesedan antiqverade formulärblanketter. Derigenom har blifvit nödigt, att antingen infordra nya, eller, när sådant varit möjligt, med begagnande af dem, som insändts, här uppgöra andra. Begge delarne undvikas, derest endast gällande formulär användas och, på det misstag i detta hänseende må kunna undvikas, skall vid hvarje års slut en P. M., i likhet med den härvid fogade, lemnas, på hvilka uppgifter från hvarje myndighet böra ingå, och hvilka formulär till dessa böra begagnas.

Hvad angår *Arbetsredogörelserna*, har ej sällan missförstånd visat sig hafva ägt rum, om hvilka föregående eller efterföljande kolumner hvarje särskild "Summa" bör omfatta. Till upplysning härom finnes å formulären nederst till venster en anvisning, som jag anhåller icke må förbises.

Vidkommande särskildt formuläret N:o 3, angående Konkurs- och Urarfva-ärenden, så är ganska vanligt, att dess första afdelning: "Konkurs- och Urarfva-ansökningar" fått, synnerligen uti dess första och sista kolumner, följaktligen äfven uti summan, inrymma icke blott *ansökningar*, utan äfven konkurs- och urarfva-*mål*; hvilket är mot denna afdelnings ändamål aldeles stridande. Så snart en ansökning afskrifvits eller offentlig stämning å borgenärerna blifvit utfärdad, bör ärendet betraktas såsom ett "mål" och anses tillhöra kolumnen för *inkomna* sådana.

Uti *Intecknings- och Lagfartsuppgifterna* hafva väl många Domhafvande och några Rådstufvurätter iakttagit, att upplysa om antalet och beloppet af sådana inteckningar och köp, hvilka i sin helhet angått flera särskilda jurisdiktioner, utan att särskiljas kunnat, med hvad belopp de drabbat inom hvardera jurisdiktionen belägen fastighet; men då sådant icke synes vara allmänt vedertaget, så får jag härmed erinra, om hvad i sådant hänseende å formuläret föreskrifvet finnes.

Af inkomna *Lagfartsuppgifter* synes kunna slutas, att beviljade andra och tredje uppbud samt meddelade fastor å formulären 1 och 2 upptagits än i kolumnen 21, än i kolumnen 26; hvarigenom icke blott för olika domstolar, utan äfven för samma domstol under särskilda år, visat sig en ganska anmärkningsvärd olikhet. Det med formulärets ändamål och inrättning mest öfverensstämmande är, att nyssnämnda ärenden, då annan än vanlig åtgärd dervid icke vidtagits, hänföras till den sednare kolumnen, såsom väl egentligen föremål blott för inprotokollering.

Uppgifterna angående *afgjorda Brottmål* hafva under de sednare åren alltmör utmärkt sig för reda och fullständighet. Men äfven härvid synas några anmärkningar vara af nöden.

Uti formuläret N:o 8a (rörande *alla* afgjorda brottmål) torde straffarten uppgifvas i alla de fall, då densamma blifvit af domstolen bestämd, äfvensom derest minderåriga blifvit till åga eller att å allmän uppfostringsanstalt intagas dömda, sådant bland anmärkningar uppgifvas.

Å formuläret N:o 9 afser kolumnen 1 ("Målens ordningsnummer") att angifva, huru många särskilda gröfre brott angående *mål*, som vid domstolen under redogörelseåret blifvit afgjorda, men icke, såsom många uppgiftsförfattare synas hafva föreställt sig, antalet af personer, hvilka varit i sådana mål anklagade.

Uppgifterna å sistnämnda formulär böra upptaga äfven dem, som blifvit antingen *frikände, icke åt saken fällde, eller under framtiden ställde*.

De af domstolen bestämda straff och ansvarspåföljder böra, uti dertill afsedda koll. 52—67 för *hvarje särskildt brott* utsättas. Har sammanläggning af straff ägt rum, torde äfven resultatet deraf angifvas.

Angående *brottens motiv eller yttre anledningar* hafva högst värderika underrättelser, mer och mer allmänt under de sednaste åren ingått. Gagnet deraf har emedlertid varit vida mindre, än om sådana upplysningar af alla utan undantag lemnats. Jag får därför anhålla, att samtliga, som uppgifter angående afgjorda brottmål insända, behagade, efter den anvisning, som på ofvannämnda promemoria gifves, sig i ämnet yttra; hvarigenom denna, inom brottmålsstatistiken bland alla den interessantaste, afdelning skulle kunna på ett nöjaktigt och, såsom jag förmodar, i mer mer än ett hänseende gagneligt sätt utföras.

Sluteligen önskade jag fästa Herrar Domhafvandes uppmärksamhet derå, att en ganska stor lättnad vid primäruppgifternas användning och sammanföring inom Byrån skulle kunna beredas derigenom, att Härader och Tingslag å formulärblanketterna upptoges i samma ordning, hvaruti de i Justitie-Statsministerns berättelse förekomma. Stockholm och Justitie-Stats-Expeditionen den 19 December 1874.

O. CARLHEIM GYLLENSKIÖLD.

Tit.

Härmed öfversändas formulär till de statistiska uppgifter, som böra till Departementet aflemnas, uppgifterna enligt formulär n:o 2 för hvarje halfår inom en månad efter dess slut samt öfriga uppgifter för hvarje år inom den 1 påföljande April; dock erinras, att, jemlikt Kungl. kungörelsen den 17 Oktober 1900, särskilda statistiska uppgifter enligt formulär n:o 2 icke skola lemnas i de mål, rörande hvilka uppgifter till straffregistret insändas.

Derest anledning till afgifvande af uppgift enligt något af de fastställda formulären saknas, torde anmälan derom göras.

Stockholm och Kungl. Justitie-Departementets Statistiska Byrå i December 1911.

GEORG CARLSON.

Lika inkommit sit. dec. 1912

KOMMUNAL
FÖRFATTNINGSSAMLING

FÖR
STOCKHOLM

UTGIFVEN AF
STOCKHOLMS STADS STATISTISKA KONTOR.

NY SERIE. ÅRG. I.

1909.

091446

STOCKHOLM
KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER
1909

Förord till Kommunal författningssamling för år 1909.

Den 21 oktober 1907 beslöto Stadsfullmäktige uppdraga åt Styrelsen öfver Stockholms stads statistiska kontor att låta Kontoret ombesörja

dels det fortsatta utgifvandet af den kommunala författningssamlingen för Stockholm, med rätt för Kontoret såväl att hos hufvudstadens nämnder och styrelser som hos Kommunens verk och inrättningar erhålla för utarbetandet nödiga uppgifter;

dels utgifvandet af en handbok öfver de viktigaste och för dagligt bruk mest behöfliga gällande kommunala författningar för hufvudstaden

samt att i skrifvelse till Öfverståthållareämbetet och Stockholms magistrat anhålla om dessa myndigheters benägna tillstånd för att åt Kontoret må beredas tillgång till de för ändamålet nödiga handlingar.

Enligt den i Kontoret utarbetade planen för arbetets utförande ha till en början sammanställts hithörande författningar för åren 1902—1908 (den senast utkomna delen af Kommunal författningssamling, utgifven genom Beredningsutskottets försorg, afsåg tiden t. o. m. 1901). Då det visat sig, att samlingen blifvit synnerligen omfångsrik, har det ansetts lämpligt att uppdelas publikationen i tvenne band, det första, omfattande åren 1902—1905 och det andra afseende åren 1906—1908. Af dessa bägge delar, som till större delen redan äro uppsatta för tryckning, torde den första inom kort kunna utgifvas.

Materialet till författningssamlingen har Kontoret hittills insamlat genom införskaffande af hithörande tillgängligt tryck samt, i stor utsträckning, genom upprättandet af afskrifter af handlingar i vederbörande myndigheters arkiv; ett arbete som

varit ganska tidsödande, i det att utom Stadsfullmäktiges och Beredningsutskottets protokoll äfven samtliga kommunala nämnders och fristående styrelser samt Öfverståthållare-ämbetets och Magistratens protokoll måst genomgå för åren i fråga.

För att underlätta Kontorets arbete i framtiden och på samma gång möjliggöra ett snabbt utgifvande af författningssamlingen har Kontoret *fr. o. m. år 1909* gått i författning om erhållande af för utarbetandet nödiga uppgifter på det sätt, att protokollsutdrag samt afskrifter eller tryckta exemplar af sådana handlingar, som till införande i författningssamlingen torde kunna ifrågakomma (Kungl. bref, kungörelser, tillkännagifvanden, taxor, instruktioner, reglementen, viktigare beslut af normativ karaktär m. m.), hädanefter *tillställas* Kontoret af vederbörande, så snart ske kan. I samband härmed har Kommunal författningssamling från ingången af år 1909 gjorts löpande i likhet med Svensk författningssamling. Det är den första samlingen af de författningar m. m., som insändts till Kontoret intill slutet af maj månad 1909, hvilka härmed utgifvas.

Hvarje författning utgör ett nummer och tryckes såsom en helhet för sig. Härigenom har Kontoret sökt tillmötesgå de önskemål, som framstälts rörande Författningssamlingens uppdelning i serier afseende olika branscher, såsom skolväsende, hälsovård, fattigvård m. fl. Genom den träffade anordningen kan hvar och en uttaga och till en serie sammanställa de författningar, som beröra ett område hvilket som helst. Härigenom har äfven undvikits de svårigheter, som vid en försöksklassificering visat sig uppstå beträffande ett redaktionellt inrangerande af författningarna på förhand i vissa bestämda serier.

Hänvisningar till äldre författningar äro gjorda på förut brukligt sätt:

I.	motsvarar	samlingen	för åren	1862—1876.
II.	»	»	»	1877—1888.
III.	»	supplement	till åren	1862—1888.
IV.	»	samlingen	för åren	1889—1894.
V.	»	»	»	1895—1901.
VI.	»	»	»	1902—1905.
VII.	»	»	»	1906—1908.

Då samlingarna VI och VII ännu ej utkommit från trycket ha några *sidhänvisningar* beträffande dessa ej kunnat göras.

Det torde icke vara uteslutet, att genom detta nya sätt för insamlingen af material till Författningssamlingen, en eller annan förordning, som enligt förut följda grunder, bort inflyta, icke blifver insänd till Kontoret, men är det Kontorets afsikt, för att råda bot mot denna olägenhet, att vid hvarje års slut för komplettering genomgå vederbörande myndigheters hithörande handlingar.

Utarbetandet af den i början af företalet omnämnda handboken öfver de viktigaste och för dagligt bruk mest behöfliga gällande kommunala författningar för hufvudstaden (K o m m u n a l h a n d b o k) torde af naturliga skäl få anstå, tills Kontoret hunnit fullständigt föra fram Författningssamlingen till det löpande året.

Stockholms stads statistiska kontor i maj 1909.

J. GUINCHARD.

Af Formulären för Statistiska Uppgifter till Herr Justitie-Statsministern skola tillsändas och af nedannämnda myndigheter i mån af behof användas *):

Herrar Domhafvande å landet:

af N:o 1, 3, 4, 10 och 11, hvardera i 3 exemplar,
 samt af N:o 8a och 9 3 » för hvart tingslag.

Rådstufvurätterne:

Stockholms af N:o 2 21 exemplar,
 N:o 3 6 »
 N:o 7 och 8a 15 »
 N:o 8b 3 »
 N:o 9 50 »
 Göteborgs af N:o 2, 7 och 8a 9 »
 N:o 3 3 »
 N:o 9 18 »

Norrköpings
 Gefle
 Malmö
 Carlskrona
 Upsala
 Calmar
 Wisby
 Westerås
 Örebro
 Lunds
 Sundsvalls
 Alla öfriga Rådstufvurätter N:o 2, 3, 7, 8a, 9, 10 o. 11 3 »

Krigsrätterne:

af N:o 7, 8a, 8b och 9 3 »

Polisdomstolen och Poliskamrarne:

af N:o 5, 7 och 8a 3 »

Landshöfdingar:

af N:o 12, 13 och 14 3 »

Domkapitlen:

af N:o 15 3 »

Hofrätterne:

af N:o 6a, 6b, 8a och 9 3 »

Krigshofrätten:

af N:o 6b, 8a, 8b och 9 3 »

*) Skulle af någon Domhafvande eller eljest vederbörande önskas större antal exemplar af formulärblanketter, än det här ofvan bestämda, så kunna, på derom framställd begäran, flera sådana erhållas.

Hat och bitterhet mot hustru och stjufson

Hämlystnad mot stjufson, för det han tillhandlat sig af
stjuffadern anlagdt nybygge

Afsigt att beröfva hustru giftorätt i lösörebo

Begär att åtkomma barns mödernearf

Bekymmer för egna äkta barns framtida bergning

Hat och ovilja till följd af förment orättvisa vid arfsdelning
efter moder

Missnöje dermed att nyfödt barnbarn skulle komma att dela
arf med ett annat

Föräldrars stränghet mot barn

Vanvårdad uppfostran och föräldrars dåliga föredömen

Vrede öfver faders oskickliga lefnadssätt

Husbondes råhet och dåliga föredömen

4. Olycklig kärlek.

Obesvarad kärlek

Gränelse öfver annans frieri till qvinna, med hvilken den
sakfällde länge stått i förtroligt förhållande

5. Afund, hat och fiendskap.

Afund och missunsamhet i allmänhet

Hat och hämbegär

— och illvilja

— öfverdåd och lättsinne

Länge närd ovänskap

Hämnd öfver förment lidna oförrätter

— mot husbonde

Ovilja öfver uppsägelse från tjenst

Yrkesafund

6. Öfverilning och obetänksamhet.

Uppbrusande vrede: häftigt, vildt och obändigt lynne
 Harm och förtrytelse
 Tillfällig missämja och bråd skillnad
 Öfverilning
 Bemödande att till bekännelse förmå för brott misstänkt
 person

7. Fruktan.

Fruktan för annans vrede eller hämd
 Rädsla och bristande besinning

8. Förutgången brottslighet och utsväfningar.

Afsigt att dölja eller förhindra upptäckt af eller bevisning
 om begångna egna brott.....
 ——— att befria annan från ansvar för begånget brott
 Motvärn vid brotts begående.....
 Brottslig sammanlefnad med annans hustru och fruktan för
 mannens svartsjuka.....
 Afsigt hos lägersmannen att dölja genom oloffig beblandelse
 orsakadt hafvandeskap.....
 Farhåga hos häfdad qvinna att upptäckt af hennes hafvande-
 skap skulle hindra äktenskaps ingående med annan person
 än lägersmannen
 Blygsel öfver barnfödsel utom äktenskap.....
 Sinnesförvirring såsom följd af sådan blygsel
 Sådan blygsel i förening med bekymmer för utkomst
 Fattigdom och misströstan att kunna försörja sig och egna
 utom äktenskap födda barn.....
 Bekymmer för egna, utom äktenskap födda, barns framtid...
 Lättsinnighet, blygsel och näringsbekymmer.....
 Begär att undgå kostnader och besvär för sådana barns för-
 sörjning
 Onaturlig hårdhet, kallsinnighet och lättsinne hos mödrar
 till oäkta barn

9. Dryckenskap

(Missbruk af starka drycker eller begär dertill).

- Omättlig förtäring af rusdrycker, utan annan uppdragad eller förmodad orsak
- Begär att åtkomma penningar till bränvin
- Genom fylleri ådragen fattigdom
- Fylleri och roflystnad
- _____ och svartsjuka
- _____ och afund
- _____ och hämbegär
- _____ och långvarig missämja
- _____ och derunder uppkommen oenighet
- _____ jemte vildt, lättretligt och obändigt sinnelag
- _____ lättsinne och öfverdåd
- _____ och okynne
- _____ och sinnessvaghet
- _____ jemte åtrå hos fånge att förändra vistelseort

10. Vårdslösad uppfostran

- jemte vanart
- _____ okynne

11. Grof vanart.

- Otygladt tjufnadsbegär
- Inrotad lättja
- Omättlig begifvenhet på nöjen och förlustelser
- _____ utsväfningar

12. Öfverdåd och elakhet.

13. Okynne.

M o t i v .

B r o t t .

14. Andres förledande,

medelst öfvertalande
— löfte om belöning

15. Nödvärn.

16. Bemödande att värja sin egendom.

17. Bemödande att hindra fånges rymning.

18. Vansinnighet eller sinnessjukdom.

Vansinne
Begär att se vådeld (pyromani)
Hemlängtan

19. Fånges åstundan att ombyta vistelseort.

Fånges åstundan att från arbetsinrättning förflyttas till annan
straffanstalt
— att återkomma till fästningsfängelse